

ბუჩამ ხატოშვილი

ძიუდოს
განუითარების
ისტორია

მეოხე გამოცემა

თბილისი
2010

რეცენზენტი:

ჟ. პაბანია

**პედაგოგიკის მეცნიერებათა
დოქტორი, პროფესორი**

რედაქტორი:

შ. ხაბარელი

**სპორტის დამსახურებული ოსტატი,
ოლიმპიური ჩემპიონი**

**წიგნის მომზადებაში გაწეული დახმარებისათვის
მადლობას ვუხდით სპორტის აკადემიის
კურსდამთავრებულს ღაშით ღარბაიძეს**

პროფესორ ა. ციბაძის გამოსმაურება
ამ წიგნის პირველ გამოცემაზე:
„ახი უნდა იბრუნებოდნენ სპორტის ხანობის ისტორია!“

ჩემს ხელთაა საქართველოს ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემიის ჭიდაობისა და ძალოსნობის კათედრის პროფესორის, გურამ რატიშვილის წიგნი „ძიულოს განვითარების ისტორია“, რომელმაც დიდი სიამოვნება მომანიჭა ორი მიზეზის გამო: ჯერ ერთი ამ წიგნით ამოივსო კიდევ ერთი ხარვეზი ქართული სპორტის ისტორიაში, სტუდენტებმა და სპეციალისტთა ფართო წრემ მიიღო შესანიშნავი დამხმარე სახელმძღვანელო, და მეორეც – წიგნი დაწერილია იმდენად მაღალ დონეზე, რომ დიდი სურვილი დამებადა მისი რეცენზირებისა, ვინაშე სპორტის სახეობათა მესვეურებმაც შექმნან ანალოგიური დამხმარე სახელმძღვანელოები.

წიგნი წარმოადგენს არა მარტო ფაქტების მშრალ კონსტატაციასა და ანალიზს, არამედ ჩვენთვის სპორტის ამ ახალი სახეობის განვითარებას იხილავს აღმოსავლურ ფილოსოფიურ მოძღვრებებთან მჭიდრო კავშირში. სწორედ ასეთ კონტექსტშია განხილული „ძიულოს საწყისები“, „ძიულოს წარმოქმნა და მისი პირველადი განვითარება“, „ძიულო კოდოგანის ესთეტიკური და ეთიკური საფუძვლები“, „ძიულოს განვითარება საქართველოში“, „შეჯიბრების ევოლუცია ძიულოში“.

წიგნს ერთვის ვრცელი დანართი, რომელიც გვაუწყებს სსრკ ჩემპიონატების პრიზიორების, მსოფლიოს, ოლიმპიური თამაშებისა და ევროპის ჩემპიონატების ქართველ მონაწილეთა მონაგარს.

მისასალმებელია ასეთი კარგი წიგნის გამოსვლა და მოველით მსგავს დამხმარე სახელმძღვანელოებს სპორტის სხვა სახეობებშიც.

პროფესორი ავთანდილ ციბაძე

ძიუდოს სანყისები

ძიუდოს სამშობლო იაპონიაა. უძველესი დროიდან აქ ჭიდაობის ორი მიმართულება ძალისმიერი ჭიდაობა – სუმო და თავდაცვის საბრძოლო სახეობანი არსებობდა.

უნგრელი სპეციალისტი ფერენც გალა ამტკიცებს იაპონიაში ჭიდაობა ძველებური ტანვარჯიშიდან „ხიკარა-კურაზე“ წამოვიდა, რომლის შესახებ პირველი ცნობები ჩე.წ.ად-მდე 720 წელს კოიიკაში ძველ საქმეთა ჩანაწერებსა და ნახონ-სიკეში იაპონურ ქრონიკაში გვხვდება..

ცეცხლსასროლი იარაღის გამოგონებამდე მრავალი საუკუნის განმავლობაში იაპონელი მეომრები ბრძოლისას მახვილს, ხანჯალსა და შუბს იყენებდნენ. ცივი იარაღის ტარების და მისი ფლობის ნება მხოლოდ ფეოდალებსა და მეომარ სამურაებს ჰქონდათ, რომლებიც იარაღთან მოპყრობას სპეციალურ სკოლებში სწავლობდნენ: აქვე ასწავლიდნენ შეიარაღებული მებრძოლის წინააღმდეგ უიარაღოდ დაცვისა და თავდაცვის წესებს. ეს ხელოვნება სამურაების დამატებით იარაღს წარმოადგენდა. ამიტომ ისინი თავიანთი კოლეგებისაგან საგულდაგულოდ იცავდნენ ილეთების საიდუმლოებას, რომლებიც სხვადასხვა სკოლებში ჯიუ-ჯიტსუში, ტაი-ჯიტსუში, ვაი-ჯირსუში, ტორიტეში, იავარაში, კოგუსუკუში, კემპოში და

ძიულოს განვითარების ისტორია

ხაკუდაში ვარჯიშობდნენ. თავდაცვის ყველა ჩამოთვლილი სკოლა უიარაღო ან იარაღით თავდასხმისა და თავდაცვის სხვადასხვა ვარიანტს წარმოადგენდა და ერთმანეთისგან არა მარტო ტექნიკური ილეთებით, არამედ შერკინების საბოლოო მიზნითაც განსხვავდებოდა. მეტოქის მოკვლა ტაი-ჯიტსუ, თავდამსხმელის გაუვნებელყოფა, ან ბრძოლის უნარის წართმევა ჯიუ-ჯიტსუ. ყველაზე მეტი პოპულარობით ჯიუ-ჯიტსუს სკოლები სარგებლობდნენ. ჯიუ-ჯიტსუს წარმოშობის შესახებ მრავალი ლეგენდა არსებობს. ზოგიერთი წყაროს თანახმად, იგი წარმოიქმნა ძველი ინდოელი მასაჟისტების საექიმო ხელოვნების საფუძველზე, რომლებიც ადამიანის სხეულზე სპეციალურად ყველაზე მგრძობიარე წერტილებს სწავლობდნენ რათა მათზე ზემოქმედებით პაციენტისთვის დაეამებინათ ან უფრო გაეძლიერებინათ ტკივილი.

ინდოეთიდან ამ ხელოვნებამ ჩინეთში გადაინაცვლა, სადაც მან გასამხედროებული ელფერი მიიღო და შემდგომ განვითარდა საბრძოლო თამაშების „ხადუკას“ სახით. თავის მხრივ, ეს სახეობა დახვეწა იაპონელმა ექიმმა აკიამამ. მან შეიმუშავა და გამოაქვეყნა ხელჩართული ბრძოლის 300 ილეთი, რომლითაც შესაძლებელია ნებისმიერი მეტოქის დამარცხება.

ფ. გალას მიერ აღწერილი „კოკუოისის ქრონიკის“ ლეგენდის თანახმად, იაპონიაში ჯიუ-ჯიტსუს XVI საუკუნის შუა ხანებში საფუძველი ჩინელმა ბერმა ცენ-იუან-

პინგმა ჩაუყარა. ერთხელ მას ბანდიტები დაესხნენ თავს. ყანალები იმდენად ბევრნი იყვნენ, რომ ბერის თანმხლებმა სამურაებმა შიშისაგან იარაღი დაყარეს. მაგრამ ბერი არ შეშინდა და მომხედურთაგან რამდენიმე წამში მიწას დაანარცხა, დანარჩენები კი აიძულა გაქცეულიყვნენ. ამ შემთხვევის შემდეგ სამურაებმა ხვეწნა დაუწყეს ბერს, რომ მათთვისაც ესწავლებინა ამ ხელოვნების საიდუმლო. ბოლოს მან მოსწავლეებად ახალგაზრდა სამურაები აიყვანა და თითოეული მათგანის წვრთნას სხვადასხვა სისტემით შეუდგა, სულ მალე მოსწავლეებმაც შეისწავლეს საიდუმლო ხელოვნება და თავად გახდნენ სხვადასხვა სკოლის დამფუძნებლები. ეს ლეგენდა ამტკიცებს ჰიპოთეზას იმის შესახებ, რომ ჯიუ-ჯიტსუს საწყისები ჩინურ საბრძოლო ხელოვნებაშია.

1932 წელს ტაკაპოუნიში დაარსდა ჯიუ-ჯიტსუს სკოლა.

დოკუმენტურად დამტკიცებულია, რომ ჯიუ-ჯიტსუმ უმაღლეს განვითარებას XVII-XIX საუკუნეებში მიაღწია. ჯიუ-ჯიტსუს სისტემაში ძირითადი ადგილი მოწინააღმდეგის სხეულის სხვადასხვა წერტილებში ბამბუკის კეტით, აგრეთვე ხელით დარტყმებსა და ფარიკაობას უკავია. ამასთან, მნიშვნელოვანი ადგილი სირბილს, ხტომებსა და ჭიდაობას ენიჭებოდა.

გარდა ფიზიკური მომზადებისა, სამურაები დიდ ყურადღებას უთმობდნენ ფსიქოლოგიურ მომზადებასაც. ძენ ბუდიზმის ბაზაზე მათ შეიმუშავეს სამურაების ღირსებ-

ძიულოს განვითარების ისტორია
ის კოდექსი – „ბუსიდო“, რომლებმაც მათ ბატონისადმი ერთგულების, სიამაყის, ვაჟკაცობისა და სიკედლის არად ჩაგდების თვისებები განუვითარა.

ძიულოს ნახმოქმნა და მისი ჰიხვედდი განვითარება

იაპონიაში მრავალი საუკუნის მანძილზე არსებული ფეოდალური დამოკიდებულებანი XIX საუკუნის შუა წლებისათვის თანდათან დაკნინებას მიეცა. იმპერატორის სპეციალური დადგენილებით, 1871 წელს სამურაებს აეკრძალათ ხმლის ტარების უფლება, რამაც საკმაოდ მოკლე ხანში მეომრებისა და პოლიციელების საბრძოლო და ფიზიკური მომზადების სისტემაზე იმოქმედა. ჯიუ-ჯიტსუს სხვადასხვა სკოლებში სწავლების აქცენტად უიარალო თავდაცვის ხერხების დაუფლება იქცა. ბურჟუაზიული რეფორმების შედეგად გამოცხადდა სამურაების, გლეხების, ხელოსნებისა და ვაჭრების თავისუფლება და სამურაების მიერ დაარსებული სკოლებიც ნელ-ნელა დავიწყებას მიეცა

კაპიტალიზმის განვითარებასთან ერთად არა მარტო სამურაების, არამედ უბრალო იაპონელების ცხოვრების პირობებიც შეიცვალა რაც ობიექტური წინაპირობა აღმოჩნდა ახალი, უფრო დემოკრატიული ფიზიკური აღზრდის სისტემის შექმნისათვის.

ამგვარი სისტემის შექმნა ხალგაზრდა იაპონელმა პედაგოგმა, ლიცეუმის ინსპექტორმა ძიგარო კანომ სცადა. პირველ რიგში მან მიზნად დაისახა ის, რომ მისი სისტემა ხელმისაწვდომი ყოფილიყო არა მარტო სამურაებისთვის, არამედ ნებისმიერი ადამიანისთვის. მეორე ეტაპზე კანომ იაპონური ეროვნული ჭიდაობა “სუმოს” მდიდარი გამოცდილების გამოყენება გადაწყვიტა, რომელიც საკმაოდ პოპულარული გახლდათ ხალხში. ოდითგან იაპონიაში ძალის უემარისობა აღიქმებოდა, როგორც ანომალია, ფიზიკური სისუსტე კი ხანგრძლივ ავადმყოფობად ითვლებოდა. სუმო ძალისა და სიმარჯვის განვითარების ხელმისაწვდომი და ეფექტური საშუალება იყო. ისტორიული მატჩანები ამტკიცებენ, რომ სუმო წარმოიშვა 1500 წლის წინ. პირველად მოჭიდავეთა შეხვედრები რიტუალური ხასიათისა იყო და ტარდებოდა სინტოისტურ ტაძრებში, რიტუალურ ცეკვებთან და წარმოდგენებთან ერთად. XVII საუკუნის დამდეგს სუმო საბოლოოდ ჩამოყალიბდა, როგორც ჭიდაობის ეროვნული სახეობა. მისი პოპულარობა იმდენად დიდი იყო, რომ იაპონიის სხვადასხვა ქალაქებში მოჭიდავეთა პროფესიული დასები შეჯიბრებებსაც ატარებდნენ.

სუმო ამჟამადაც იაპონელების ერთ-ერთი ყველაზე საყვარელი სანახაობაა. პროფესიონალთა ტურნირებზე მძიმე წონის მოჭიდავეები ასპარეზობენ. სუმოში გამარჯვებულად ითვლება ის, ვინც შეძლებს მეტოქე შემოსაზღვრული ზონის გარეთ გაიყვანოს ან აიძულოს იგი

შეეხოს მიწას სხეულის რომელიმე ნაწილით, ანდა ასწიოს იგი წელს ზევით.

სუმოს ტექნიკური არსენალი 48 ძირითად ილეთს ითვლის. სუმოს შერკინება მეტად სწრაფად მთავრდება და საინტერესო სანახაობას წარმოადგენს, ამიტომ პროფესიონალთა ტურნირებში მაყურებლები ისინი ერთმანეთს გამარჯვებულის გამოცნობაში „ეჯიბრებიან“.

გარდა სუმოს ელემენტებისა, ახალ სისტემას საფუძვლად დაედო ჯიუ-ჯიტსუს უსაფრთხო და ეფექტური ილეთები. ამგვარი სელექციის გატარებისთვის ახალგაზრდა ძიგარო კანოს თავად მოუხდა სხვადასხვა სკოლებში სწავლების მკაცრი სისტემის გავლა. უნდა აღინიშნოს, რომ იმ დროს ჯიუ-ჯიტსუს სისტემას 20-მდე სხვადასხვა სკოლა „რიუ“ გააჩნდა. ძიგარო კანოს აზრით, ყველაზე ეფექტურ სკოლებს „კატო-რიუ“ და „ტუნსინ-სინიო-რიუ“ წარმოადგენდა, რომელთა ტექნიკური არსენალიც საფუძვლად ახალ სისტემას დაედო. ძიგარო კანო მოგვიანებით თავის წიგნში წერდა: „ჯიუ-ჯიტსუს“ ახალი სიტემის შესწავლისას დაერწმუნდი, რომ ეს არის სხეულისა და გონების განვითარების ყველაზე ეფექტური საშუალება, ამიტომ გადავწყვიტე, რომ ეს მეთოდი ყველაზე ფართო წრეებში გავავრცელო“ 1882 წელს ძიგარო კანომ ტოკიოში დააარსა საკუთარი სკოლა, სადაც მან აღზრდის ახალი სისტემის სწავლება და პროპაგანდა დაიწყო, რომელსაც „ძიულო“ უწოდა.

ამავე დროს ტოკიოსა და იაპონიის სხვა ქალაქებში

აღზრდის ახალი სისტემების შექმნის აქტიური ცდები მიმდინარეობდა, რასაც საფუძვლად ჯიუ-ჯიტსუს სხვა სკოლების მეთოდური და იდეოლოგიური მიმართულებანი დაედო, ამიტომ ძიგარო კანო ძიუდოს ტექნიკური არსენალის შერჩევასა და საზოგადოების ფართო წრისათვის მისი მისაწვდომობისა და უსაფრთხოების ბიომექანიკური დასაბუთების ძიებას განაგრძობდა. ზოგადად, ძიუდოს არსენალის სელექცია 1886 წელს დასრულდა. დადგა ჟამი მის მიერ შექმნილი სისტემის სიცოცხლისუნარიანობის დამტკიცებისა. ღია პაექრობაში უნდა გადაწყვეტილიყო, თუ რომელი სკოლა იყო საუკეთესო. ამ დროისათვის ძიგარო კანოს სკოლას „კოდაკანი“ ეწოდა, რაც „სიმართლის მდადადებელს“ ნიშნავს. განსაკუთრებით მწვავე კონკურენცია ხიკმსუკე ტოტსაკასა და კოდოკანის სკოლებს შორის გაიმართა. 1886 წელს ისინი ოფიციალურად შეხედნენ ერთმანეთს. სკოლებმა თავისი საუკეთესო 15-15 მოჭიდავე წარადგინეს. შედეგმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა, 15 შეხვედრიდან ფრედ მხოლოდ ორი პაექრობა დასრულდა, დანარჩენში კი დიდი უპირატესობით კოდოკანის წარმომადგენლებმა გაიმარჯვეს. ამ წარმატებამ საბოლოოდ დაამტკიცა ძიგარო კანოს მიერ შექმნილი ფიზიკური აღზრდის ახალი სისტემის უპირატესობა.

ძიუდოს პროპაგანდის მიზნით ძიგარო კანომ 1889 წელს გადაწყვიტა ჩაეტარებინა ტურნე ევროპაში. ამ დროისათვის ძიუდო უკვე მთელს იაპონიაში გავრცელ-

და, თუმცა ცალკეულ სკოლებში მაინც განაგრძობდნენ მეტოქეობას და ხელს უშლიდნენ მის გაერცელებას.

ძიუდოს მეთოდური და ფილოსოფიური საფუძვლების შემუშავებისადმი მეცნიერულმა მიდგომამ და პროფ. ძიგარო კანოს და მისი მოსწავლეების დაუდალავმა პროპაგანდისტურმა საქმიანობამ თავისი გაიტანა. 1922 წლისთვის ძიუდო სპორტის ეროვნული სახეობა, 1931 წლიდან კი იაპონიის ყველა საშუალო სკოლაში აუცილებელ საგნად იქცა

1903-დან 1922 წლამდე არსებული პერიოდი შეიძლება დაეახასიათოდ არა მარტო ძიუდოს ჩამოყალიბების, არამედ მსოფლიოს სხვადასხვა სასწავლო-სამეცნიერო ცენტრებში ძიუდოს ექსპორტის ხანად. კოდაკანი თავის საუკეთესო მოსწავლეებს ძველი და ახალი სამყაროს ყოველ კუთხეში გზავნიდა, კერძოდ: ინგლისში, საფრანგეთში, იტალიაში, გერმანიაში, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და სხვა ქვეყნებში. ძიუდომ მთელს მსოფლიოში დაიწყო გაერცელება. ძიუდოს პოპულარიზაციას ხელს უწყობდა არა მარტო მისი სპორტული მხარე, არამედ მეტწილად ფიზიკური და სულიერი აღზრდის წარმოდგენილი სისტემის პროგრესულობა.

ძიგარო კანო შემთხვევით არ უწოდებდა თავის სისტემას „ჯიუ-ჯიტსუს“ (რბილი ხელოვნება) ნაცვლად „ჯიუდო“ (რბილი, მოქნილი გზა). ამით მან, პირველ რიგში ხაზი გაუსვა ფიზიკური და სულიერი საწყისების უწყვეტ ერთიანობას, მეორე მხრივ კი, არსებული პრობლე-

მის გადაწყვეტისადმი სხვადასხვანაირი მიდგომის შესაძლებლობას. ძიგარო კანოს დამსახურებაა ისიც, რომ მან შეინარჩუნა რა ძიუდოს, როგორც აღმზრდელობითი სისტემის მთლიანობა, მასში გამოჰყო შემდეგი სამი შემადგენელი და ურთიერთდაკავშირებული ნაწილი: ტექნიკური ხელოვნება, სპორტი და თავდაცვის ხელოვნება.

1932 წელს ძიგარო კანო იაპონიის ფიზიკური კულტურის მინისტრად დაინიშნა. ამ დროისათვის იგი იწყებს აქტიურ მუშაობას ოლიმპიური თამაშების პროგრამაში ძიუდოს ჩართვისათვის, მაგრამ იგი სიცოცხლეში ვერ მოესწრო ამ ოცნების განხორციელებას. პროფ. ძიგარო კანო 78 წლის ასაკში, 1938 წელს გარდაიცვალა.

1938 წელს იაპონიის ხელისუფლების სათავეში პროფაშისტური მთავრობა მოვიდა, ქვეყანამ კურსი ომის სამზადისზე აიღო და ძიუდოს სისტემის პროგრესული საწყისები დავიწყებას მიეცა. სახეობამ უაღრესად გასამხედროებელი ელფერი შეიძინა და ხელს უწყობდა სისასტიკისა და სამურაელთა საბრძოლო მზადების განვითარებას. ამგვარი მიდგომარეობა ბატონობდა იაპონურ ძიუდოში მეორე მსოფლიო ომის დამთავრებამდე.

ეს პერიოდი მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში, განსაკუთრებით კი ყოფილ საბჭოთა კავშირში ძიუდოსადმი ნეგატიური დამოკიდებულებით ხასიათდებოდა 1945 წლიდან იაპონიაში იცვლება სოციალურ-პოლიტიკური ვითარება. კაპიტულირებული სახელმწიფო, შეერთებული შტატების კონტროლის ქვეშ მოექცა. ამერიკელებმა

ძიუდოს განვითარების ისტორია

იცოდნენ ომამდელი ძიუდოს გასამხედროებული ხასიათის შესახებ და სწორედ ამიტომ აკრძალეს მისი სწავლება იაპონიის სკოლებში. აკრძალვა მოიხსნა 1948 წელს, როდესაც სახელმწიფომ უარი თქვა რევანშზე. ამ დროს ძიგარო კანოს ვაჟი რისეი კანო სათავეში ჩაუდგა იაპონურ ძიუდოს და აქტიურად შეუდგა მამის პედაგოგიური სისტემისა და ძიუდოს პროგრესული საწყისების აღდგენას.

ძიუდო კოდოკანის ესთეტიკური და ეთიკური საფუძვლები

ძიუდო კოდოკანის არსის გაგებისათვის საჭიროა მოკლედ მაინც გავეცნოთ იაპონელთა ცხოვრების თავისებურებასა და მათ ეროვნულ კულტურას.

იაპონიას ამომავალი მზის ქვეყანასა და კუნძულების იმპერიას უწოდებენ. მიუხედავად თავისი გეოგრაფიული მდებარეობის თავისებურებისა, იაპონიამ ბევრი რამ ინდოეთისა და ჩინეთის კულტურისგან შეითვისა. იაპონურ სულში სამმა რელიგიამ დატოვა კვალი: ბუდიზმმა (ინდოეთი), კონფუციონობამ (ჩინეთი) და სინტომ (იაპონია).

იაპონიაში მრავალი ლამაზი ტაძარია. მაგრამ, მიუხედავად ამისა, იაპონელები, ისევე როგორც მათი მეზობელი ჩინელები, ნაკლებრელიგიური ხალხია. მაგრამ, თუ ჩინელებს რელიგიის მაგიერობას ეთიკა უწევს,

იაპონელების რელიგიის შემცვლელი ესთეტიკაა, რაც მათ მშვენიერებისადმი თაყვანისცემაში ეხმარება.

უბველესი ხანიდან იაპონიაში დიდ ყურადღებას უთმობენ ესთეტიკურ აღზრდას. იაპონიაში ჩასული მრავალი უცხოელის აზრით, ამ ქვეყნისთვის დამახასიათებელი ლამაზი საყოფაცხოვრებო ტრადიციები და დახვეწილი ზრდილობა გახლავთ. იაპონელები აღმერთებენ საკუთარი ბინებისა და სხეულის სისუფთავეს. სწორედ ამასთანაა დაკავშირებული სახლში შესვლისას ფეხსაცმლის გახდისა და დღეში 2-3-ჯერ დაბანის წესი. იაპონურ ბინაში იატაკის მაგიერობას დაპრესილი ბრინჯის ნამჯისა და ლერწმისაგან დამზადებული საცვლელი ლეიბი-ტატამი ეწევა. იაპონიაში ტატამზე ჯდომის ტრადიციული წესი არსებობს, რაც საკუთარ ქუსლებზე ჩაჯდომაში გამოიხატება. უზრდელობად ითვლება ფეხების ჯვარედინად, წინ გაწეით და გაშვერით ჯდომა. ქუსლებზე დამჯდარნი სადილობენ, ჩაის სვამენ, საუბრობენ და მუშაობენ კიდევ. ამ პოზაში იაპონელები თავს უხრიან ერთმანეთს, რაც ზრდილობის აუცილებელ ელემენტს წარმოადგენს. იაპონელების მიდრეკილება სილამაზისაკენ განსაზღვრავს მათი ცხოვრების ყოველ სფეროს და მათ შორის ძიუდოსაც. ეს ეხება დარბაზის უზადო სისუფთავეს, სპორტსმენის გარეგნულ იერს, ტატამზე მისი მოძრაობების სილამაზეს.

ძიუდოისტთა სპორტულ ტანსაცმელს „ძიუდოგი“ ეწოდება. იგი შედგება ჩოხის „კიმანოს“, შარვლისა „სი-

ტაბაკი“ და ქამრისაგან „ობი“. ძიუდოგი ყოველთვის ქათქათა ან ღია ყვითელი ფერისაა (1986 წლიდან ძიუდოს ევროპული კავშირის გადაწყვეტილებით ოფიციალურ შეჯიბრებებზე ერთ-ერთი მოჭიდავე ღია ცისფერი ძიუდოგით გამოდის). ყოველ იაპონელ მოჭიდავეს ვარჯიშის შემდეგ გამოსაცვლელად და სასწრაფოდ გასარეცხად აქვს ძიუდოგის რამდენიმე კომპლექტი.

სილამაზის კრიტერიუმი ძიუდოისტის როგორც გარეგნობაში ისე მის მოქმედებაში ჰპოვებს გამოხატულებას. სპორტულ ორთაბრძოლებში ეს კრიტერიუმი ჩადებულა გამარჯვებულის განსაზღვრის არსში, ე.ი. გამარჯვება მიენიჭება არა იმას, ვინც ბევრი ილეთი ჩაატარა, არამედ იმას ვინც მეტი, რთული და ლამაზი ფანდების დემონსტრირება შეძლო. ამასთან დაკავშირებით მიღებულია ტექნიკურ მოქმედებათა შესრულების ხარისხის შეფასება, სადაც განისაზღვრება მოძრაობის ამპლიტუდა, სისწრაფე და სიზუსტე. თუ ჩატარებული ილეთი ხასიათდება ზემოთ დასახელებული სამივე მაჩვენებლით, მაშინ იგი ფასდება როგორც „იპონი“ ანუ სუფთა გამარჯვება. თუ ილეთი შეფასდა ორი მაჩვენებლით, იგი ფასდება როგორც „ვაზაარი“, ხოლო ერთი მაჩვენებლით შეფასების შემთხვევაში, როგორც „იუკო“. (ადრინდელი დასახელებით „ვაზაარი ნიჩიკაი ვაზა“). ამგვარი შეფასება დიდი ხნის განმავლობაში დაბალ შეფასებად ითვლებოდა ძიუდოში, მაგრამ არც თუ ისე დიდი ხნის წინ, ევროპელთა შუამდგომლობით შემოღებულ იქნა უფრო

დაბალი ქულა „კოკა“ – არასრულყოფილი და ნაკლებხარისხიანი მოქმედებისთვის. ძიუდოში სამსაჯო სისტემის თავისებურება იმაში მდგომარეობს, რომ ხარისხობრივად უფრო მაღალ შეფასებას ვერ გადაფარავს დაბალი შეფასების ილეთების კორიანტელიც კი, რაც კიდევ ერთხელ მოწმობს მოძრაობათა ხარისხისა და სილამაზის უპირატესობას რაოდენობასთან.

იმისათვის, რომ ძიუდომ არ დაკარგოს მაყურებელი და ორთაბრძოლები მთავრდებოდეს უფრო სწრაფად, ოთხმოცდაათიანი წლების მეორე ნახევარში ძიუდოს საერთაშორისო ფედერაციამ გაამარტივა „იპონის“ შეფასება. თუ ილეთი ტარდება შეუჩერებლად (დინამიკაში) – გადაგორება ბეჭებზე ფასდება როგორც „იპონი“, აგრეთვე გამარტივდა შემდეგი შეფასებები (ვაზაარი, იუკო, კოკა).

2008 წლის ბოლოს კი ევროპის ძიუდოს კავშირმა, ექსპერიმენტის სახით, ისევ იმ მიზნით, რომ ძიუდო გახდეს უფრო მეტად სანახაობრივი, ტექნიკის შეფასების შკალიდან ამოიღო ყველაზე დაბალი ტექნიკის შეფასება – კოკა. ამით ძიუდოისტებს აიძულებენ ისწრაფვოდნენ შეავსონ თავიანთი ტექნიკური არსენალი „მაღალფასიანი ილეთებით“.

ძიუდოს ერთ-ერთი შემადგენელი ნაწილია ტექნიკური ხელოვნება – „კატა“. მისი დემონსტრირებისას ორივე პარტნიორი თავის როლს ასრულებს, შემტევ მოჭიდავეს „ტორი“, ხოლო თავდამცველს „უკე“ ეწოდება. „კატას“ ფორმების უმეტესობა დაკავშირებულია ილეთების შეს-

ძიულოს განვითარების ისტორია

რულების ცოდნასთან, რომელიც სრულდება სრული წინააღმდეგობების გარეშე, თუმცა „უკეს“ დაუხმარებლად.

ვარჯიშებზე „კატას“ ნაირფეროვანი თანმიმდევრული გამოყენება სხვადასხვა პარტნიორებთან სპორტსმენს საშუალებას აძლევს ფიზიკური და ესთეტიკური წრთობის გარდა გამოიმუშაოს საიმედო მოძრაობითი უნარ-ჩვევები სპორტული და საბრძოლო პაექრობისთვის. გარდა ამისა „კატას“ ნებისმიერი ფორმის მიხედვით შეიძლება ჩატარდეს შეჯიბრება, სადაც ისევ და ისევ გამარჯვებულის გამოვლენის კრიტერიუმად მიიღება დემონსტრირებული მოძრაობების სილამაზე და სინქრონულობა.

მაგრამ, ძიულოს არსის შესაცნობად საკმარისი არ არის მხოლოდ მისი ესთეტიკური საფუძვლების შესწავლა. მეტად მნიშვნელოვან მხარეს წარმოადგენს მისი მორალურ-ესთეტიკური მიმართულების სწორი გაგება.

უძველესი დროიდან იაპონური ეროვნული ხასიათის ძირითადი თავისებურება გახლდათ იაპონელთა ორჭოფული შეხედულება ცხოვრებაზე ამ ორჭოფულობის საწყისები ღრმაა და თავისი ფესვებით სულის შესახებ კონფუციურ წარმოდგენას უკავშირდება ამ წარმოდგენის თანახმად სული ორმაგია – რბილი და ხისტი. იაპონელები ამბობენ: „ერთსა და იმავე ხელს შეუძლია ბავშვის მოფერება და მტრის დათრგუნვა“. სხვანაირად, რომ ვთქვათ, არ შეიძლება ადამიანში დავაფასოთ მხოლოდ სულიერი სილამაზე და სინატიფე და მასში დავგ-

მთ უხეშობა და სიმკაცრე და პირიქით. აქედან გასაგებია იაპონელთა სურვილი ერთდროულად აღზარდონ ადამიანში როგორც სილამაზისადმი სიყვარული, ასევე ჩვევა სიმკაცრისადმი. როგორც ჩანს, ამით ხელმძღვანელობდა ძიგარო კანო ძიუდო „კოდოკანის“ ფილოსოფიური და მეთოდური საფუძვლების შემუშავებისას. კანოს პედაგოგიური სისტემა ეფუძნება სამი კულტურის განუყოფელ ერთიანობას: ფიზიკურს, მორალურსა და ინტელექტუალურს. ამასთან, ფუძემდებელ როლს იგი ფიზიკურ კულტურას აკუთვნებს.

„ჯანმრთელი სხეული,“ ამბობდა კანო, „არა მარტო არსებობის პირობაა, არამედ გონებრივი მოღვაწეობის საფუძველიცაა“ ჯანმრთელობის შესახებ საუბრისას კანო ყოველთვის აღნიშავდა, რომ რაც არ უნდა ჯანმრთელი იყოს ადამიანი, იგი არაფერია, თუ პიროვნება უსარგებლოა საზოგადოებისათვის და ფიქრობს მხოლოდ საკუთარ თავზე. აქედან გამომდინარე, მან წამოაყენა თავისი პედაგოგიური სისტემის პირველი პრინციპი: „საზოგადოების პროგრესისა და აყვავების“ ხელის შეწყობის აუცილებლობა”

„სხეულის განვითარებას და ჯანმრთელობის გაკავებასთან ერთად მე ვაშენებ საკუთარი პიროვნების განვითარების საძირკველს: როდესაც განვითარებ და ყოველ მხრივ სრულყოფ ჩემს პიროვნებას, მე ვაგებ საძირკველს მთელი საზოგადოების კეთილდღეობისათვის“. ეს პრინციპი გამოიხატება შემდეგი ფორმულით: „საკუთარი

სრულყოფით ვემსახურეთ საზოგადოებას“, რაც ნიშნავს: „ვიცხოვროთ ერთიანი ცხოვრებით საზოგადოებასთან, ურთიერთდახმარებისა და ურთიერთდათმობის საფუძველზე.“ ძიუდოსთან მიმართებით ეს თეზისი იქცა ცნებად დაიყოლიე, რომ გაიმარჯვო. იგი მჭიდროდაა დაკავშირებული „კოდოკანოს“ მეორე პრინციპთან „მაქსიმალური ეფექტურობა“. ამის შესახებ ძიგარო კანო ამბობდა: „რაგინდ კეთილშობილური და სასარგებლო არ უნდა იყოს ცხოვრების მიზანი, თუ მისადწვევი გზები და საშუალებანი უღირსია, შედეგი არ შეიძლება დადებითად ჩაითვალოს“.

აქედან გამომდინარე, მან წამოაყენა მოთხოვნა – მაქსიმალური შედეგის მიღწევა ენერგიის მინიმალური დახარჯვით. ძიუდოში ეს შესაძლებელია მხოლოდ საკუთარი მიზნისათვის მეტოქის ძალის გამოყენებით.

მაგალითად, თუ უკე აწევება წინ, ტორი ცდილობს იგი გადაადგოს უკან ამ შემთხვევაშიც კი ტორის ეს მოქმედება არ შეიძლება ეფექტურად ჩაითვალოს პირველ რიგში იმიტომ, რომ იგი არამიზანშეწონილია და, მაშასადამე, ულამაზოც, ვინაიდან არ შეესაბამება ცნებას „სიბუი.“ აქ მჭიდროდაა გადახლართული ძიუდოს ეთიკისა და ესთეტიკის მოთხოვნები. კანოს თქმით, სწორედ ამაშია ძიუდოს ჭეშმარიტი შინაარსი, კერძოდ „მოქნილი გზა სულისა და სხეულის ენერგიის ეფექტური გამოყენებისაკენ“.

საინტერესოა აღინიშნოს, რომ ძიუდოისტთა სავარ-

ჯიშო დარბაზს „დოჯო“ ეწოდება, რაც „ფიქრთა სახლს“ ნიშნავს. ამით ყურადღება გამახვილებულია იმაზე, რომ ამ სახლში შესრულებული ყოველი მოქმედება გააზრებულია და საბოლოოდ მიმართულია სპორტსმენის პიროვნებისა და მთლიანად საზოგადოების სრულყოფისაკენ, ამიტომ ძიუდოში ოდითგანვე კარგი ტრადიცია დამკვიდრდა: დარბაზში შესვლისას და გამოსვლისას მოჭიდავე თავს ხრის, რითაც პატივს მიაგებს სავარჯიშო ადგილსა და იმ საქმეს, რომელსაც იგი ემსახურება.

ძიგარო კანომ შეიმუშავა ძიუდო „კოდაკანის“ 5 მორალური კანონი, რომელსაც მისი ყოველი მოსწავლე საუნიშო ფიცით წარმოსთქვამდა სკოლაში შესვლისას.

1. რადგან გადავწყვიტე თავი მიეუძღვნა ძიუდოს, არ შევწყვეტ ვარჯიშს, თუ ამისათვის არ მექნა სერიოზული მიზეზები;

2. გპირდებით, ჩემი საქციელით არ შევარცხვინო „დოჯო“

3. არასოდეს არ გავანდობ სკოლის საიდუმლოებას უცხო პირს, ამასთან მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში ავიღებ გაკვეთილებს სხვაგან;

4. გაძლევთ სიტყვას, არ ჩავატარებ გაკვეთილებს ჩემი მასწავლებლის ნებართვის გარეშე.

5. ფეიცავ, მთელი ჩემი სიცოცხლის მანძილზე პატივი ვცე „კოდოკანის“ წესებს, ამჟამად როგორც მოსწავლემ, შემდგომ კი, როგორც მასწავლებელმა, თუ მე

ამას მივაღწევ.

სპორტული ქიუდოს მიმართულების განსაზღვრისას ძიგარო კანო იმოწმებდა შემდეგ იაპონურ ანდაზას: „ღმობიერება დაამარცხებს ძალას“. ამით იგი ხაზს უსვამდა იმას, რომ ქიუდოში წინა პლანზე უნდა ჩანდეს არა ძალღონის ჭიდილი, როგორც ეს მაგალითად სუმოში ხდება, არამედ სწრაფი აზროვნება და სიმკვირცხლე. ამ მოთხოვნის საილუსტრაციოდ მას მოჰყავს შემდეგი ფორმულა: „დაეუშვათ ერთი კაცის ძალა ერთეულებით იზომება, ვთქვათ ჩემს პარტნიორს ძალის 10 ერთეული გააჩნია, მე კი მასზე გაცილებით პატარა და სუსტი ვარ. ჩემი ძალა უდრის 7 ერთეულს. თუ იგი მთელი ძალით მომაწვება, მე დაეუთმობ მას, შესაძლოა დავეცე კიდევ. მაგრამ, თუ მე იმავე ძალით (რომლითაც მეტოქე მიტევს) დავიწყებ მისი ჩველებებიდან გასხლტომას, ე.ი. მანევრებისას, მაშინ იგი იძულებული გახდება დაიხაროს ჩემსკენ და ამით, წონასწორობა დაკარგოს. ასეთ მდგომარეობაში ისიც სუსტდება. რა თქმა უნდა, მის ძალას იგი კვლავ შეინარჩუნებს, მაგრამ ამ მომენტში ჩემი პარტნიორი მას ვერ გამოიყენებს. ჩემმა მეტოქემ დაკარგა საყრდენი წერტილი და 10 ერთეულიდან მას მხოლოდ 3 ერთეულიღა დარჩა. მე კი არ დამიკარგავს წონასწორობა და ვინარჩუნებ ჩემი ძალის 7 ერთეულს. გარკვეულ მომენტში უკვე ჩემს მეტოქეზე ძლიერი ვარ და აი, სწორედ ახლა მე უნდა გავიმარჯვო და დიდი ძალღონე არ დავხარჯო“. ამასთან დაკავშირებით, ძიგარო კანო უდიდეს

მნიშვნელობას ანიჭებდა რთული ტაქტიკურ-ტექნიკური მოქმედებების სრულყოფას დგომსა და ჩოქბჯენში, უპირველეს ყოვლისა კი, კონტრშეტევებსა და კომბინაციებს.

სპოხტული ძიუდოს ისტორია

ძიუდოს ჩამოყალიბების პროცესში ძიგარო კანოსა და მისი მოსწავლეების ფართო და მრავალმხრივმა მოსამზადებელმა მოღვაწეობამ თანდათან შექმნა პირობები და შესაძლებლობანი სპორტული შეჯიბრებების ჩატარებისათვის. 1883წ. ძ. კანომ მოსწავლეებისათვის შეიმუშავა პირველი სათანრიგო სისტემა. 1900 წელს შემუშავებული იყო შეჯიბრების პირველი წესები. იაპონიის პირველი ოფიციალური ჩემპიონატი ჩატარდა 1925 წელს. აქედან მოყოლებული, იგი ყოველწლიურად ტარდებოდა.

ოცდაათიანი წლების დამდეგს სპორტული ძიუდო განვითარებას იწყებს ევროპის რიგ ქვეყნებში, მათ შორის რუსეთში. რუსეთ-იაპონიის ომში დამარცხებისა და პორტსაიდის ხელშეკრულებაზე ხელმოწერის შემდეგ, მეფის მთავრობამ იაპონიაში სასწავლებლად გაგზავნა ობოლთა ჯგუფი, რომლის შემადგენლობაში შედიოდა 13 წლის ვასილ ოშჩეპკოვი. ჭაბუკი გაიტაცა ძიუდომ და გადაწყვიტა საფუძვლიანად დაუფლებოდა ამ სახეობას. ამ მიზნით, 1908 წელს იგი სასწავლებლად შედის კოდოკან-

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ში, სადაც უცხოელებისთვის სწავლა მეტად რთული იყო. მიუხედავად ამისა, ვ. ოშჩეკოვმა სწავლების სრული კურსი გაიარა და შავი ქაშარი და მეორე დანი დაიმსახურა.

1913 წელს ვ. ოშჩეკოვი რუსეთში დაბრუნდა და დაიწყო ძიუდოს პროპაგანდა.

1929 წლის დამლევს ვ. ოშჩეკოვმა შეიმუშავა უიარაღო ხელჩართული ბრძოლის განაყოფი და ჩამოაყალიბა ინსტრუქტორთა 2-თვიანი კურსები. ამ კურსის სასწავლო პროგრამაში შევიდა: 1. გდებები, ბერკეტები, დარტყმები ხელებითა და ფეხებით, მოგუდვები; 2. უიარაღო ადმიანის დაცვის ილეთები შაშხანით, რევოლვერით, ხმლით, დანით ან სხვა სახის ცივი იარაღით შეიარაღებული მეტოქის წინააღმდეგ; 3. უიარაღო პირისათვის ხელჩართული ბრძოლის ილეთები. ამის საფუძველი იყო თავდაცვის იაპონური სისტემა „ძიუდო“.

1931 წელს საბჭოთა კავშირში მიიღეს საკავშირო კომპლექსი „მზად ვარ შრომისა და თავდაცვისათვის“, რომლის მეორე საფეხურის ნორმატივებში შეიტანეს თავდაცვის ზოგიერთი ილეთი.

1932-დან 1937 წლამდე ვ. ოშჩეკოვი მოსკოვის ფიზკულტურის ინსტიტუტის ვაუებსა და ქალებს ასწავლის ძიუდოს.

ვ. ოშჩეკოვის შრომები საფუძველად დაედო ჭიდაობის ახალ სახეობას, რომელსაც თავდაპირველად „თავისუფალი სტილის ჭიდაობა“ ეწოდა, ხოლო ვინაიდან 1946 წელს, საერთაშორისო ფედერაციამაც ჭიდაობის ახალ

სახეს „თავისუფალი ჭიდაობა“ უწოდა, ვ. ოშჩეპკოვის მიერ შემოღებულ სახეობას შეეცვალა სახელი და „სამბო“ ეწოდა. შემდგომში “სამბოს” ტექნიკური არსენალი შეივსო საბჭოთა კავშირის ხალხთა ჭიდაობის ეროვნული სახეობების, განსაკუთრებით კი ქართული ჭიდაობის ილეთებით.

1934 წელს დრეზდენში ჩატარდა პირველი არაოფიციალური ჩემპიონატი, რომელშიც მონაწილეობდნენ გერმანიის, შვეიცარიის, ავსტრიის, უნგრეთისა და სხვა ქვეყნების წარმომადგენლები.

1936 წელს ძიგარო კანო დაესწრო ბერლინის ოლიმპიურ თამაშებს. მას სურდა, რომ ძიუდო გამხდარიყო სპორტის ოლიმპიური სახეობა. მაგრამ მეორე მსოფლიო ომის დაწყებამ ხელი შეუშალა მისი სურვილის განხორციელებას.

ომის შემდგომ, იაპონიაში ძიუდო კვლავ აღორძინდა და 1948 წელს ჩატარდა ეროვნული ჩემპიონატი. ამავე წელს ლონდონში შეიქმნა ძიუდოს ევროპის კავშირი, რომელიც შეუდგა ევროპის ჩემპიონატების მომზადებას. ევროპის პირველი ოფიციალური ჩემპიონატი პარიზში 1951 წელს გაიმართა მასში 20 ქვეყნის წარმომადგენელი მონაწილეობდა. ამავე წელს ძიუდოს საერთაშორისო ფედერაცია შეიქმნა, რომელსაც სათავეში ძიგარო კანოს ვაჟი – რისეი კანო ჩაუდგა თავდაპირველად საერთაშორისო ფედერაციაში 30-მდე სახელმწიფო შედიოდა. 1956 წელს ტოკიოში ჩატარდა პირველი მსოფლიო ჩემპიონატი,

ძიუდოს განვითარების ისტორია

რომელშიც 21 ქვეყნის სპორტსმენი მონაწილეობდა. ეს შეჯიბრი წონითი კატეგორიების გარეშე ჩატარდა. პირველი მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული იაპონელმა ს. ნატ-ზუიმ მოიპოვა. ვერცხლის მედალი აგრეთვე იაპონელ მარტსუმის, ხოლო ბრინჯაოსი ა. გეესინკს (ნიდერლანდები) ერგო ეს იყო მისი პირველი მედალი მსოფლიო ასპარეზზე. მანამდე მან 1951 წელს მოიპოვა პირველი ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის მედალი. 1957-1958 წლებში, მეორე და მესამე მსოფლიო ჩემპიონატები კვლავ ტოკიოში ისევ აბსოლუტურ წონით კატეგორიაში ჩატარდა. მეორე მსოფლიო ჩემპიონატზე კვლავ ს. ატსუიმ, ხოლო მესამეში კ. შონემ გაიმარჯვა.

იაპონელთა ჰეგემონია მეოთხე მსოფლიო ჩემპიონატზე 1961 წელს პარიზში დაირღვა. ოქროს მედალი 27 წლის ჰოლანდიელმა ანტონ გეესინკმა მოიპოვა, რომელმაც ფინალში 1958 წლის მსოფლიო ჩემპიონი კ. სონე დაამარცხა

ა. კულეშოვის მონაცემებით ა. გეესინკს იმ დროისათვის შემდეგი ანტროპომეტრიული მონაცემები გააჩნდა: სიმაღლე – 198სმ, წონა – 128კგ, კისრის გარშემოწერილობა – 58სმ, გულ-მკერდისა – 130სმ, ბიცეფსის – 49სმ. ჩემპიონის ამ მაჩვენებლებმა იაპონელები იმ დასკვნამდე მიიყვანა, რომ საჭირო იყო წონითი კატეგორიების შემოღება, რაც საერთაშორისო ფედერაციამ დადებითად შეაფასა.

თავდაპირველად ევროპის ჩემპიონატები კიუის, დანებ-

სა (მოყვარულები) და პროფესიონალებს შორის ტარდებოდა, შემდეგ კი ოპენკლასში, სადაც მოყვარულები და პროფესიონალები მონაწილეობდნენ.

როდესაც ჩვენმა სამბისტებმა პირველად დაიწყეს მონაწილეობის მიღება ევროპის ჩემპიონატებზე, არსებობდა შეჯიბრის ჩატარების შემდეგი სისტემა: ჩემპიონატი იწყებოდა გუნდური შეჯიბრით, სადაც თამაშდებოდა მედლების კომპლექტი (მედალი გუნდის ყველა მონაწილეს გადაეცემოდა), შემდეგ დღეებში ევროპის პირადი ჩემპიონატი ცალკეულ წონით კატეგორიებში ტარდებოდა, სადაც ყველა ქვეყანას ჰქონდა უფლება ჩემპიონატზე ჩამოეყვანა ორ-ორი სპორტსმენი თითოეულ წონით კატეგორიაში, მათ შორის აბსოლუტურში და ამასთან ისინი გუნდურ და პირად შეჯიბრში მონაწილეობდნენ.

ამ თანმიმდევრობით ტარდებოდა ევროპის ჩემპიონატები 1972 წლამდე. 1973 წლიდან უპირატესობა პირად ტურნირს მიეცა, ჩემპიონატის ბოლო დღეს კი ნაკრები გუნდები ჩემპიონის ბედს გუნდურ შეჯიბრში არკვევდნენ.

მაგრამ აქაც გაჩნდა ხარვეზი — პირადი შეჯიბრის შემდეგ ზოგიერთი სპორტსმენი, ვინც წარმატებით იასპარეზა პირად ტურნირში — თავს არიდებდა გუნდურ შეჯიბრს, სხვა შემთხვევაში კი პირად ტურნირში მიღებული ტრავმის გამო გუნდურ შეჯიბრში ვერ ახერხებდა გამოსვლას.

ძიუდოს განვითარების ისტორია

1977 წლის ძიუდოს ევროპის კავშირის სხდომაზე ლიუდვიგსპაფენში მიიღეს გადაწყვეტილება: 1978 წლიდან ევროპის პირადი და გუნდური ჩემპიონატები ჩატარებულიყო ცალ-ცალკე: პირადი გაზაფხულზე, გუნდური შემოდგომაზე.

რაც შეეხება საბჭოთა კავშირის ძიუდოისტებს, როგორც არ უნდა ჩატარებულიყო ევროპის ჩემპიონატი, უპირატესობა ენიჭებოდა გუნდურ შეჯიბრს. სწორედ ამიტომ 1970 წელს, როცა საბჭოთა კავშირის გუნდმა 4-ჯერ ზედიზედ გუნდური ჩემპიონის ტიტულის მოგების შემდეგ ვერ დაიბრუნა ჩემპიონის ტიტული – საბჭოთა კავშირის სპორტკომიტეტის ბრძანებით იყო თანამდებობიდან ნაკრების მთავარი მწვრთნელი ვ. ანდრეევი გაანთავისუფლეს.

ამ აზრს ადასტურებს კიდევ ერთი ფაქტი. 1973 წელს საბჭოთა კავშირის ნაკრებმა წარმატებით იასპარეზა ევროპის გუნდურ ჩემპიონატზე, ამ გამარჯვებაში დიდი წვლილი შეიტანა ჩვენმა თანამემამულემ გურამ გოგოლაურმა. გ. გოგოლაურის ვაჟკაცური ბრძოლით აღფრთოვანებულმა დელეგაციის ხელმძღვანელმა, ოლიმპიურმა და მსოფლიო ჩემპიონმა ა. კოლესოვმა იქვე დააუაღა ბ. მაზიაშვილს სახლში დაბრუნებისას სასწრაფოდ გამოეგზავნა მოსკოვში წარდგინება გ. გოგოლაურისთვის „სპორტის დამსახურებული ოსტატის“ წოდების მინიჭების თაობაზე.

1959 წელს ძიუდო ოფიციალურად დამტკიცდა როგორც

ოლიმპიური სპორტის სახეობა და 1961 წელს საერთაშორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა ძიუდო შეიტანა ტოკიოს ოლიმპიური თამაშების პროგრამაში, რამაც დააჩქარა საბჭოთა კავშირის სპორტკომიტეტის გადაწყვეტილება საბჭოთა სპორტსმენები ძიუდოს ევროპულ კავშირში (უედ) და საერთაშორისო ფედერაციაში (ფიდ). გაწვევრიანებულიყვნენ. ამის შემდეგ გადაწყდა საბჭოთა კავშირის ნაკრების მომზადება ამ თამაშებისათვის.

ვინაიდან საქართველო 1991 წლამდე საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში იმყოფებოდა, ჩვენ მიზანშეწონილად ჩავთვალეთ ქართული ძიუდოს განვითარება ამ დროის მონაკვეთზე (1921-1991წწ) ერთად წარმოგიდგინოთ, სადაც ძირითადი ყურადღება ჩვენი ფალანგების შედეგებს მივაქცევთ.

შერჩეული და დამტკიცებული იყო სამბისტების ნაკრები გუნდის კანდიდატა სია, რომლებიც ფლობდნენ ძიუდოსთან სტრუქტურულად მიმსგავსებულ ისეთ ტექნიკას, რომელიც ნებადართული იყო შეჯიბრის წესებით. 68კგ. წონით კატეგორიაში ნაკრების კანდიდატებად სხვებთან ერთად დასახელდნენ: თენგიზ არაბული და რობერტ ჯღამაძე; 80კგ წონით კატეგორიაში გოდერძი ნონიკაშვილი; მძიმე წონაში (+80კგ) ანზორ კიკნაძე, ანზორ ქიბროწაშვილი, დურმიშხან ბერუაშვილი და ფარნაოზ ჩიქვილაძე.

ეს მოხდა 1962 წელს, მაგრამ საბჭოთა კავშირში ჯერ კიდევ ორმოცდაათიანი წლების მეორე ნახევარში

ემზადებოდნენ ამისათვის. 1957 და 1960 წლებში ჩატარდა ამხანაგური საერთაშორისო შეხვედრები უნგრეთისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ძიუდოისტებთან, სადაც საბჭოთა კავშირის გუნდს სამბისტები წარმოადგენდნენ. ტურნირი ჩატარდა შეთანხმებული წესებით: უნგრეთისა და გერმანიის ძიუდოისტებს ორთაბრძოლის დროს არ უნდა გამოეყენებინათ მახრჩობელა ილეთები, სამაგიეროდ ჩვენს სამბისტებს არ უნდა ჩატარებინათ მტკივნეული ილეთები ფეხებზე.

გარდა ამისა, შეჯიბრის წინ შედგა მოლაპარაკება იმის შესახებ, რომ თუ ერთ-ერთი სპორტსმენი შეასრულებდა ორ გდებას, შეჭიდი წყდებოდა და მას ენიჭებოდა სუფთა გამარჯვება.

შეჯიბრი ჩატარდა რვა წონით კატეგორიაში.

ეს შეხვედრები საბჭოთა სპორტსმენების დამაჯერებელი გამარჯვებით დამთავრდა. საკმარისია ითქვას, რომ მათ დაამარცხეს უნგრელები ანგარიშით 47:0!

1962 წლის გაზაფხულზე გერმანიის ქალაქ ესენში ჩატარებულ ევროპის ჩემპიონატზე საბჭოთა სპორტსმენების ოფიციალური დებიუტი შედგა, მაშინ ჩვენში ჯერ არ იყო ძიუდოს სექციები, ამიტომ გუნდი სამბისტებით დაკომპლექტდა. საბჭოთა სპორტსმენებმა ორი ოქროს, ორი ვერცხლისა და ერთი ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. გუნდურ ტურნირში საბჭოთა ნაკრებმა ჰოლანდიის გუნდთან წაგებით III ადგილი მოიპოვა. ეს დებიუტანტთა დიდი წარმატება იყო. ევროპის ჩემპიონები გახდნენ

ანზორ ქიბროწაშვილი და ანზორ კიკნაძე. გამარჯვება ჯერ ანზორ ქიბროწაშვილმა მოიპოვა, 10 წუთის შემდეგ კი ჩემპიონის ტიტულს ანზორ კიკნაძეც ეზიარა, რომელიც შემდგომ მრავალი წლის განმავლობაში გუნდის უცვლელი ლიდერი იყო. ანზორ კიკნაძე იყო მრავალჭიდელი მოჭიდავე. ის არ არიდებდა თავს ნებისმიერი რანგის შეჯიბრში მონაწილეობას. ამიტომ გარდა იმისა, რომ ის ძიუდოში ევროპის რვაგზის ჩემპიონი იყო, ანზორი ხუთჯერ ქართულ ჭიდაობაში საქართველოს ფალაენი გახდა, ხუთგზის საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი იყო სამბოში და საბჭოთა კავშირის გამარჯვებული გუნდურ ჩემპიონატში თავისუფალ ჭიდაობაში 1961 წელს, მაშინ როდესაც მიხეილ თიკანაძემ შესთავაზა საბჭოთა კავშირის გუნდურ ჩემპიონატში მონაწილეობა მიეღო, სადაც გუნდური III ადგილისთვის ბრინჯაოს მედლები ა. ქიბროწაშვილს, ა. კიკნაძეს და დ. ბერუაშვილს გადაეცათ.

1963 წელს ჟენევაში ჩვენი გუნდი გახდა პირველი ევროპაში. ჩემპიონის ოქროს მედლით დაჯილდოვდა ანზორ კიკნაძე. პირად შეჯიბრში ჩემპიონის წოდება არონ ბოგოლუბოვმა (რიგა) მოიპოვა, ანზორ ქიბროწაშვილმა ფინალური შეხვედრა დათმო და ვერცხლის მედლით დაჯილდოვდა.

1962 და 1963 წ. ევროპულ ტატამზე წარმატებულმა გამოსვლამ ჩვენი ძიუდოს მიმართ, ევროპის წამყვანი ქვეყნების და ძიუდოს ფუძემდებლების ინტერესი გამოიწვია.

1962 წელს ფრანგმა ძიუდოისტებმა მოსკოვში, კიევსა და თბილისში სამი ამხანაგური შეხვედრა ჩაატარეს და სამივე პაექრობა საბჭოთა ძიუდოისტების გამარჯვებით ანგარიშით 6:2, 6:2 და 5:3 დასრულდა.

1963 წელს თბილისში, ორჯონიკიძეში (ვლადიკავკაზში) და მოსკოვში იაპონიის ნაკრებმა სამი ამხანაგური შეხვედრა: გამართეს და სამივე შეხვედრა იაპონელებმა აშკარა უპირატესობით მოიგეს.

1964 წელს ტოკიოს ოლიმპიადის წინ იაპონიის ნაკრებმა მოსკოვში წინა ოლიმპიურ ტურნირში მიიღო მონაწილეობა. მაცურებლებს, სპორტსმენებსა და მწვრთნელებს მიეცათ საშუალება თავად ეხილათ ძიუდოს ტექნიკის ვირტუოზები ტ. ნაკატანი, ი. ოკანო და ი.ინოკუმა, რომლებიც ჰოლნდიელ ძიუდოისტთან ერთად ტოკიოში გახდნენ ამ სახეობაში პირველი ოლიმპიური ჩემპიონები. ამ ტურნირზე წარმატებით იასპარეზა გოდერძი ნონიკაშვილმა, რომელმაც ფინალური შეხვედრა ი. იკანოსთან დათმო.

შეჯიბრის მსვლელობამ დაარწმუნა ჩვენი მწვრთნელები და სპორტსმენები, რომ სათანადო მომზადების შემდეგ იაპონელებთან შესაძლებელია წარმატებით ბრძოლა. ეს წარმატებით დაადასტურა 1965 წლის მსოფლიო ჩემპიონატმა.

მაგრამ, მანამდე, ჩვენმა ფალანგებმა მიიღეს მონაწილეობა 1964 და 1965 წლების ევროპის ჩემპიონატებზე და ოლიმპიურ თამაშებში.

როგორც 1963 წელს, 1964 და 1965 წწ. ევროპის ჩემპიონატებზე გუნდი კიდევ ორჯერ გახდა ჩემპიონი (სამჯერ ზედიზედ!). ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ ფ. ჩიქვილაძე და ა. კიკნაძე (1964წ.), ა. ქიბროწაშვილი და ა. კიკნაძე (1965წ.).

პირად შეჯიბრში ევროპის ჩემპიონის წოდება და ოქროს მედლები ა. კიკნაძემ (ორჯერ), ფ. ჩიქვილაძემ და ა. ქიბროწაშვილმა მოიპოვეს.

1964 წლიდან ძიუდო ოლიმპიური თამაშების ახალი სახეობაა. უნდა ითქვას, რომ იმ დროისათვის ძიუდო ორმოცზე მეტ სახელმწიფოში იყო გავრცელებული. ტოკიოს 1964 წლის ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონები გახდნენ ტ. ნაკატანი 68კგ-მდე, ი. ოკანო 80კგ-მდე და ი. ინოკუმა (მძიმე წონა). ოლიმპიადაზე მსოფლიოს აბსოლუტური ჩემპიონის ტიტულიც გათამაშდა. აქ კონკურენციის გარეშე ჰოლანდიელი გოლიათი ა. ეესინკი იყო, რომელმაც ოლიმპიური თამაშების და მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული მოიპოვა.

სავსებით დამაკმაყოფილებლად შეიძლება შეფასდეს საბჭოთა ძიუდოისტებს დებიუტი. იმ დროს ყოველ გუნდს შეეძლო ერთ წონით კატეგორიაში ორი მონაწილის გამოყვანა. ნაკრების მწვრთნელთა საბჭომ გადაწყვიტა ორ-ორი მოჭიდავე გამოეყვანა 68კგ-მდე ოლეგ სტეპანოვი და არონ ბოგოლიუბოვი და მძიმე წონაში ანზორ კიკნაძე და ფარნაოზ ჩიქვილაძე. ოთხივე სპორტსმენმა ბრინჯაოს მედლები მოიპოვა, არაოფიციალურ

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ჩათვლაში საბჭოთა ნაკრები მხოლოდ იაპონელებს ჩამორჩა და მეორე ადგილი დაიკავა. შეჯიბრის შემდეგ ჩვენს ოთხივე ძიუდოისტს „სპორტის დამსახურებული ოსტატის“ წოდება მიენიჭა.

საინტერესოა აღინიშნოს, რომ მომდევნო ოლიმპიურ თამაშებზე გუნდებს ყოველ წონით კატეგორიაში მხოლოდ ერთი მონაწილის გამოყვანის უფლება ჰქონდა, თუმცა ევროპის და მსოფლიო ჩემპიონატებზე 1977 წლამდე ძველი წესი მოქმედებდა და ქვეყნის ნაკრებ გუნდებს ყოველ წონით კატეგორიაში ორ-ორი მონაწილის გამოყვანა შეეძლო.

სამოციანი წლების ბოლოს და სამოცდაათიანის დასაწყისში, ძიუდომ ფართო განვითარება ჰპოვა მთელ მსოფლიოში. 1965 წლიდან ორ წელიწადში ერთხელ რეგულარულად ტარდება მსოფლიო ჩემპიონატები (1977 წლის გარდა), ასევე ახალგაზრდებსა და ჭაბუკებს შორის ევროპისა და მსოფლიო პირველობები.

1965 წელს რიო-დე-ჟანეიროში ქართველმა სპორტსმენებმა საბჭოთა კავშირის გუნდის შემადგენლობაში პირველად მიიღეს მონაწილეობა მსოფლიო ჩემპიონატში.

დებიუტი დამაიმედებელი იყო—იაპონელები გამარჯვებებს აღწევდნენ მძიმე ბრძოლებში და ერთ შეჯიბრში ანზორ კიკნაძემ დაამარცხა იაპონელი კატო, ფარნაოზ ჩიქვილაძემ წააგო თანაბარ ბრძოლაში საკაგუჩისთან, ხოლო ანზორ ქიბროწაშვილი ფინალურ შეხვედრას

ოლიმპიურ ჩემპიონ ი. ინოკუმასთან იგებდა 14 წუთს და მერე მოყვა ინოკუმას ილეთზე. ბრაზილიიდან ჩვენმა ფალანგებმა წამოიღეს ერთი ვერცხლის (ანზორ ქიბრო-წაშვილი) და ერთი ბრინჯაოს მედალი (ანზორ კიკნაძე). მსოფლიო ჩემპიონატზე წარმატებით გამოსვლისათვის ა.ქიბროწაშვილს მიენიჭა „სპორტის დამსახურებული ოსტატის“ წოდება.

ამ მსოფლიო ჩემპიონატზე ჩემპიონის წოდება მოიპოვეს ი.ინოკუმამ და ა. გეესინკმა და სპორტული კარიერის დასრულების შესახებ გადაწყვეტილება მიიღეს. ეს ორი მძიმეწონოსანი ფალანგი მსოფლიოში ფავორიტები იყვნენ, თუ ი.ინოკუმა მაღალი ტექნიკით და მცირე წონით (86კგ.) განსხვავდებოდა, ა. გეესინკი ტექნიკასთან ერთად კარგად იყენებდა თავის ფიზიკურ მონაცემებს.

1966 წელს გუნდმა მეოთხედ გაიმარჯვა ევროპის ჩემპიონატზე. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ ა. კიკნაძე და ა. ქიბროწაშვილი. პირად ჩემპიონატში ვერცხლი ფ. ჩიქვილაძეს ერგო, ხოლო ა. ქიბროწაშვილი ბრინჯაოს მედლის მფლობელი გახდა. იმავე წელს ჭაბუკებმა და იუნიორებმა პირველად მიიღეს მონაწილეობა ევროპის პირველობაში. ამ შეჯიბრში შ.ფიცხელაურმა ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა.

იტალიაში, 1967 წლის ევროპის ჩემპიონატზე საბჭოთა კავშირის ნაკრებმა გუნდმა მოპოვებული პოზიციები დათმო და მე-3 ადგილი დაიკავა. ბრინჯაოს მედლით ა. კიკნაძე დაჯილდოვდა. პირად შეჯიბრში ვიცე ჩემპიონე-

ბი ა. კიკნაძე და ა. ქიბროწაშვილი გახდნენ.

მნიშვნელოვანი იყო ჩვენი ძიუდოისტებისათვის 1967 წელი. თებერვალში ჩვენ პოლანდიის ნაკრები გვეწვია, რომელმაც სამი ამხანაგური შეხვედრა მოსკოვში, მინსკში და რიგაში ჩაატარა.

მოსკოვში ნაკრებ გუნდში იჭიდავა ჩვენმა სამმა თანამემამულემ: ფირუზ (ანზორ) მარტყოფლიშვილმა, გივი კახაბრიშვილმა და ანზორ ქიბროწაშვილმა. კარგად იჭიდავა ფურუზ მარტყოფლიშვილმა. მან მოიპოვა წმინდა გამარჯვება, გ. კახაბრიშვილმა ფრედ დაამთავრა შეხვედრა, ა. ქიბროწაშვილმა მცირე უპირატესობით მოუგო ეგროპის ჩემპიონს ვ. რიუსკას.

ამავე წელს ივნისში ჩვენი ნაკრები გუნდი იაპონიას ეწვია, სადაც სამ სხვადასხვა ქალაქში ოთხი ოფიციალური შეხვედრა ჩაატარა.

იაპონელებმა ყველა წონით კატეგორიაში 34 ძიუდოისტი ბოლო წლების ყველა მსოფლიო, ოლიმპიური თამაშებისა და მსოფლიო სტუდენტური პირველობის გამარჯვებულები გამოიყვანეს. გუნდში არ იყო მხოლოდ ი. ინოკუმა, რომელიც იმ დროისთვის უკვე აქტიურ სპორტს დაემშვიდობა.

ქ. ოსაკაში ჩვენს წინააღმდეგ იაპონელებმა ყველაზე ძლიერი შემადგენლობა გამოიყვანეს. ჩვენმა ძიუდოისტებმა კარგად ჩაატარეს ეს შეხვედრა 2 მოიგეს, სამი ფრედ დაასრულეს და 6 წააგეს. მოგებულებს შორის ჩვენი თანამემამულე რ. მაღალთაძე იყო. სენსაციად ბ. მიშჩენ-

კოს გამარჯვება აღიარეს, რომელმაც ოლიმპიური და მსოფლიო ჩემპიონი ი. ოკანო 20 წამში „მტკივნეული ილეთით დაამარცხა. გულმოსული ი. ოკანო ჩაუჯდა ამ მტკივნეული ილეთის დამუშავებას და აპირებდა საპასუხო ვიზიტის დროს დაემარცხებინა ბ. მიშჩენკო ამ ილეთით მაგრამ გამართულ სამ შეხვედრაში სიმფეროპოლში, თბილისში და ორჯონიკიძეში მწვრთნელებმა არ აჭიდავეს ბ. მიშჩენკო, ხოლო თვით ი. ოკანომ სამივე შეხვედრა მტკივნეული ილეთით მოიგო.

მეორე და მესამე შეხვედრები ჩვენმა ათლეტებმა ქ. ფუკუოკაში დაძაბულ ბრძოლაში წააგეს, ანგარიშით 7:2 და 4:2, ხუთი შეჭიდი დამთავრდა ფრედ. გამარჯვებულებს შორის იყო ო. ნათელაშვილი, რომელმაც სხვებთან ერთად მაღალი შეფასება მიიღო და მათ გახეთ „ფუკინიტისპორტის“ კორესპონდენტებმა მათ მომავლის მოჭიდავეები და იაპონელების რისხანე მეტოქეები უწოდეს.

მეოთხე დასკვნითი შეხვედრა იაპონიის დედაქალაქში ბუდოკანის დარბაზში გაიმართა, რომელიც 1964 წელს ტოკიოს ოლიმპიადისთვის ააშენეს და ის 16 ათას მაყურებელს იტევდა.

ეს შეხვედრა საბჭოთა კავშირის ნაკრებმა ანგარიშით 0:5 წააგო.

ფრედ დაამთავრეს შეხვედრები ა. მარტყოფიშვილმა და ო. ნათელაშვილმა. სულ იაპონიაში ქართველმა ძიუდოისტებმა 16 შეხვედრა ჩაატარეს, მათგან სამი მოიგეს, ოთხი ფრედ დაამთავრეს და 9 პაექრობა წააგეს.

საუკეთესო შედეგი ოთარ (ჯემალ) ნათელაშვილმა აჩვენა. ორი შეჭიდი მოიგო, ერთი ფრედ დაამთავრა და ერთი წააგო.

1968 წლის თებერვალში საბჭოთა კავშირის ნაკრებმა ჰოლანდიაში სამი ამხანაგური შეხვედრა გამართა, რომლის შემადგენლობაში ა. მარტოფლიშვილმა, რ. მაღალთაძემ, ვ. ბორჩაშვილმა და გ. კახაბრიშვილმა იჭიდავეს. ჩვენი ფალანგებიდან ანზორ მარტყოფლიშვილმა აჩვენა საუკეთესო შედეგი: სამი შეხვედრიდან სამივე მოიგო, გამარჯვება იზეიმა რ. მაღალთაძემ, ვ. ბორჩაშვილმა ფრედ დაამთავრა შეხვედრა.

ევროპის ჩემპიონატის შემდეგ, იენისში, საპასუხო ვიზიტით იაპონიის ნაკრები გვესტუმრა, რომელმაც სამი ამხანაგური შეხვედრა სიფეროპოლში, თბილისში და ორჯონიკიძეში ჩაატარა და სამივე შეხვედრა სტუმრების სასარგებლოდ სიმფეროპოლში 8:1, თბილისში 6:1 და ორჯონიკიძეში 7:0 დასრულდა, თბილისში გ. ონაშვილმა გაიმარჯვა, ა. მარტყოფლიშვილმა და ო. ნათელაშვილმა თავისი შეხვედრები ფრედ დაასრულეს.

1968 წლის ევროპის ჩემპიონატზე საბჭოთა ნაკრები კელავ დარჩა ოქროს მიღმა. ფინალში შეხვედა საფრანგეთის ნაკრებს და 2:3 წააგო. ვერცხლის მედლები ოთარ ნათელაშვილს და ანზორ ქიბროწაშვილს ერგოთ. პირად შეჯიბრში ევროპის ჩემპიონის წოდება მოიპოვეს ფირუზ (ანზორ) მარტყოფლიშვილმა და როინ მაღალთაძემ, ვერცხლის მედლებით დაჯილდოვდნენ ოთარ

(ჯემალ) ნათელაშვილი და ანზორ ქიბროწაშვილი.

მეხიკოს ოლიმპიადაზე ძიუდო ოლიმპიადის პროგრამაში არ შეიტენეს. 1969 წელს ორი ოფიციალური საერთაშორისო შეჯიბრი – ჩატარდა, მათგან კონტინენტის პირველობას ბელგიამ და მსოფლიო ჩემპიონატს მეხიკომ უმასპინძლა.

გუნდმა მე-3 ადგილი დაიკავა. ევროპის პირად ჩემპიონატზე ანზორ ქიბროწაშვილმა და გივი ონაშვილმა ვერცხლის მედალი მოიპოვეს.

მსოფლიო ჩემპიონატზე მხოლოდ ახალგაზრდა ფალავანი გივი ონაშვილი ბრინჯაოს მედლის მფლობელი გახდა.

1970 წელს ბერლინში გამართულ ევროპის ჩემპიონატზე გუნდმა მეორე ადგილი დაიკავა, ასევე მეორე ადგილზე გ. ონაშვილი გავიდა.

ამავე წელს შეიცვალა საბჭოთა კავშირის ნაკრების მთავარი მწვრთნელის პოსტზე ანდრეევის ნაცვლად ს. იონოვი დაინიშნა, რომელიც გუნდს თერთმეტი თვის განმავლობაში ხელმძღვანელობდა.

შვედეთში ევროპის 1971 წლის ჩემპიონატზე ჩვენმა ძიუდოისტებმა შენგელი ფიცხელაურმა და გურამ გოგოლაურმა, რომლებიც პირველად ღებულობდნენ მონაწილეობას ასეთი რანგის შეჯიბრში, ვერცხლის მედლები მოიპოვეს, ხოლო გივი ონაშვილი მესამე საპრიზო ადგილზე გავიდა, მანამდე გუნდურ შეჯიბრზე ნაკრები მე-3 ადგილზე გავიდა.

ბრინჯაოს მედლით მაშინ ფირუს (ანსორ) მარტყოფლიშვილი დაჯილდოვდა.

ახლოვდებოდა მიუნხენის ოლიმპიური თამაშები. განვლილი თერთმეტი თვის განმავლობაში სპორტის მესვეურებს შორის გაჩნდა უკმაყოფილების შეგრძნება და მღელვარება იმის გამო, რომ მთავარ გუნდში არ იყო საიმედო მდგომარეობა. 1971 წლის ბოლოს მათ გუნდის სათავეში კვლავ გამოცდილი მწვრთნელი ვლადლენ ანდრეევი დააბრუნეს და მას შემდეგ ის კიდევ ექვსი წლის განმავლობაში ძიუდოისტთა ნაკრების მომზადებისა და ქვეყანაში ძიუდოს განვითარებისათვის ზრუნავდა.

ეს იყო იშვიათი შემთხვევა საბჭოთა კავშირის სპორტკომიტეტის გადაწყვეტილებაში, რადგან მაშინ თანამდებობიდან წასვლის შემდეგ ნაკრების მთავარ მწვრთნელად კვლავ მუშაობა გამორიცხული იყო.

საბჭოთა კავშირში ძიუდოს განვითარებაში მნიშვნელოვანი როლი სსრკ დამსახურებულმა მწვრთნელმა ვლადლენ მიხეილის ძე ანდრეეევმა და მისმა თანაშემწეებმა ვ.თ. მასლოვმა, ბ.დ. მაზიაშვილმა და ი.მ. ვოლოშიუკმა შეასრულეს.

ბრწყინვალე ორგანიზატორული ნიჭის, მაღალი ინტელექტის, საყვარელი საქმისადმი ერთგულების მეშვეობით, ვ. ანდრეეევა შეძლო თავის გარშემო შეეკრა და დიდი, ხშირად მძიმე შრომისათვის განეწყო მწვრთნელების, სპორტსმენების, მეცნიერ მუშაკებისა და ექიმების კოლექ-

ტივი, რათა საბჭოთა ძიუდოს მოწინავე პოზიციები დაეკავებინა მსოფლიო ასპარეზზე.

„საბჭოთა კავშირში ძიუდოს განვითარების შესახებ“ დადგენილების მიღებამდე, განსაკუთრებით კი მისი მიღების შემდეგ ვ. ანდრეევი ბევრს მოგზაურობდა მთელს კავშირში, დიდი სააგიტაციო, საორგანიზაციო და მეთოდური მუშაობით ქვეყანაში ძიუდოს პროპაგანდას ეწეოდა.

სწორედ მის სახელთანაა დაკავშირებული საბჭოთა ძიუდოს ყველაზე მნიშვნელოვანი წარმატებები. საკმარისია ითქვას, რომ მისი ხელმძღვანელობით საბჭოთა კავშირის ნაკრებმა 9-ჯერ მოიპოვა ევროპის ჩემპიონის ტიტული. არაჩვეულებრივი სელექციური აღდოს წყალობით მან აღმოაჩინა პირველი საბჭოთა ოლიმპიური ჩემპიონი ძიუდოში შოთა ჩოჩიშვილი, დიდი სპორტისთვის აკურთხა შემდგომში მსოფლიო და ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი ვ.ნევეზოროვი, მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონი, მოსკოვის ოლიმპიადის ჩემპიონი ნ. სოლოდუხინი. მისი ხელმძღვანელობით მონრეალის ოლიმპიადაზე საბჭოთა გუნდმა 2 ოქროს, 2 ვერცხილსა და 1 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა. ვერცხლის მედალი რ. ხარშილაძემ, ხოლო ბრინჯაოსი შ. ჩოჩიშვილმა დაისაკუთრეს. დღეისთვის შოთა ჩოჩიშვილი ერთადერთი ქართველი ძიუდოისტია, ვისაც ორი ოლიმპიური მედალი აქვს მოპოვებული.

მისი ინიციატივით ითარგმნა ცნობილი უცხოელი სპეციალისტების ხ.ესინკისა და ტ.ივაის თანაავტორობით

შექნილი ორი წიგნი, რომლებმაც უმაღლეს სასწავლებლებში ძიუდოს სპეციალისტების მომზადებაში დიდი როლი ითამაშეს.

1971 წლის დეკემბერში ვ. ანდრეევმა მოსკოვში საკაფშირო შესარჩევი ტურნირი ჩაატარა, რის შედეგადაც ნაკრებ გუნდში კანდიდატებად ჩვენი რესპუბლიკის წარმომადგენლები: გ. გოგოლაური, რ. ხარშილაძე, ა. მუზაევი, შ. ჩოჩიშვილი, რ. ოდიშელიძე, ჯ. ნიჟარაძე და გ. ონაშვილი ჩაირიცხნენ.

ამ შემადგენლობით საქართველოს წარმომადგენლები მიუნხენის 1972 წლის ოლიმპიადისათვის მზადებას შეუდგნენ. იმავე წელს იყო დამტკიცებული მწვრთნელთა საბჭოს შემადგენლობა, რომელიც შეუდგა გუნდის მომზადებას ოლიმპიადისათვის (ვ. ანდრეევი — მთავარი მწვრთნელი, მწვრთნელები: ბ. მაზიაშვილი, ვ. მასლოვი, ი. ეოლოშჩუკი, ბ. მიშჩენკო, კომპლექსური სამეცნიერო ჯგუფის ხელმძღვანელი გ. რატიშვილი, ექიმი მ. მინოსიანი).

როგორც ზემოთ იყო აღნიშნული სამბოსა და ძიუდოს ზოგიერთი ელემენტის მსგავსებამ, აგრეთვე საბჭოთა კავშირში სამბოს დიდმა პოპულარიზაციამ, პირველ ხანებში განაპირობა საბჭოთა სპორტსმენების წარმატებები ძიუდოსტთა საერთაშორისო ტურნირებში, მაგრამ წარმატების განმტკიცებისათვის საჭირო იყო ძიუდოში სისტემატური და მიზანმიმართული მუშაობის წარმართვა. სპორტული საზოგადოება და საკაფშირო სპორტკო-

მიტეტი მივიდნენ იმ დასკვნამდე, რომ საჭიროა სამბოსა და ძიუდოს გამიჯვნა და ძიუდოსტთა დამოუკიდებელი საკავშირო ფედერაციის შექმნა. 1972 წლის 23 თებერვალს სსრკ სპორტკომიტეტმა მიიღო სპეციალური დადგენილება „საბჭოთა კავშირში ძიუდოს განვითარების შესახებ“, რაც ფაქტიურად საბჭოთა კავშირში ძიუდოს დაბადებას აღნიშნავდა. მიღებულ იქნა საორგანიზაციო ღონისძიებანი 1972 წლის მიუნხენის ოლიმპიადისათვის მოსამზადებლად. გადაწყდა:

გაიმიჯნოს სამბო და ძიუდო;

შეიქმნას ძიუდოს საკავშირო ფედერაცია;

1973 წლიდან ჩატარდეს საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატები;

1973 წლიდან ყველა ფიზკულტურის ინსტიტუტში გაიხსნას ძიუდოს სპეციალიზაცია მწვრთნელთა კადრების მოსამზადებლად;

სპორტული რეზერვების მოსამზადებლად ბავშვთა და ახალგაზრდულ სკოლებში გაიხსნას ძიუდოს განყოფილებები;

სპორტული ოსტატობის ასამაღლებლად ძიუდოშ ეტანილ იქნას საკავშირო „სპორტულ კლასიფიკაციაში“ და სხვა.

1969-1972 წლების ოლიმპიური ციკლი დამთავრდა ევროპის ჩემპიონატში და მიუნხენის ოლიმპიურ თამაშებში მონაწილეობით. ჰააგაში ჩატარებულ ევროპის ჩემპიონატში გ. გოგოლაურმა გაიმეორა წინა წლის შედეგი და

ძიუდოს განვითარების ისტორია
ვერცხლის მედალს დასჯერდა, ხოლო გ. ონაშვილმა
შედეგი გააუმჯობესა და ვერცხლის მედალი მოიპოვა.
გუნდურ შეჯიბრში ჩვენმა ნაკრებმა 1967 წელს დაკარ-
გული ჩემპიონის ტიტული დაიბრუნა. გ. გოგოლაური და
გ. ონაშვილი ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ.

მიუნხენის თამაშებზე ძიუდომ ოლიმპიური სტატუსი
მიიღო, 1972 წლის ოლიმპიადაზე 153 ძიუდოისტი მონაწი-
ლეობდა. საბჭოთა ძიუდოისტებმა ერთი ოქროს, ერთი
ვერცხლის და ორი ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. ოქროს
მედალი შოთა ჩოჩიშვილს ერგო. ბავშვობაში იგი ქართუ-
ლი ჭიდაობით იყო გატაცებული და სწორედ ჩვენებური
კისრულით დასცა ზურგზე მსოფლიოს ორგზის ჩემპიო-
ნი ფ. სასახარა. ბრინჯაოს მედალი წილად ხვდა გივი
ონაშვილს. გურამ გოგოლაური მეხუთე ადგილს დასჯერ-
და.

თავისებური და ჯერ-ჯერობით დღემდე განუმეო-
რებელი რეკორდი მიუნხენის ოლიმპიურ თამაშებზე
ჰოლანდიელმა ძიუდოისტმა ვილემ რიუსკამ დაამყარა.
მან ორი ოქროს მედალი მოიპოვა მძიმე და აბსოლუ-
ტურ კატეგორიებში. ასეთივე წარმატებას მხოლოდ მსოფ-
ლიოს ჩემპიონატზე იაპონელმა ფალანგებმა ი. იამასიტ-
ომ (1981წ.), ნ. ოგავამ (1989წ.), შ. შინოხარამ (1999წ.), ფრანგმა
დ. დუიემ (1995წ.) და რუსმა ა. მიხაილინმა (2001წ.) მიაღ-
წიეს.

1964 წლიდან 1976 წლამდე ძიუდომ განიცადა ცე-
ლილებები, იგი გაიზარდა როგორც რიცხოვნობით, ასევე

ხარისხობრივად. 1972 წელს საერთაშორისო ფედერაცია უკვე 80-ზე მეტ ქვეყანას აერთიანებდა, 1976 წლიდან კი – 104-ს (ამჟამად ამ რიცხვმა 190-ს გადააჭარბა), გაიზარდა წონითი კატეგორიების რიცხვი (1977 წლიდან მათი რაოდენობა რვაამდე გაიზარდა), ამდღადა სპორტსმენთა საერთო კლასი, ძიუდოს პოპულარობა სულ უფრო მატულობს, ახლა უკვე სპორტის ამ სახეობამ ქალებიც გაიტაცა.

სპორტში XX საუკუნის მეორე ნახევარი ხასიათდება ქალების ფართო შეჭრით მამაკაცთა სპორტის სახეობებში, ისეთში, როგორიცაა ფეხბურთი, ძალოსნობა, ჭიდაობა და სხვა.

გამონაკლისი არც ძიუდო იყო. ძიუდოს ფუძემდებელს ძიგარო კანოს მეუღლე სუმაკომ ქორწინებამდე ჩააბარა გამოცდები... ძიუდოში. ახალ იღეთებს ძიგარო კანო ხანდახან მეუღლეზე ამუშავებდა და მერე აჩვენებდა მოსწავლეებს.

კანო სუმაკოსთან ხშირად იკრიბებოდნენ მისი მეგობრები თავიანთ შვილებთან ერთად. ძიგარო კანო და მისი მოსწავლეები ერთად ასწავლიდნენ მათ ძიუდოს. XX საუკუნის პირველ ნახევარში კოდოკანში რამდენიმე ქალბატონი ვარჯიშობდა, მათ შორის იყვნენ ცნობილი ქალი ძიუდოისტები, ხორი უტაკო და ნორიტომო მასაკო, რომელმაც დაწერა წიგნი „ძიუდო ქალებისათვის“.

ქალების ჭიდაობა კანოს მოქნილობითა და პლასტიკით ხიბლავდა ის თვლიდა, რომ ქალურობა უფრო შეე-

ძიუდოს განვითარების ისტორია
საბამებოდა ძიუდოს შინაარსს.

1931 წლიდან ქალები კოდოკანში ჩარიცხვის წინ ხელს აწერდნენ ფიცს (მამაკაცები სისხლით).

ქალების პირველი ოფიციალური მწვრთნელი იყო ნოროტიმო მასაკო. ქალთა ძიუდოს განვითარებისათვის რამდენიმე ქალს მინიჭებული ჰქონდა საპატიო დანები. მათ შორის: ძ. კანოს პირველ მოწაფეებს მიიბაგავე ხისაკოს, ოკადა სინკოს და ტასუდე ისოკოს, აგრეთვე მის ქალიშვილებს ვატანუკი ნორიკოს და ტაკაძაკი აცუკოს. ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი ქალბატონი და მიესი უნანო იყვნენ ქალთა ძიუდოს ფუძემდებლები.

1973 წელს ჩატარდა ევროპის პირველი საერთაშორისო ტურნირი ქალთა ძიუდოში, რის შემდეგ 1975 წელს მოეწყო ევროპის პირველი ჩემპიონატი.

1980 წელს ნიუ-იორკში ჩატარდა პირველი მსოფლიო ჩემპიონტი ქალთა შორის. ჩემპიონატში 27 ქვეყნის 149 სუსტი სქესის წარმომადგენელი მონაწილეობდა. ამ შეჯიბრის წარმატებულ ორგანიზაციასა და წარმატებაში დიდი როლი მიუძღვის ამერიკელ ქალბატონს რასტი კამოკოგოს, რომელიც იყო გათხოვილი იაპონელ ძიუდოისტზე და ქალთა ძიუდოს აქტიურ პროპაგანდას ეწეოდა. ამის შემდეგ მსოფლიო ჩემპიონტები ქალთა შორის ორ წელიწადში ერთხელ ლუწო წლებში ტარდებოდა.

1987 წლიდან მსოფლიო ჩემპიონატები მამაკაცებსა და ქალებს შორის ერთსა და იმავე ვადებში იმართება.

ამავე დროს საბჭოთა კავშირში სულ უფრო ვითარდუ-

ბა მამაკაცთა ძიუდო. 1975 წელს ძიუდო პირველად იქნა შეტანილი სსრკ ხალხთა VI საზაფხულო სპარტაკიადის პროგრამაში. ფინალურ შეხვედრებს კიშინიოვში, წინ უსწრებდა I საკავშირო სპორტული ახალგაზრდული თამაშები, რომელიც 1974 წელს გაიმართა გორკში. ამ შეჯიბრში თემურ ხუბულურმა II ადგილი დაიკავა.

1973-1976 წლების ოლიმპიური ციკლი დაიწყო ევროპის ჩემპიონატით მადრიდში, გუნდი კვლავ ჩემპიონი გახდა. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ შ. ფიცხელაური და გ. გოგოლაური. ამ წლიდან ოლიმპიური ჩემპიონი შ. ჩოჩიშვილი გადავიდა მძიმე წონაში და შ. ფიცხელაურთან ერთად მოიპოვა ვერცხლის მედალი, გ. გოგოლაურმა, ა. მუზაევმა და ჯ. ნიჟარაძემ – ბრინჯაოსი. ლოზანას მსოფლიო ჩემპიონატზე წარმატებით იასპარეხეს ჯ. ნიჟარაძემ, რომელმაც დაიკავა მეორე ადგილი და შ. ფიცხელაურმა – მესამე.

1974 წელს ლონდონში ევროპის ჩემპიონატზე კარგად იასპარეხა გივი ონაშვილმა, რომელმაც ხუთივე შეხვედრა იპონით მოიგო, ის იბრძოდა თანაბრად კარგად, როგორც დგომში ასე ჩოგბჯენში. ნახევარფინალური და ფინალური შეხვედრები ჩოკბჯენში მოიგო. შ. ჩოჩიშვილი იყო მეორე, ხოლო შ. ფიცხელაური – მესამე. ამირან მუზაევი გუნდურ ჩემპიონატში ტატამზე ოთხჯერ გავიდა და ყველა შეხვედრაში გაიმარჯვა. ორი შეჭიდი მოიგო იპონით, მათ შორის წინა წლის ევროპის ჩემპიონთან ჟ. რუჟესთან (საფრანგეთი).

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ფინალში ჩვენი გუნდი მასპინძლებს დაუპირისპირდა. ამირანმა მიუნხენის ოლიმპიური თამაშების ფინალისტს მოუგო და გუნდთან ერთად ევროპის ჩემპიონობა იხეიმა.

წარმატებული იყო ჩვენი ძიუდოისტებისათვის 1975 წლის ევროპის ჩემპიონატი ლიონში. გუნდი სედიზედ მეოთხედ გახდა ევროპის ჩემპიონი. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ შ. ფიცხელაური, ა. მუსაევი და შ. ჩოჩიშვილი. პირად შეჯიბრში ევროპის ჩემპიონები გახდნენ ჯ. ნიჟარაძე და გ. ონაშვილი, ევროცხლი მოიპოვეს შ. ფიცხელაურმა, ა. ბარკალაევმა და შ. ჩოჩიშვილმა, რ. ხარშილაძე დაჯილდოვდა ბრინჯაოს მედლით.

მსოფლიო ჩემპიონატზე ვენაში, ჩემპიონის ტიტული პირველად მოიპოვა რუსეთის წარმომადგენელმა ვ. ნეფ-ზოროვმა. რ. ხარშილაძე და შ. ჩოჩიშვილი ბრინჯაოს დასჯერდნენ, მაშინ შ. ჩოჩიშვილი მსაჯების შეცდომის მსხვერპლი – გახდა, რადგან მას ფინალში უნდა ეჭიდავა.

ოლიმპიურ წელს ევროპის ჩემპიონატი კიევში ჩატარდა, სადაც ჩვენმა ფალანგებმა იჭიდავეს სამი ფინალი და მხოლოდ თემურ ხუბულური გახდა ევროპის ჩემპიონი. ო. ზურაბიანი და გ. ონაშვილი მეორე ადგილს დასჯერდნენ.

გუნდურ შეჯიბრში ნაკრებმა წააგო ფინალი ფრანგებთან და ევროცხლის მედლებით შ. ჩოჩიშვილი და რ. ხარშილაძე დაჯილდოვდნენ.

მონრეალის ოლიმპიადაზე რ. ხარშილაძემ დაძაბულ ბრძოლაში დათმო შეხვედრა მსოფლიო ჩემპიონთან აბსოლუტურ წონაში კ. ნინომიასთან და ვერცხლის პრიზიორი გახდა, შ. ჩოჩიშვილმა მსაჯების გადაწყვეტილებით (ხანტეი) წააგო ხ. უემურასთან და მოიპოვა ბრინჯაოს მედალი. მთლიანობაში გუნდმა— ექვსი მედლიდან ორი ოქროს, ორი ვერცხლის და ერთი ბრინჯაოს ჯილდო დაისაკუთრა. უმედლოდ დარჩა შეჯიბრების დებიუტანტი ო. ზურაბიანი. ეს იყო დიდი წარმატება, მიუნხენის ოლიმპიადაზე გამარჯვებით გამოსვლის შემდეგ და მომავალი ოლიმპიური თამაშებისთვის უკეთ მომზადების მიზნით, რომელიც ამერიკის კონტინენტზე ტარდებოდა საკავშირო სპორტკომიტეტმა მთავრობის დახმარებით ბევრი რამ გააკეთა მონრეალში წარმატებული გამოსვლის სანაცვლოდ.

ერთ-ერთი ღონისძიება ის იყო, რომ მონრეალში საბჭოთა დელეგაციის საცხოვრებელთან გახსნეს სარეაბილიტაციო ცენტრი, სადაც სტარტის წინ ერთი დღით ადრე ათავსებდნენ სპორტსმენებს. ეს პროცედურა არ გაუელია ო. ზურაბიანს და შ. ჩოჩიაშვილს, იმიტომ, რომ ეს ცენტრი დახურეს წინა დღეს (ოლიმპიადა მთავრდებოდა), ასე, რომ შოთა ჩოჩიშვილს მოუწია შეჯიბრზე გასვლა სარეაბილიტაციო პროცედურების გავლის გარეშე, რამაც უარყოფითად იმოქმედა მის ფსიქო-ფიზიოლოგიურ ფუნქციაზე, საერთო მდგომარეობაზე და არა ის, რომ შოთა ჩოჩიშვილი არ იყო მომზადებული ოლიმპიადის-

ძიულოს განვითარების ისტორია

ათვის. ასეთი აზრი შეექმნათ სპორტკომიტეტის ზოგიერთ ხელმძღვანელს და მწერთნელს, მათ ეგონათ, თუ აბოლუტურ წონაშიც დააყენებდა მწერთნელთა საბჭო სნოვიკოვს ის მოიგებდა მეორე ოქროს მედალს და გუნდურ ჩათვლაში საბჭოთა გუნდი გაუსწრებდა იაპონელებს, რაც მანამდე არ მომხდარა. ასეა თუ ისე ანდრეევი გუნდის არასწორად დაკომპლექტებისათვის თანამდებობიდან მეორედ გაანთავისუფლეს.

1977-1980წ.წ. ოლიმპიური ციკლის პირველი ევროპის ჩემპიონატი ჩატარდა ლიუდვიგსჰაფენში. გუნდურ შეჯიბრებაში ა. ობგაიძემ, დ. ხაბულიანმა, თ. ხუბულურმა და ჯ. ნიჟარაძემ მოიპოვეს ოქროს მედლები, ხოლო პირად შეჯიბრში ჯ. ნიჟარაძე და შ. ჩოჩიშვილი გახდნენ ვერცხლის პრიზიორები.

1977 წელს ესპანეთში დაგეგმილი მსოფლიო ჩემპიონატი არ შედგა და ამის მიზეზად მაშინ პოლიტიკური მოტივი დაასახელეს. 1978 წელს ჰელსინკში ჩატარებულ ევროპის ჩემპიონატზე ბრინჯაოს მედალი ჯ. ნიჟარაძემ მოიპოვა.

1979 წელს, პარიზში, ჩვენმა ძიუდოისტებმა მსოფლიო ჩემპიონატზე მოიპოვეს ორი მედალი. პირველად მსოფლიო ჩემპიონი გახდა საქართველოს წარმომადგენელი თ. ხუბულური, თ. ნამგალაური გახდა ბრინჯაოს მედალოსანი. ამ შეჯიბრს უსწრებდა ევროპის ჩემპიონატი ბრიუსელში. ევროპის ჩემპიონის ტიტული მეორედ მოიპოვა

თ. ხუბულურმა. ოთხი წლის შემდეგ შთა ჩოჩიშვილის მსგავსად მსაჯების მსხვერპლი შ. ხაბარელი გახდა. ფინალური შეხვედრა მან გერმანულ ჰეინკესთან მუდმივ იერიშში ჩაატარა, მაგრამ რატომღაც ორივე ძიუდოისტს აფრთხილებდნენ და საბოლოოდ მსაჯების გადაწყვეტილებით გამარჯვება გერმანელს მიაკუთვნეს.

ევროპის გუნდურ ჩემპიონატზე, რომელიც იტალიაში ჩატარდა, შ. ხაბარელი და თ. ნამგალაური ევროპის ჩემპიონები გახდნენ.

1980 წელს ევროპის პირად და გუნდურ ჩემპიონატებზე რ. ხარშილაძემ და შ. ხაბარელმა მოიპოვეს თითო მედალი. რ. ხარშილაძემ ბრინჯაო, ხოლო შ. ხაბარელმა ვერცხლი.

იმავე წელს მოსკოვში ჩატარდა XXII ოლიმპიური თამაშები, რომელიც მთელს ოლიმპიურ ისტორიაში პირველად ჩატარდა საბჭოთა კავშირში. მიუხედავად იმისა, რომ ზოგიერთმა ქვეყანამ არ გამოგზავნა გუნდები, ძიუდოისტთა ტურნირზე 42 ქვეყნის 187 სპორტსმენი მონაწილეობდა.

მოსკოვის ოლიმპიადაზე მედლების ყველაზე მეტი რაოდენობა გათამაშდა – 8 (1988 წლიდან დღემდე ოლიმპიურ პროგრამაში თამაშდება მედლების 7 კომპლექტი, მსოფლიო ჩემპიონატებზე კი – 8).

მოსკოვის ოლიმპიადაზე შოთა ხაბარელმა დამაჯერებლად ჩაატარა ყველა შეხვედრა და გახდა ოლიმპიური ჩემპიონი (ქართულ ძიუდოში მეორე ოლიმპიური ჩემპიონი).

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ნი). სამწუხაროდ თ. ხუბულურმა ფინალური ორთაბრძოლა დათმო თავის მუდმივ მეტოქესთან (ვისთანაც არასოდეს წაუგია) რობერტ ვან დერ ვალესთან და ვერცხლის მედალს დასჯერდა. დასაანანია ის, რომ ოლიმპიადამდე და მის შემდეგ თ. ხუბულური მუდმივად უგებდა რ.ვ. ვალეს.

საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის 83-ე სესიაზე, რომელიც მოსკოვის ოლიმპიადის დროს ჩატარდა, რეკომენდირებული იყო შეესწავლათ საკითხი ოლიმპიური თამაშების პროგრამაში ქალთა ძიუდოს შეტანის შესახებ.

1981 წლის ევროპის ჩემპიონატზე ჩვენმა ძიუდოისტებმა მოიპოვეს მედლების სრული კომპლექტი: დ. ბოდაველმა – ოქრო, თ. ხუბულურმა – ვერცხლი, შ. ხაბარელმა – ბრინჯაო.

მსოფლიო ჩემპიონატზე, რომელიც ჩატარდა მაასტრიხტში, თემურ ხუბულური მეორედ გახდა მსოფლიო ჩემპიონი, დავით ბოდაველმა კი ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა.

1982 წელს შ. ხაბარელმა და დ. ბოდაველმა ვერცხლის მედლები დაისაკუთრეს, შ. ხაბარელმა ორი ვერცხლი პირად და გუნდურ ჩემპიონატში, ხოლო დ. ბოდაველმა ვერცხლის მედალი გუნდურ შეჯიბრში.

1983 წელი შოთა ხაბარელისათვის იყო ბრინჯაო. მან მოიგო სამი ბრინჯაოს მედალი: ევროპის ჩემპიონატზე, ევროპის გუნდურ ჩემპიონატზე და მსოფლიო ჩემპიონატზე

თ. ნამგალაურთან ერთად იმარჯვა.

ვისაც უნახავს შ. ხაბარელის ჭიდაობა, იცის, რომ მას ახასიათებდა ყველა შეჭიდში მუდმივი პრესინგი, და სწორედ ამ მსოფლიო ჩემპიონატზე, რამდენიმე დღით ადრე შოთა ავად გახდა და მოუწია წონის დაკლება ლოგინში, ფიზიკური დატვირთვის გარეშე. მოკლედ, მას გამოეცალა მისი მთავარი იარაღი – მუდმივი შეტევა გადაეღებასთან ერთად.

1984 წელს საბჭოთა ნაკრებმა არ მიიღო მონაწილეობა ლოს ანჯელესის ოლიმპიურ თამაშებში და ჩვენი ძიუდოსტები მხოლოდ პირად და გუნდურ ევროპის ჩემპიონატებში გამოვიდნენ, მაშინ თ. ნამგალაურმა ევროპის ჩემპიონის წოდება ხოლო ბ. გოგიჩაიშვილმა ვერცხლი – გუნდურ ჩემპიონატში მოიპოვა.

ლოს ანჯელესის ოლიმპიადის შემდეგ 1985 წელს ძიუდოს გენიოსად და ყველა დროის საუკეთესო ძიუდოსტად აღიარებულმა იასუცირო იამასიტამ სპორტული კარიერა დაასრულა, ოლიმპიური ჩემპიონი და 4-გზის მსოფლიო ჩემპიონი მსოფლიოში საუკეთესო შედეგი იყო.

იამასიტას სპორტულ კარიერაში ჰქონდა ბევრი ხელის შემშლელი პირობები, შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ მას შეეძლო სპორტული შედეგებით ძიუდოში აბსოლუტური რეკორდი დაემყარებინა.

წარმოდგინეთ, რომ ი. იამასიტას 1977 წელს ოცი წლის ასაკში უნდა მიეღო მონაწილეობა მსოფლიო ჩემპიონატში ესპანეთში, რომელიც პირველად ჩაიშალა პოლი-

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ტიკური მოტივით. შემდეგ მსოფლიო ჩემპიონატში პარიზში, მან პირველად მოიგო მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული. ფინალში დაამარცხა მასპინძელი, მსოფლიო ჩემპიონი ე. რუჟე.

მოსკოვის ოლიმპიადისათვის მზადებისას ი. იამასიტამ ვარჯიშის დროს მოიტეხა მარცხენა კოჭის ძვალი. ამას საბჭოთა ჯარის ავღანეთში შეყვანის სანაცვლოდ მოსკოვის ოლიმპიადის ბოიკოტი გამოიწვია.

1981 წელს იაპონელებმა პირველად გაიყვანეს მსოფლიო ჩემპიონატზე ერთი ძიუდოსტი მძიმე და აბსოლუტურ წონებში. ეს იყო ი. იამასიტა, რომელმაც მოიგო ორივე ტურნირი და გახდა მსოფლიოს ჩემპიონი ორივე წონაში. ეს იყო პირველი შემთხვევა მსოფლიო ჩემპიონატებზე. მძიმე წონაში მან ხუთივე შეხვედრა მოიგო იპონით 9 წუთში და 4 წამში. აბსოლიტურ წონაშიც ხუთი შეხვედრა იპონით მოიგო, ერთ მსოფლიო ჩემპიონატში ათი იპონი!

ამ შედეგმა გაიყვანა ის მეორე ადგილზე. ლიდერი იმ დროს იყო ს. ფუძი, რომელსაც მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული ოთხჯერ ჰქონდა მოპოვებული.

1984 წელს ლოს ანჯელესში ი. იამასიტას აუსრულდა ბავშვობის ოცნება – მძიმე ბრძოლაში ის გახდა ოლიმპიური ჩემპიონი. ოლიმპიური ოქროს ბედი მეორე წრეში დადგა ეჭვის ქვეშ. გერმანელ ა. შნაბელთან შერკინებისას მას გაუწყდა კუნთი, მაგრამ შეძლო მოეგო ეს შეხვედრა. შემდგომ ორ შეხვედრაში ი. იამასიტამ გღე-

ბებით გადაიყვანა ბრძოლა ნოქბჯენში და იქ გადააბრუნა თავისი მოწინააღმდეგეები „საფირმო“ შებოჭვაზე.

1985 წელს იაპონიის ჩემპიონატზე ი. იამასიტამ მოუგო ფინალში ორგზის მსოფლიო ჩემპიონს ხ. საიტოს და გახდა ცხრაგზის აბსოლუტური ჩემპიონი. იაპონიაში ეს ტიტული ყველზე საპატიოდ ითვლება.

ი. იამასიტამ სპორტული კარიერის განმავლობაში 16-ჯერ წააგო.

1977 წლის ოქტომბრიდან ი. იამასიტამ 203 ორთაბრძოლა მოიგო და არც ერთი არ წაუგია.

ხუთწლიანი შესვენების შემდეგ გუნდური ჩემპიონატი 1985 წელს მოიგეს ფ. მარგიანმა, თ. ნამგალაურმა და შ. ხაბარელმა, ხოლო თ. ნამგალაურმა პირადი შეჯიბრებაც მოიგო.

1986 წელს ჩვენმა ძიუდოისტებმა მოიპოვეს მხოლოდ ერთი მედალი. ავსტრიაში პირველად ჩატარდა წონითი კატეგორიების მიხედვით, მსოფლიო თასის პირადი გათამაშება. 71კგ. წონით კატეგორიაში გიორგი თენაძემ კორეის ძიუდოისტთან დათმო შეხვედრა და გახდა ევრცხლის მედლის მფლობელი. ბელორუსმა მოჭიდავემ ვ. პესნიაკმა 86კგ. წონით კატეგორიაში ფინალში დაამარცხა ოლიმპიური ჩემპიონი ავსტრიელი პ. ზაიზენბახერი და მსოფლიო თასი მოიპოვა.

ამის შემდეგ საერთაშორისო ფედერაციამ გადაწყვიტა მსოფლიო პირადი თასის მაგივრად ოთხ წელიწადში ერთხელ მსოფლიო გუნდური ჩემპიონატი ჩაე-

ტარებინა.

1994 წელს შედგა პირველი მსოფლიო გუნდური ჩემპიონატი პარიზში. გაიმარჯვეს მასპინძლებმა, რომლებმაც ფინალში დაამარცხეს გერმანიის ნაკრები. ბრინჯაოს მედლით იაპონიისა და რუსეთის ნაკრებები დაჯილდოვდნენ. შემდეგი გუნდური ჩემპიონატი მინსკში 1998 წელს ჩატარდა.

1987 წელს პარიზში ევროპის ჩემპიონატზე კობა კურტანიძემ მოიპოვა ევროპის ჩემპიონის წოდება, ხოლო კიბორძალიძემ ბრინჯაოს მედალი.

ევროპის გუნდურ ჩემპიონატზე, რომელიც შემოდგომაზე პარიზში ჩატარდა, გ. თენაძე გუნდის შემადგენლობაში ევროპის ჩემპიონი გახდა.

სეულის ოლიმპიადის წელს ევროპის ჩემპიონატზე პამპლონაში, ჩემპიონის წოდება მოიპოვა ამირან ტოტიკაშვილმა, აკაკი კიბორძალიძემ გააუმჯობესა წინა წლის შედეგი და ვერცხლის მედალი მოიპოვა.

სეულის ოლიმპიადის ბრინჯაოს მედალოსნები გახდნენ ა. ტოტიკაშვილი და გ. თენაძე. კ. კურტანიძემ ტრაგემის გამო მონაწილეობა სეულის ოლიმპიურ თამაშებზე ვერ მიიღო.

წარმატებული იყო ჩვენი ძიუდოისტებისათვის ბარსელონას ოლიმპიური ციკლის პირველი წელი. ჯერ 1989 წლის ევროპის ჩემპიონატზე ჰელსინკში, ამირან ტოტიკაშვილმა და კობა კურტანიძემ მეორედ მოიპოვეს ევროპის ჩემპიონის ოქროს მედლები, აკაკი კიბორძალი-

იძე გახდა ვერცხლის პრიზიორი, ხოლო გიორგი თენაძე ბრინჯაოსი. განსაკუთრებული მნიშვნელობის გამოდგა ქართველი ძიუდოისტებისათვის 1989 წლის ბელგრადის მსოფლიო ჩემპიონატი. საბჭოთა კავშირის ნაკრების რვა მონაწილედან ოთხი ქართველი ფალაევანი იყო და ოთხივე შინ მედლით დაბრუნდა: მსოფლიო ჩემპიონები გახდნენ ამირან ტოტიკაშვილი და კობა კურტანიძე, აკაკი კობორძალიძემ დაიკავა მეორე ადგილი, გიორგი თენაძემ – მესამე. ქართველ მოჭიდავეთა მიერ მოპოვებულმა ქულებმა განაპირობა საბჭოთა კავშირის გამარჯვება გუნდურ ჩათვლაში. ამ შეჯიბრის შემდეგ შოთა ხაბარელს „საბჭოთა კავშირის დამსახურებული მწვრთნელის“ წოდება მიენიჭა.

ევროპის ჩემპიონატზე მოპოვებული მედლების სინჯი ჩვენმა ფალაევებმა მსოფლიო ჩემპიონატზე გაიმეორეს. წლის ბოლოს ვენაში გამართულ ევროპის გუნდურ ჩემპიონატზე დ. ხახალეიშვილი ოქროს მედლით დაჯილდოვდა.

საბჭოთა კავშირის პირველი ჩემპიონატი ძიუდოში ქალთა შორის ჩატარდა 1989 წელს. ამ შეჯიბრში გაიმარჯვა ჩვენმა თანამემამულემ თია დონდუზაშვილმა, რომელმაც რუსეთის სახელით იასპარეზა.

1990 წლის ევროპის ჩემპიონატზე გერმანიაში, ა. ტოტიკაშვილი, კ. კურტანიძე და დ. ხახალეიშვილი გახდნენ ბრინჯაოს მედალოსნები, გუნდურ ჩემპიონატზე ვ. დაბრუნდაშვილი გახდა ევროპის ჩემპიონი.

ძიუდოს განვითარების ისტორია

სეულის ოლიმპიადის მსვლელობის დროს საერთა-შორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა მიიღო გადაწყვეტილება 1992 წლის თამაშების სავალდებულო პროგრამაში ქალთა ძიუდოს შეტანის შესახებ.

XXV ოლიმპიადაზე ბარსელონაში, საბჭოთა კავშირის მაგიერად მონაწილეობა მიიღო დამოუკიდებელი ქვეყნების თანამეგობრობის გაერთიანებულმა გუნდმა, სადაც გამარჯვებულების პატივსაცემად იკვებოდა ქვეყნის ჰიმნი და აღიმართებოდა ეროვნული დროშა.

ქუთაისელმა დავით ხახალაიშვილმა ბრწყინვალედ ჩაატარა ოლიმპიური ტურნირი და ღირსეულად მოიპოვა ოლიმპიადის ოქრო.

ძიუდოს განვითარება საქართველოში

საბჭოთა კავშირში ძიუდოს განვითარების პირველივე წლებიდან ქართველი ფალანგები სსრკ ნაკრები გუნდის ძირითად ბირთვს შეადგენდნენ. ჯერ კიდევ 1975 წელს საქართველოში ძიუდოს 45 სექცია იყო, რომლებიც 1145 სპორტსმენს აერთიანებდა. ეს ციფრები მნიშვნელოვნად აღემატებოდა იმ წლების მონაცემებს, მაგრამ ისინი მაინც რსფსრ-სა (8305 სპორტსმენი) და უკრაინის (3399 სპორტსმენი) შემდეგ საქართველოს მესამე ადგილზე აღიარებდნენ.

ეს ძირითადად იმით იყო განპირობებული, რომ მიუხედავად მნიშვნელოვანი განსხვავებისა, ძიუდო თავისი ხასიათით და სოციურთი ტექნიკური ილეთით ქართულ ჭიდაობასთან ძალიან ახლოს არის.

როგორც ზემოთ იყო აღნიშნული, 1957 და 1960 წლებში შედგა პირველი ამხანაგური შეხვედრები უნგრეთისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ძიუდოისტთა ნაკრებ გუნდებთან და საბჭოთა სპორტსმენების დამაჯერებელი გამარჯვებით დასრულდა.

ამ გამარჯვებაში დიდი წვლილი შეიტანეს ქართველმა სამბისტებმა. 1957 წ. უნგრეთში, გუნდის შემადგენლობაში იასპარეზეს და გამარჯვება მოიპოვეს გ. სიმონიშვილმა 64კგ., ბ. მაზიაშვილმა 72კგ. შ. დაუშვილმა 85კგ. და ო. შინჯიკაშვილმა +85კგ. 1960წ. სსრკ-ს სამბისტებმა მოიპოვეს გამარჯვება გერმანელ ძიუდოისტებზე და აქაც თავიანთი წვლილი შეიტანეს ქართველმა სამბისტებმა – ა. კიკნაძემ, დ. ბერუაშვილმა და ო. შინჯიკაშვილმა.

მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი სამბისტები არ იცნობდნენ ძიუდოს, მათი გამარჯვება ამ სახეობაში აშკარა იყო. ამ გარემოებამ განაპირობა წინასწარი მომზადების გარეშე მათი წარმატებული გამოსვლა 1962 წლის ევროპის ჩემპიონატზე ძიუდოში, სადაც შეგახსენებთ, ჩემპიონები გახდნენ ა. ქიბროწაშვილი და ა. კიკნაძე.

ქართველი სამბისტების წარმატებით გამოსვლამ 1957 და 1960 წლების საერთაშორისო ამხანაგურ შეხვედრებ-

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ში და 1962 წლის ევროპის ჩემპიონატზე, ბიძგი მისცა ჩვენს მწვრთნელებს და სპორტსმენებს დაეწყო ჩვენს რესპუბლიკაში ამ სახეობისა კულტივირება. ეს პროცესი მოედო მთელ საქართველოს: გორში ამ საქმეს სათავეში ჩაუდგა გურამ პაპიტაშვილი, თბილისში – ძმები ქრისტეფორე და ნიკოლოზ ნინიაშვილები, ბიძინა მაზიაშვილი, მოგვიანებით ქუთაისში – ომარ მერაბიშვილი, მან ბევრი გააკთა ძიუდოს განვითარებისათვის იმერეთში ფიზკულტურის ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ ხოვლეელი ახალგაზრდა იყო განაწილებული ქუთაისში, სადაც ძიუდოს დანერგვა დაიწყო, იქ ომარ მერებაშვილმა აღზარდა ორი ოლიმპიური ჩემპიონი (დ. ხახალაიშვილი და ი. ცირეკიძე და მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი აკაკი კობორძელიძე) რუსთავეში – დავით ჩაჩანიძე, დუშეთში – ოთარ (ჯემალ) ნათელაშვილი, მარტყოფში – გივი კახაბრიშვილი, ყვარელში რობერტ ლომთაძე, თელავში – გივი დალაქიშვილი, საგარეჯოში ბიჭიკო – მარიდაშვილი, ზესტაფონში – ჯონი ჯამიაშვილი, ახალგორში ხაჩოროვი, თიანეთში სპარტაკ ბლარაშვილი და თემურ წამალაშვილი, მცხეთაში ჰამლეტ ტატიშვილი და ვახტანგ ჩანადირი, მესტიაში – რობინზონ ჯაფარიძე და გაიოზ ჩართოლანი, ახმეტაში – გუგული აბრამიშვილი.

საქართველოში ძიუდოს განვითარების პირველი ნაბიჯები ბევრად იყო დამოკიდებული გორის პედაგოგიური ინსტიტუტის ძიუდოს სექციისა და მისი დამ-

აარსებლის გურამ პაპიტაშვილის სახელთან.

გ. პაპიტაშვილმა აღზარდა პირველი ევროპის ჩემპიონი ა. ქიბროწაშვილი, პირველი ოლიმპიური ჩემპიონი შ. ჩონიშვილი, პირველი მსოფლიო ჩემპიონი თ. ხუბულური. გარდა ამისა, ევროპის 1968 წლის ჩემპიონი რ. მაღალთაძე, ევროპის ჩემპიონატის პრიზიორი დ. ბერუაშვილი და სხვები.

გორში ძიუდოს განვითარებაში დიდი ღვაწლი მიუძღვის გივი ზაუტაშვილს.

გორელ მოჭიდავეთა პირველივე გამოსვლებმა უცხოური პრესის მაღალი შეფასება დაიმსახურა. მაგალითად, ინგლისური პრესა ევროპის ჩემპიონატზე ა. ქიბროწაშვილის გამოსვლას შემდეგ კომენტარს უკეთებდა.

“მეინარდმა ძალზე მძიმე ორთაბრძოლა გადაიტანა. ქიბროწაშვილზე ძლიერ მეტოქეს მეინარდი ალბათ არასოდეს შეხვედრია. ქიბროწაშვილი ჩოქბჯენშიც ისეთივე აგრესიული იყო, როგორც დგომში“. საფრანგეთისა და ინგლისის გაზეთები საგანგებოდ აღნიშნავენ დ. ბერუაშვილის ფიზიკურ მონაცემებს: „ნორისმა მხოლოდ გაძლება შეძლო მრისხანე ბერუაშვილის წინააღმდეგ“ – იუწყებოდა პრესა, „მძლავრი სხეული თითქოს მზად იყო ყოველგვარი მრისხანე იღუბების ჩასატარებლად. როდესაც ბერუაშვილი კისრულის ჩატარებას იწყებდა, ისეთი შთაბეჭდილება იქმნებოდა, რომ მას ხის ამოგლეჯა თავის ფესვებიანად შეეძლო“ და შემდეგ „ჰოლანდიაში ძლივსაძლიერობით მოუგო საბჭოთა კავშირს თავისი

ძიუდოს განვითარების ისტორია

სუპერმენის ა. გეესინკის წყალობით, რომელმაც შეძლო ილეთის ჩატარება ბერუაშვილის წინააღმდეგ. ეს უკანასკნელი საერთოდ ბევრით არ ჩამოუვარდებოდა მეტოქეს“, წერდა ინგლისური პრესა (ციტირებულია ა. კულეშოვის მიხედვით, 1963).

მომდევნო წლებში მწვრთნელების ქ. ნინიაშვილის, ა. ნინიაშვილის, გ. პაპიტაშვილის, ბ. მაზიაშვილის, ო. ნათელაშვილის, ო. მერაბიშვილის, გ. საუტაშვილის, ფ. მარტყოფლიშვილის, დ. ხაბულიანის, შ. ხაბარელის, ა. ქიბროწაშვილის, ს. ფეიქრიშვილის, ტ. შათირიშვილის, დ. არქანიას, გ. მოდებაძისა და სხვათა დიდი შემოქმედებითი და პრაქტიკული შრომის შედეგად ტატამზე გამოვიდა გამოჩენილი ქართველი ოსტატების მთელი თანავარსკვლავედი, რომელიც მრავალი წლის განმავლობაში წარმატებით იცავდა რესპუბლიკის სახელს საკავშირო და საერთაშორისო სარბიელზე. ესენი იყვნენ – ა. კიკნაძე, ა. ქიბროწაშვილი, ფ. ჩიქვილაძე, შ. ჩოჩიშვილი, თ. ხუბულური, გ. ონაშვილი, რ. ხარშილაძე, გ. გოგოლაური, ჯ. ნიჟარაძე, შ. ფიცხელაური, შ. ხაბარელი, დ. ბოდაველი, ფ. მარტყოფლიშვილი, ა. მუზავეი, კ. კურტანიძე, ა. ტოტიკაშვილი, გ. თენაძე, ა. კიბორძალიძე, ვ. დგებუაძე, დ. ხახალეიშვილი, გ. ვაზაგაშვილი, გ. რევაზიშვილი, ზ. ზვიადაური, ნ. ხერგიანი, ზ. კედელაშვილი, ი. ცირეკიძე და სხვები.

პირველ წლებში ყოფილი სსრკ ნაკრების წარმატებაში დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა იმას, რომ ძიუდოს შეჯიბრებებში მონაწილეობდნენ სამბისტები, რომლებიც

კარგად ფლობდნენ სამბოს ტექნიკურ არსენალს. აქ აუცილებელია აღინიშნოს ის ფაქტი, რომ სამბოს ტექნიკა დგომში შეიცავს ბევრ ილეთს ქართული ჭიდაობიდან. რაც შეეხება ტექნიკას ჩოქბჯენში, აქ უპირატესობა ჰქონდათ უცხოელ მოჭიდავეებთან რუსებს, უკრაინელებს, მოლდაველებს, ლიტველებს და ლატვიელებს, რომლებიც კარგად ფლობდნენ ტექნიკას ჩოქბჯენში. გამონაკლისს შეადგენდნენ ო. სტეპანოვი და ა. ბოგოლიუბოვი - მრავალგზის საბჭოთა კავშირისა და ევროპის ჩემპიონები, ტოკიოს ოლიმპიადის ბრინჯაოს მედალოსნები, რომლებიც თანაბრად ძლიერები იყვნენ როგორც დგომში, ისე ჩოქბჯენში.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს, რომ ქართველ ძიუდოსისტთა წარმატებაში დიდი როლი შეასრულა ქართული ჭიდაობისა და ძიუდოს ტექნიკის სინთეზმა. ეს იაპონელებმაც აღიარეს. მათ დაიწყეს ქართული ჭიდაობის ანბანის შესწავლა. ოთხმოციანი წლების დასაწყისში ბ. მაზიაშვილი მიწვეული იყო იაპონიაში და იქ ჩაატარა სასწავლო მეცადინეობები ქართულ ჭიდაობაში. ამრიგად, ყოფილი მოსწავლეები თვითონ გახდნენ ძიუდოს დამაარსებელთა მასწავლებლები. როგორც ზემოთ იყო ნათქვამი, 1973 წლიდან ტარდებოდა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატები, 1974 წლიდან დაიწყო საბჭოთა კავშირის თასის გათამაშება. ლუწო წლებში თასი თამაშდებოდა რესპუბლიკებს შორის, ხოლო კენტ წლებში – საზოგადოებებსა და უწყებებს შორის, ხოლო 1975 წელს

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ძიუდო შეტანილი იყო საბჭოთა კავშირის ხალხთა სპორტაკიადის პროგრამაში.

1973 წელს კიევში ჩატარდა პირველი საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატი. ჩვენმა ძიუდოისტებმა წარმატებით იასპარეზეს და მოიპოვეს 10 მედალი, მათ შორის 2 ოქროს (შ.ფიცხელაური, გ.ონაშვილი), 2 ვერცხლისა (რ.ხარშილაძე, ა.მუზაევი) და 6 ბრინჯაოსი (კ.შაბურიშვილი, გ. გოგოლაური, ა. ბარკალაევი, გ.ბაღაშვილი, ჯ.ნიჟარაძე-ორი ბრინჯაო).

1973-1992 წწ. ჩატარდა საბჭოთა კავშირის 19 ჩემპიონატი და ერთი დსთ-ს ჩემპიონატი (დანართი 1).

პირველ სამ ჩემპიონატში ჩვენმა ფალანგებმა მოიპოვეს 28 მედალი, აქედან 6 ოქრო. ბოლო სამ საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატზე 1989-1991წწ. ასევე მოპოვებული იყო 28 მედალი, მხოლოდ ამ პერიოდში მნიშვნელოვნად გაიზარდა მოპოვებული მედლების ხარისხი. თუ პირველ სამ ჩემპიონატში მოპოვებული იყო 6 ოქროს მედალი, 1989-1991წწ თითქმის ორჯერ მეტი! აქ აუცილებელია აღინიშნოს, რომ ამ პერიოდში გუნდს სათავეში ჩაუდგა ოლიმპიური ჩემპიონი შ.ხაბარელი, რომელმაც დაამთავრა აქტიური სპორტული კარიერა და ისეთივე შემართებით, რაც ახასიათებდა მას სპორტში მოღვაწეობის დროს, შეუდგა მუშაობას, როგორც ეროვნული ნაკრების მწვრთნელმა.

საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატების მოკლე მიმოხილვის დასასრულს აუცილებელია ღინიშნოს, რომ ყველზე

მეტი წარმატებები ამ შეჯიბრებებში ჰქონდათ ჩვენს თანამემამულეებს კობა კურტანიძეს და რამაზ ხარშილაძეს, რომლებმაც მოიპოვეს ჯამში 12 ოქროს მედალი, აქედან კობა კურტანიძე იყო 7-გზის საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი.

1974 წელს ყარაგანდაში პირველად ჩატარდა თასის გათამაშება რესპუბლიკებს შორის. ჩვენს გუნდს წარმოადგენდნენ ს. ფიცხელაური (63კგ.), ახესალომ წიკლაური (70კგ.), გ. გოგოლაური (80კგ.), რ. ხარშილაძე (93კგ.), და მძიმე წონაში გ. ონაშვილი.

ყარაგანდაში ჩასვლისას ყველა სპეციალისტი და სპორტსმენი წინასწარმეტყველებდა, რომ საქართველო მოიგებდა თასს. მაგრამ წინასწარმეტყველებამ არ გაამართლა. ფინალური შესხედრის წინ გუნდის განწყობაში დაშეებულმა შეცდომებმა მარცხამდე მიგვიყვანა.

1975 წელს თბილისში ჩატარა სემინარი ძიუდოს ცნობილმა იაპონელმა სპეციალისტმა ხამანომ (76 წლის ასაკში). ვარჯიში ტარდებოდა „ფალავანთა კლუბის“ ძიუდოს დარბაზში რომელიც განთავსებული იყო მესამე სართულზე. დარბაზის ზომები იყო 192 მ2 და ჭერის სიმაღლე 2,8მ. რასაკვირველია, ხამანო ნანახით გაოგნებული იყო. ეს გაოგნება გასაგებია, როცა ნახავთ ტოკიოში 7-სართულიან „კოდოკანის“ ინსტიტუტს, რომელიც აშენდა 1958 წელს. აქ განთავსებულია მსოფლიოში ყველაზე დიდი საჭიდაო დარბაზი, 5 საშუალო და პატარა დარბაზი, სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტი და სხვა

ძიუდოს განვითარების ისტორია დამხმარე ოფისები.

1974 წელს საქართველოს ძიუდოს ფედერაციის პრეზიდენტად აირჩიეს საქართველოს სოფლის სამეურნეო ტექნიკის სამმართველოს თავმჯდომარე, ბატონი დავით ევზრემის ძე სარიშვილი, ძიუდოს დიდი ქომაგი და ხელშემწყობი. მისი პირველივე ნაბიჯი ემსახურებოდა საქართველოში ძიუდოსათვის შესაფერისი პირობების შექმნას. იმ დროს ამ იდეისათვის ფრთების შესხმა ადვილი არ იყო, მაგრამ ბატონმა დავით სარიშვილმა ეს შეძლო. აშენდა თანამედროვე სპეციალიზირებული ძიუდოს დარბაზი. მან დიდად შეუწყო ხელი ქართული ძიუდოს შემდგომ განვითარებას. მას შემდეგ 35 წელი გავიდა, მაგრამ ძიუდოისტებს, მწვრთნელებსა და მათ ქომაგებს კვლავ ახსოვთ ბატონი დავითის ამაგი და მისი მაღლიერნი არიან.

1976 წელს საქართველოს გუნდი საბჭოთა კავშირის თასის მფლობელი გახდა. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ: ა. ობგაიძე, ო. ზურაბიანი, დ. კოდანოვი, ბ. გუგავა, აბესალომ წიკლაური, გ. გოგოლაური, ბ. გოგიჩაიშვილი, ნ. ნუგზარაშვილი, ჯ. ნიუარაძე. ამის შემდეგ სხვადასხვა წლებში საბჭოთა თასის მფლობელები იყვნენ აბ. წიკლაური, ა. მუზაევი, ბ. მოხევიშვილი, ი. დემეტრაშვილი და სხვები.

სსრ კავშირის ხალხთა სპარტაკიადები ტარდებოდა 1956 წლიდან. სპარტაკიადები იწყებოდა ფიზკულტურის კოლექტივებში, შემდეგ რაიონებში, ქალაქებში, და

მთავრდებოდა ფინალური შეჯიბრებით, რომელსაც ეწოდებოდა ხალხთა სპარტაკიადა. ამ რანგის შეჯიბრებებმა დიდი როლი ითამაშეს მოკავშირე რესპუბლიკებში, ამჟამად დამოუკიდებელ ქვეყნებში სპორტის სხვადასხვა სახეობების, კერძოდ ძიუდოს, განვითარების საქმეში.

ძიუდო შეტანილი იყო სპარტაკიადის პროგრამაში 1975 წელს (VI სპარტაკიადა). VII სპარტაკიადაში (1979წ.) უცხოელი სპორტსმენებიც მონაწილეობდნენ. ამ შეჯიბრის პარალელურად ჩატარდა ტურნირი სპორტკომიტეტის პრიზზე. ამ ტურნირის მიზანი იყო, რომ ამ ორი შეჯიბრის შედეგად გამოეკვლინა საბჭოთა კავშირის უძლიერესი ოთხეული, რომელთაც მოუწევდათ მომზადება და მონაწილეობა მსოფლიო ჩემპიონატში. თუ პარალელური შეჯიბრის გამარჯვებული უცხოელი სპორტსმენი ხდებოდა, მაშინ ის სპარტაკიადის გამარჯვებულს ხედებოდა და მათ შორის გამარჯვებულს ენიჭებოდა სპარტაკიადის ჩემპიონის წოდება. თუ პარალელური შეჯიბრის გამარჯვებული საბჭოთა სპორტსმენი იყო, მაშინ სპარტაკიადის გამარჯვებული ცხადდებოდა სპარტაკიადის ჩემპიონად და ეს ორი გამარჯვებული არკვევდა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონის ბედს და ჯილდოვდებოდა სსრკ ჩემპიონის ოქროს მედლით. ამ სპარტაკიადაში მონაწილეობა მიიღო 69 უცხოელმა სპორტსმენმა, მათ შორის ისეთმა ცნობილმა ძიუდოს ოსტატებმა, როგორებიც იყვნენ იაპონელები. შემდგომში – 4-გზის მსოფლიო ჩემპიონი ს. ფუძი და ი. მორივაკი, ბელგიელი რობერ ვან დერ ვალე

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ევროპის და ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი და სხვები.

საქართველოს ძიუდოსტთა ნაკრები გუნდი აღნიშნულ შეჯიბრებებში სისტემატურად ღებულობდა მონაწილეობას. აქედან, მხოლოდ ერთხელ, 1979 წელს, გუნდურ ჩათვლაში ჩვენი ძიუდოსტები აღმოჩნდნენ საპრიზო ადგილის მიღმა. სამწუხაროდ, ჩატარებული სპარტაკიადების ისტორიაში, ამ სპარტაკიადაზე მიღებული შედეგი — VI ადგილი ჩვენთვის არასასარბიელო იყო, რ. ხარშილაძის და თ. ხუბულურის ოქროს მედლებმაც ვერ გვიშველა.

1979 წელს ხალხთა სპარტაკიადაზე წარუმატებელი გამოსვლის შემდეგ ჩვენი ნაკრები მიიწვია ანზორ კიკნაძის მეგობარმა ისაო ინოკუამამ. მისი ინიციატივით ტოკიოში ჩატარდა გუნდური საერთაშორისო ტურნირი, ანზორ კიკნაძის ხსოვნისადმი მიძღვნილი. ამ შეჯიბრში ჩვენმა ძიუდოსტებმა წარმატებით იასპარეზეს და პირველად (არაოფიციალურ შეჯიბრზე) გაუსწრეს ძიუდოს ფუძემდებლებს

დაიკავეს პირველი ადგილი. გუნდის შემადგენლობაში იყვნენ: ო. ზურაბიანი, თ. ნამგალაური, დ. კოდანოვი, შ. ხაბარელი, რ. ხარშილაძე, თ. ხუბულური და დ. ჩალაური.

საინტერესოა, რომ 1991 წელს ჩატარებულ საბჭოთა კავშირის ხალხთა მეათე საიუბილეო სპარტაკიადაზეც (რომელშიც ყველა სახის ჭიდაობებიდან მხოლოდ ძიუდოსტთა ნაკრებმა გუნდმა მოასწრო მონაწილეობის მიღება), ისევე როგორც 1975 წლის სპარტაკიადაზე, რუსე-

თის ფედერაციის ნაკრებ გუნდთან შეუპოვარ ორთაბრძოლაში გამარჯვებული გამოვიდნენ ჩვენი ძიუდოისტები.

საკმარისია გაეხსენოთ, რომ 1991 წლის სპარტაკიადის ბოლო დღეს გუნდური ჩემპიონობის ბედს წყვეტდა ამირან ტოტიკაშვილის ბრძოლა რუს ძიუდოისტთან მე-3 ადგილისათვის. ამირანს წინა შეხვედრაში მოტყდა ნეკათითი და ორთაბრძოლაში შეხვეული თითით გავიდა. ვინც ძიუდოში ვარჯიშობდა და მითუმეტეს შეჯიბრში მონაწილეობდა, იცის, რომ ჩაველების ასაღებად მთავარია შუათითის, არათითის და ნეკათითის ერთდროული მოქმედება. წარმოდგინეთ, რა გმირობა ჩაიდინა ამირან ტოტიკაშვილმა, ასეთი ტრავმით რომ იჭიდავა და გაიმარჯვა. მისმა გამარჯვებამ გუნდს პირველი ადგილი მოუტანა.

სულ, ჩატარებულ სპარტაკიადებზე, საქართველოს წარგზავნილებიდან ჩემპიონის ტიტულები მოიპოვეს: რ. ხარშილაძემ (ორჯერ), ჯ. ნიჟარაძემ, თ. ხუბულურმა, შ. ხაბარელმა, მ. ბერუაშვილმა, თ. ნამგალაურმა, ვ. ჯაფარიძემ, ა. კობორძალიძემ, გ. მოდებაძემ, კ. კურტანიძემ (ორჯერ), დ. ხახალეიშვილმა და ა. გუბელაძემ. ვერცხლის მედლები მოიპოვეს: დ. ბოდაველმა, რ. მარგველანმა, ჯ. მჭედლიშვილმა და ვ. დგებუაძემ, ბრინჯაოს მედლები-შ. ჩოჩიშვილმა, დ. ხაბულიანმა, თ. ნამგალაურმა, ლ. ნაკანმა და ე. გოგიჩაიშვილმა. აღსანიშნავია, რომ სპარტაკიადებზე გარდა პირადი შეჯიბრებისა, ბრძოლა მიმდინარეობდა რესპუბლიკების შორის გუნდური პირველობისათვის.

ჯიბილო ნიუარაძემ 1975 წლის სპარტაკიადაზე მოიპოვა ოქროს მედალი და დაიკავა მე-5 ადგილი მძიმე წონაში, ჩვენ გუნდს მან 54 ქულა მოუტანა! ეს მნიშვნელოვნად დაეხმარა ჩვენ გუნდს პირველი ადგილისათვის ბრძოლაში.

1986 წელს პირველად ჩატარდა საბჭოთა კავშირის აბსოლუტური ჩემპიონატი. აქ გაიმარჯვა ა. კიბორძალიძემ.

წარმატებით ასპარეზობდნენ საკავშირო სპარტაკიადებზე საქართველოს ახალგაზრდა მოჭიდავეები: მოსწავლეთა საკავშირო სპარტაკიადებზე ჩვენი რესპუბლიკის ნაკრებმა 4-ჯერ მოიპოვა პირველი ადგილი, ჭაბუკთა სპარტაკიადაზე 2-ჯერ, ახალგაზრდულ თამაშებზე 3-ჯერ. გამარჯვებული გამოვიდა ჩვენი რესპუბლიკის ნაკრები 1989 წლის საკავშირო ბავშვთა სპორტული სკოლების თამაშებზეც. საინტერესოა, რომ ამ სპარტაკიადაზე პირველი ადგილი დაიკავა საქართველოს ნაკრებმა, მეორე-თბილისის ნაკრებმა და გაუსწრო რუსეთის ნაკრებს. პირად ჩათვლაში კი ოქროს მედლები მოიპოვეს: ა. ტოტიკაშვილმა, ვ. დგებუაძემ, დ. ბაგაურმა, დ. ხახალეიშვილმა, ვ. პარუნაშვილმა; ვერცხლი – თ. სააკაშვილმა, ზ. ონიანმა, ჯ. დაბრუნდაშვილმა; ბრინჯაო – ჯ. დაბრუნდაშვილმა, ბ. კოკოვემა, თ. კაპანაძემ, კ. ქურასბედიანმა.

წლების განმავლობაში საქართველოს ახალგაზრდულ და ჭაბუკთა ნაკრებ გუნდებს ხელმძღვანელობდნენ ანზორ (ფირუზ) მარტოფლიშვილი, ბორის ფირცხ-

ელანი, ვასილ ლაზრიშვილი, ხვთისო წიკლაური, ჯემალ (ოთარ) ნათელაშვილი.

საკავშირო ახალგაზრდულ თამაშებზე ქართველ ძიუდოისტთა გამოსვლის შედეგების ანალიზი გვიჩვენებს, რომ შემდგომში სწორედ ამ შეჯიბრში გამარჯვებულები და პრიზიორები წარმატებით გამოდიოდნენ საერთაშორისო სარბიელზე. ამგვარ ტურნირებში წარმატებით ჭიდაობდნენ ჩვენი სახელოვანი ფალაენები თ. ხუბულური, შ. ხაბარელი, ა.ტოტიკაშვილი, კ. კურტანიძე, ა. კობორძაძე, თ. ნამგალაური, ო. ზურაბიანი, ბ. გოგიჩაიშვილი, ვ.ლიპარტელიანი და სხვები. მსოფლიო ჩემპიონმა ამირან ტოტიკაშვილმა კი მოასწრო ევროპის ჩემპიონატის ორჯერ მოგება და ოლიმპიური ბრინჯაოს მოპოვება სანამ ახალგაზრდული თამაშების ჩემპიონი გახდებოდა.

1991 წელს ჩვენმა ქვეყანამ მოიპოვა დამოუკიდებლობა და შეუდგა ქვეყნის მშენებლობას. ამ პროცესში აქტიური მონაწილეობა მიიღო სპორტულმა სამყარომ. სპორტსმენებს მიეცათ საშუალება ყოველგვარი დაბრკოლების გარეშე გასულიყვენ საერთაშორისო სპორტულ სარბიელზე. თუ ადრე მაქსიმუმ, რასაც აღწევდნენ ჩვენი ძიუდოისტები – იყო საბჭოთა კავშირის გუნდის შემადგენლობის 50%, ახლა სპორტსმენებს მიეცათ საშუალება ეასპარეზათ ევროპისა და მსოფლიოს ჩემპიონატებზე, მიეღოთ მონაწილეობა ოლიმპიურ თამაშებში სრული შემადგენლობით.

1991 წელს ჩვენმა ძიუდოისტებმა არ მიიღეს მონაწი-

ძიუდოს განვითარების ისტორია
ლეობა ევროპის ჩემპიონატში, ვინაიდან შეკრებიდან შინ იყვნენ გამოძახებულნი, თუმცა დსთ-ს გუნდში მოსახვედრად მსოფლიო ჩემპიონატში მაინც მიიღეს მონაწილეობა. ვ. დგებუაძემ დაიკავა III ადგილი და დაჯილდოვდა ბრინჯაოს მედლით, დ. ხახალეიშვილმა დათმო ფინალი იაპონელ ნ. ოგაგასთან და მოიპოვა ვერცხლის მედალი. სამაგიეროდ, ბარსელონას ოლიმპიადაზე დ. ხახალეიშვილმა ფინალში სუფთა გდებით მოუგო ნ. ოგაგას და ქვეყნის ისტორიაში გახდა მესამე ოლიმპიური ჩემპიონი.

ძიუდოს ეროვნული ფედერაცია დაფუძნდა 1991 წლის 3 ივნისს. 1993 წლის მაისში ეროვნული ფედერაცია გაწევრიანდა საერთაშორისო ფედერაციაში და ძიუდოს ევროპის კავშირში. ამის შემდეგ ქართველი ძიუდოისტები დამოუკიდებლად (თავისი დროშითა და პიმნით) მონაწილეობენ ოფიციალურ საერთაშორისო შეჯიბრებებში.

შემდგომ, 1993-1996წწ. ოლიმპიურ ციკლში ჩვენმა ძიუდოისტებმა განიმტკიცეს წარმატება.

1993 წლის ევროპის ჩემპიონატზე ჩვენმა ძიუდოისტებმა მოიპოვეს სამი ოქროს მედალი (დ. ხახალეიშვილმა მძიმე და აბსოლუტურ წონაში და ვ.დგებუაძემ 71 კგ. წონით კატეგორიაში), ერთი ვერცხლის (ს.ლიპარტელიანმა). მსოფლიო ჩემპიონატისათვის ჩვენი ნაკრები გუნდი ნაწილობრივ განახლდა ახალგაზრდა ძიუდოისტებით. ერთი შეცვლა იძულებითი იყო (ს. ლიპარტელიანი დისკვალიფიცირებული იყო, მოხდა გაუგებრობა დოპინგ-კონ-

ტროლთან დაკავშირებით). ოლიმპიადის ჩემპიონმა დ. ხახალეიშვილმა მოიპოვა ვერცხლისა და ბრინჯაოს მედლები. საყურადღებო იყო მისი წაგება ფინალში ფრანგ დ. დუიესთან. მათი ორთაბრძოლა იმედს ჰბადებდა სპეციალისტებში, რომ დაიწყებოდა ამ ორი ახალგაზრდის მრავალწლიანი დუელი.

1994 წლის ევროპის ჩემპიონატზე მედლები მოიპოვა კიდევ სამმა ახალგაზრდამ. ბრინჯაოს მედლები ხვდა წილად გ. ვაზაგაშვილს, ი. ჯიქურაულს და ა. დავითაშვილს.

ბირმინჰემის 1995 წლის ევროპის ჩემპიონატზე გ. ვაზაგაშვილმა და ი. ჯიქურაულმა იბრძოლეს ჩემპიონის ტიტულისთვის, მაგრამ დასჯერდნენ ვერცხლის მედლებს. მსოფლიო ჩემპიონატზე გ. ვაზაგაშვილმა, ისევე როგორც ევროპის ჩემპიონატზე, მოიპოვა ვერცხლი, ხოლო დ. ხახალეიშვილმა – ბრინჯაო.

ატლანტის ოლიმპიური თამაშებისათვის ს. ლიპარტელიანს დაუმთავრდა დისკვალიფიკაციის ვადა და მან მიიღო მონაწილეობა ოლიმპიადაზე. დებიუტი წარმატებული იყო – ბრინჯაოს მედალი.

ატლანტის ოლიმპიური ციკლი ფინიშს უახლოვდებოდა. ჩვენმა ფალაენებმა გააკეთეს კარგი განაცხადი: 1996 წლის ევროპის ჩემპიონატზე მოიპოვეს სამი ოქროს მედალი: გ. ვაზაგაშვილმა, გ. რევაზიშვილმა და დ. ხახალეიშვილმა. გაჩნდა იმედი ატლანტის ოლიმპიადისადმი. ამასთან, 1993 წლის გაუგებრობა გადაიზარდა კიდევ

ძიუდოს განვითარების ისტორია
უფრო დიდ სკანდალში. დ. ხახალეიშვილმა ვერ გაიარა აწონვა (შეეშალათ აწონვის ადგილი).

დასანანია, რომ იმ შემთხვევის შემდეგ დ. ხახალეიშვილმა დატოვა ტატამი და ძიუდოს გულშემატკივრებს არ მიეცა საშუალება ეხილათ დაწყებული სავარაუდო მრავალწლიანი დუელი ორ ბრწყინვალე ძიუდოისტს, დავით ხახალეიშვილისა და დევიდ დუიეს შორის.

დ. ხახალეიშვილისთვის კი სანუგეშო ისდა იყო, რომ მან 1996-1997წ.წ. ორჯერ მოიპოვა მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული სამბოში.

დ. დუიე იმის შემდეგ, რაც გაიმარჯვა ევროპის ჩემპიონატზე (1994წ.) აღარ მონაწილეობდა ამ რანგის შეჯიბრში. მსოფლიო ჩემპიონატებზე და ოლიმპიურ თამაშებზე ერთი მეტოქე ჰყავდა პრაქტიკულად მხოლოდ იაპონელ შინახარა, რომელიც დ. დუიეს არ მონაწილეობის დროს 1999 წელს გახდა მსოფლიო ჩემპიონი მძიმე და აბსოლუტურ კატეგორიაში. ამავე წლებში ტატამზე ბრწყინავდა პოლონელი პ. ნასტულა, რომელიც სამჯერ გახდა ევროპის ჩემპიონი, ორჯერ მსოფლიო და ატლანტაში – ოლიმპიური ჩემპიონი.

მე XX საუკუნის მიწურულს ევროპის ტატამზე გამოჩნდა რუსეთის წარმომადგენელი ტ. ტმენოვი (+100 კგ.), რომელმაც შეიძჯერ ევროპის ჩემპიონატი მოიგო, მაგრამ მსოფლიო და ოლიმპიადის მწვერვალს ვერ მიაღწია.

შემდეგ ოლიმპიურ ციკლში (1997-2000) ოთხი წლის

განმავლობაში ევროპისა და მსოფლიო ჩემპიონატებზე საქართველოს მედლები მოიპოვა მხოლოდ სამმა ძიუდოისტმა. 1997 წლის ევროპის ჩემპიონატზე ოსტენდში გ. რევაზიშვილი გახდა ვერცხლის პრიზიორი, ხოლო გ. ვაზაგაშვილმა მეორედ მოიპოვა ევროპის ჩემპიონის ტიტული. თან როგორ?! თუ 1996 წელს მან მოიგო ევროპის ჩემპიონატი 60კგ. წონით კატეგორიაში, 1997 წელს გიორგი ჩემპიონი 71კგ. წონით კატეგორიაში გახდა. გიორგი ვაზაგაშვილმა და გიორგი რევაზიშვილმა სამ წონით კატეგორიაში მოიპოვეს 13 მედალი. იმავე წელს მსოფლიო ჩემპიონატზე გ. რევაზიშვილი ვერცხლის მედალოსანი, გ. ვაზაგაშვილი – ბრინჯაოს მედლის მფლობელი გახდა.

1998 წელს ოვიედოში, სიდნეის ოლიმპიადაზე მონაწილეობის კარგი განაცხადი გააკეთა 24 წლის ნესტორ ხერგიანმა, რომელმაც კარგად გაიარა ტურნირი და პირველად გახდა ევროპის ჩემპიონი. გ. რევაზიშვილმა ბრინჯაო აიღო.

1999 წლის ბრატისლავას ევროპის ჩემპიონატზე ნ. ხერგიანი ბრინჯაოს მედალოსანი გახდა, ხოლო გ. ვაზაგაშვილმა უკვე 73კგ. წონით კატეგორიაში III ადგილი დაიკავა.

ბირმინჰემის მსოფლიო ჩემპიონატზე ნ. ხერგიანმა განამტკიცა თავისი პრეტენზია სიდნეის ოლიმპიადაზე მონაწილეობისათვის და მსოფლიოს ბრინჯაოს მედალოსანი გახდა, ასევე გ. რევაზიშვილმაც III ადგილი 73კგ.

ძიუდოს განვითარების ისტორია

წონით კატეგორიაში მოიპოვა.

ევროპის ჩემპიონატზე ოლიმპიადის წელს გ. რევაზიშვილმა და ნ. ხერგიანმა წინა წლის შედეგები გაიმეორეს.

სიდნეის ოლიმპიადაზე, ისევე როგორც ატლანტაში, ჩვენს ძიუდოსტებს მხოლოდ ერთი ბრინჯაო ერგოთ, რომლის მფლობელი გ. ვაზაგაშვილი გახდა.

საკმაოდ იმედიაანად დაიწვეს ჩვენმა ფალაენებმა ათენის ოლიმპიური ციკლი. პარიზის 2001 წლის ევროპის ჩემპიონატზე მოპოვებული იქნა 5 მედალი! (პირად ჩემპიონატებში ეს ჩვენთვის რეკორდი იყო). დავით მარგოშვილმა ვერცხლის მედალი აიღო, ნ. ხერგიანმა, ი. ჯიქურაულმა, ა. დავითაშვილმა და რ. ჩოჩიშვილმა ბრინჯაო მოიპოვეს.

სამწუხაროდ, ევროპის 5 მედალი მსოფლიო ჩემპიონატზე მიუნხენში ერთ ვერცხლად გადაიქცა. ოქროს ადების დიდი შანსი ზ. ზვიადაურმა დაკარგა.

2002-2003 წ.წ. მნიშვნელოვანი იყო ქართული ძიუდოსათვის. 2002წ. მარიბოროში (სლოვენია) გამოჩნდა კიდევ ერთი ახალი სახელი დავით ქვეხიშვილი, რომელმაც ევროპის ვერცხლის მედალი მოიპოვა. ნ. ხერგიანმა და ზ. ზვიადაურმა III ადგილები დაიკავეს. ამავე წელს ჩვენი ძიუდოსტები მსოფლიო გუნდური ჩემპიონატის გათამაშებაში ჩაერთნენ.

შვეიცარიაში, ქ. ბაზელში, საქართველოს ნაკრები ფინალში იაპონელებთან დამარცხდა და ვერცხლის მედლით

დაჯილდოვდნენ: ნ. ხერგიანი, დ. მარგოშვილი, დ. ქევხიშვილი, გ. მამრიკიშვილი, ზ. ზვიადაური, ი. ჯიქურაული, ა. დავითაშვილი. III ადგილები დაიკავეს საფრანგეთისა და იტალიის ნაკრებებმა.

ამავე წელს საქართველოს ნაკრები პირველად გახდა ევროპის ჩემპიონი გუნდურ შეჯიბრში. შეუპოვარ ბრძოლაში ჩვენმა ძიუდოისტებმა ბელორუსის გუნდს მოუგეს. წინა შეხვედრაში გერმანელ მიულერთან ა. დავითაშვილს მოტყდა თითი და ფინალურ ორთაბრძოლაზე, რომელიც იყო გადამწყვეტი, გავიდა სახასიათით დამაგრებული თითებით, ასეთ მდგომარეობაში მან შეძლო იპონით დაემარცხებინა რ. შარაპოვი და მოეტანა გამარჯვება ჩვენი გუნდისათვის. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ: ნ. ხერგიანი, დ. ქევხიშვილი, მ. თადუმაძე, ზ. ზვიადაური, ი. ჯიქურაული და ა. დავითაშვილი.

2003 წელს დიუსელდორფში ჩვენმა ძიუდოისტებმა მოიპოვეს მედლების კომპლექტი: ნ. ხერგიანმა მეორედ მოიპოვა ევროპის ჩემპიონის წოდება, დ. მარგოშვილი მეორედ გახდა ევროპის ვიცე ჩემპიონი, ხოლო რ. ჩოჩიშვილმა მესამედ მოიპოვა ბრინჯაოს მედალი.

მსოფლიოს ჩემპიონატზე ოსაკაში ზ. ზვიადაური მეორედ გახდა ევროპის პრიზიორი. ფინალში შეხვდა კორეის წამომადგენელს, იგებდა აშკარა უპირატესობით და ბოლოს შებოჭვით წააგო შეხვედრა.

ისე როგორც წინა წელს აშკამად ლონდონში ა. დავითაშვილს მოიწია თავისი მოგებით გადაეწყვიტა ფი-

ძიულოს განვითარების ისტორია

ნალური შეხვედრის ბედი. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ ნ.ხერგიანი, დ.მარგოშვილი, დ.ნადარაია, ზ.ზვიადური, ი.ჯიქურაული, ა.დავითაშვილმა.

ათენის ოლიმპიადის წელს, ბუქარესტის ევროპის ჩემპიონატზე ჩვენს გუნდს ბრინჯაოს მედალი დ. ქევხიშვილმა მოუტანა, ხოლო ჩვენგან საბურძნეთში გადასულმა ჯ. ზვიადურმა და რ. გედენიძემ მოიპოვეს I და II ადგილები.

ათენის ოლიმპიადაზე პირველი ოქროს მედალი (დამოუკიდებლობის პერიოდში) მოუტანა საქართველოს ზ. ზვიადურმა, ხოლო ნ. ხერგიანი ვერცხლის მედალს დასჯერდა. აღსანიშნავია, რომ ძიუდოისტების ტურნირზე ზურაბ ზვიადური ყველაზე ტექნიკურ ძიუდოისტად აღიარეს.

მან ხუთი ორთაბრძოლა სხვადასხვა ილეთებით მოიგო.

აღსანიშნავია ისიც, რომ ნ. ხერგიანმა ბოლო ორ ოლიმპიურ ციკლში (1997-2000 და 2001-2004წწ.) ექვსი ევროპის მედალი (ორი – ჩემპიონის), ერთი მსოფლიო ჩემპიონატის (ბრინჯაო), ერთი ოლიმპიადის (ვერცხლი) და ორი გუნდური ოქროს მედალი, სულ 10 მედალი მოიპოვა.

ახალ ოლიმპიურ ციკლში როტერდამის ევროპის ჩემპიონატზე (2005წ.), ჩვენი გუნდი გადახალისებული შემადგენლობით წარსდგა და ერთი ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა.(დ. ქევხიშვილი).

2005წ. კაიროს მსოფლიო ჩემპიონატზეც მხოლოდ ლ. გუჯეჯიანმა მოიპოვა ბრინჯაო, მან მოუგო ისეთ ცნობილ ძიუდოისტებს, როგორცაა ვან დერ გესტი (ნიდერლანდები), რ. ბიანჩესი (იტალია), მ. პადარი (ესტონეთი) და ა. ტანგრიევი (უზბეკეთი). ჩატარებულ გუნდურ შეჯიბრზე ჩვენმა გუნდმა აიღო III ადგილი.

ტამპერეს ევროპის ჩემპიონატზე (2006წ.) ორი ახალი მედალოსანი შეგვემატა: ევროპის ჩემპიონის წოდება მოიპოვა ზაზა კედელაშვილმა, ხოლო ბრინჯაოს მედალს შეუპოვარ ბრძოლაში დასჯერდა ზვიად ხანჯალიაშვილი.

ამავე წელს გაიმართა მე-4 მსოფლიო გუნდური ჩემპიონატი საფრანგეთში. პარიზში შეგროვდა მსფლიოს 16 უძლიერესი გუნდი. პირველ-მეორე წრეში ჩვენმა ნაკრებმა დაამარცხა ეგვიპტის და უკრაინის გუნდები. ეგვიპტელ მეტოქესთან ბრძოლისას ზ. კედელაშვილმა მიიღო თავის ტრავმა, მაგრამ შეხვედრა მაინც მიიყვანა გამარჯვებამდე, დარჩენილი სამი შეხვედრაც მოიგო და გუნდს მაქსიმალური ქულების რაოდენობა ფინალამდე მოუტანა. ნახევარფინალში, ჩვენმა გუნდმა მძიმე ბრძოლა კორეის ნაკრებთან ჩაატარა. გამარჯვებას მიაღწიეს ნ.ხერგიანმა, ზ.კედელაშვილმა, ი.ცირეკიძემ. მე-7 შეხვედრის წინ ანგარიში 3:3 იყო. ზ.ხანჯალიაშვილმა სუფთა გდებით მოუგო მეტოქეს და გაიყვანა ნაკრები ფინალში. ჩვენმა გუნდმა ბრწყინვლედ ჩაატარა ფინალური შეხვედრა რუსეთის ნაკრებთან და პირველად გახდა მსოფლიო ჩემპიონი. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ ნ.ხერგიანი, ვ.ხოსიტაშვილი, ზ.კედელაშვილი,

ძიუდოს განვითარების ისტორია

დ. ქევხიშივილი, გ. მამრიკიშვილი, გ. ბაინდურაშვილი, ი. ცირეკიძე, გ. ყიზილაშვილი, ზ. ხანჯალიაშვილი და ლ. გუჯეჯიანი. III ადგილები დაიკავეს საფრანგეთის და კორეის ნაკრებებმა.

გუნდურ ევროპის ჩემპიონატზე ჩვენი გუნდი გაემგზავრა მეორე შემადგენლობით. ნ. ხერგიანმა იასპარეზა 73 კგ. წონით კატეგორიაში. ორი მოგებით და ერთი წაგებით ჩვენებმა III ადგილი დაიკავეს.

ბრინჯაოს მედლებით დაჯილდოვდნენ: ვ. ხოსიტაშვილი, მ. ხომიზური, ნ. ხერგიანი, გ. ბაინდურაშვილი, ზ. ზვიადაური, ლ. ჟორჟ ოლიანი და ა. ოქრუაშვილი.

2007 წლის ბელგრადის ევროპის ჩემპიონატზე ჩვენმა ფალანგებმა, ისევე როგორც 2001 წელს, მოიპოვეს ხუთი მედალი, მხოლოდ, ხარისხი იყო ბევრად მაღალი: ზ. კედელაშვილმა მოიპოვა ოქროს მედალი, დ. ქევხიშილმა, ი. ცირეკიძემ და ლ. გუჯეჯიანმა – ვერცხლის მედლები, ნ. ხერგიანმა, ბრინჯაოსი.

მაგრამ, ამ წლის წარმატებები კიდევ წინ იყო. ბრაზილიის მსოფლიო ჩემპიონატზე ირაკლი ცირეკიძემ კარგად ჩაატარა მთელი ტურნირი და 18 წლის შემდეგ მსოფლიო ჩემპიონი გახდა. მას ცოტათი ნ. ხერგიანი ჩამორჩა და ვერცხლის მედალოსანი გახდა. კარგად ჩაატარა ჩემპიონატი ლ. გუჯეჯიანმა და მეორედ მოიპოვა მსოფლიო ჩემპიონატის ბრინჯაოს მედალი.

მინსკში ჩატარებულ ევროპის გუნდურ ჩემპიონატზე ჩვენმა გუნდმა მესამედ მოიპოვა ევროპის ჩემპიონის ტიტული. ოქროს მედლებით ნ. ხერგიანი, ბ. შუკვანი, ზ.

კედელაშვილი, მ.ხომიზური, გ.შინჯიკაშვილი, გ. ბაინდურაშვილი, ი.ცირეკიძე, ლ.ჟორჟოლიანი, ლ.რაზმაძე, ლ. გუჯაგუიანი დაჯილდოვდნენ.

პეკინის ოლიმპიადის წელი, როგორც ყოველთვის, დაიწყო ევროპის ჩემპიონატით. ზ. კედელაშვილი პირველად – ქართული ძიუდოს ისტორიაში ზედიზედ მესამედ გახდა ევროპის ჩემპიონი, ფინალში მან სუფთა გდებით უნგრელი ძიუდოსტი მ. უნგვარი დაამარცხა, რომელმაც გზა მსოფლიო ჩემპიონატზე გადაუღობა. ნ. ხერგიანი, დ. ქევხიშვილი და ი. ცირეკიძე გახდნენ ბრინჯაოს მედალოსნები.

2008 წლის 13 აგვისტოს პეკინის ტატამზე ოლიმპიური ოქროსთვის ბრძოლა 90კგ. წონითი კატეგორიის ძიუდოსტებმა დაიწყეს.

საქართველოს დამოუკიდებლობის ისტორიაში ირაკლი ცირეკიძე მეორეა, ვინც ოლიმპიური ოქროს მედალი მოიპოვა. მან ბრწყინვალედ ჩაატარა თავისი შეხვედრები, განსაკუთრებით კი რუსეთის წამომადგენელთან ი.პერშინთან.

სამწუხაროდ, პეკინის ოლიმპიურ თამაშებზე ძიუდოსტების ასპარეზობა რუსულ-ქართულ სამხედრო კონფლიქტს დაემთხვა და, რომ არა ეს მიზეზი გუნდის მომზადების დონიდან გამომდინარე შედეგები ბევრად მაღალი იქნებოდა.

ეს დაადასტურა თვენახევრის შემდეგ ტოკიოში ჩატარებულმა რიგგარეშე მსოფლიო გუნდურმა ჩემპიონატმა, სადაც შეიკრიბა ყველა კონტინენტის ორ-ორი უძლიერესი გუნდი. ამ შემადგენლობაში, ძიუდოს დამ-

ძიულოს განვითარების ისტორია

ფუძნებულ ქვეყანაში ჩვენმა ფალაენებმა მეორედ მოიპოვეს პლანეტის უძლიერესი გუნდის ტიტული. ოქროს მედლებით დაჯილდოვდნენ ნ. ხერგიანი, მ. ხომიზური, ზ. კედელაშვილი, დ. ქვეხიშვილი, ვ. ლიპარტელიანი, ი. ცირეკიძე, ლ. გუჯეჯიანი, ლ. უორუოლიანი და ნ. მეტრეველი.

აღსანიშნავია, რომ შეჯიბრი განსხვავდებოდა სხვა ტურნირებისაგან იმით, რომ ყოველი შეხვედრის წინ კენტისურის შემდეგ ირკეოდა წონითი კატეგორიების თანმიმდევრობა, ან და რა წონით კატეგორიის ძიუდოისტები იწყებენ შეჯიბრს. ფინალში შეჯიბრის გახსნის პატივი ახალგაზრდებში მსოფლიო ჩემპიონს ვალერი ლიპარტელიანს ერგო, რომელმაც ანგარიში გახსნა. მის შემდეგ იჭიდავეს 100, + 100, 60, 73 და 81 კილოგრამ წონით კატეგორიის ძიუდოისტებმა. გადამწყვეტი შეხვედრა 81კგ. წონით კატეგორიაში დავით ქვეხიშვილმა მოიგო აღსანიშნავია, რომ ამ შეხვედრაში ნესტორ ხერგიანმა პეკინის ოლიმპიადის ბრინჯაოს მედალოსანს რ. საბიროვს სძლია. ბრინჯაოს მედლებით ბრაზილიის და რუსეთის ნაკრებების ძიუდოისტები დაჯილდოვდნენ.

ოლიმპიური 2008 წელი ჩვენმა ძიუდოისტებმა ევროპის ჩემპიონატში თურქეთის კლუბ „საკურის“ სახელით მიღწეული წარმატებით დააგვირგვინეს. მათ გაიმარჯვეს ისეთ ცნობილ ძლიერ კლუბებს შორის, როგორც არიან გერმანიის „აბენსბერგი“, რუსეთის კლუბები „იავარა-ნევა“, „გლადიატორი“ და „სამბო-70“. ჩემპიონის მედლებით დაჯილდოვდნენ: ნ. ხერგიანი, ვ. ხოსიტაშვილი, ზ. კედელაშვილი, გ. ბაინდურაშვილი, დ. ქვეხიშ-

ვილი, გ. შინჯიკაშვილი, გ. გუგაეა და ლ. გუჯეჯიანი.

1962 წლიდან ქართველმა ძიუდოისტებმა წარმატებით იასპარეზეს საკავშირო და საერთაშორისო ოფიციალურ შეჯიბრებებში.

პირველ ცხრილში წარმოდგენილია ჩვენი ძიუდოისტების მიერ მოპოვებული მედლების რაოდენობა სხვადასხვა რანგის ოფიციალურ შეჯიბრებებში.

ცხრილი 1

ქართველი ძიუდოისტების მიერ მოპოვებული მედლების რაოდენობა საკავშირო და საერთაშორისო შეჯიბრებებში

№	შეჯიბრის დასახელება	ოქროს მედალი	ვერცხლის მედალი	ბრინჯაოს მედალი
1	სსრკ ჩემპიონატი	40	34	49
2	სსრკ ხალხთა სპარტაკიადა	14	7	7
3	ევროპის ჩემპიონატი	33	35	40
4	ევროპის გუნდური ჩემპიონატი*	3	-	2
5	მსოფლიო ჩემპიონატი	5	10	19
6	მსოფლიო გუნდური ჩემპიონატი	2	1	1
7	ოლიმპიური თამაშები	5	3	8

* აქ მოცემულია შედეგები 1991 წლის შემდეგ. საბჭოთა კავშირის გუნდის შემადგენლობაში ჩვენი ძიუდოისტები 14-ჯერ იყვნენ ევროპის ჩემპიონები, 6-ჯერ მსოფლიო და 4-ჯერ მსაშობები.

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ბოლო წლებში ჩვენი ძიუდოისტების წარმატებულმა გამოსვლამ საერთაშორისო შეჯიბრებებში გამოხმაურება მოიპოვა. ძიუდოს ევროპის კავშირის გადაწყვეტილებით, ნაკრების მთავარი მწვრთნელი შ. ხაბარელი ოთხჯერ 2002, 2003, 2006 და 2008 წლებში ევროპის საუკეთესო მწვრთნელად, ხოლო ჩვენი ნაკრები 2008 წლის ევროპის საუკეთესო გუნდად აღიარეს.

საინტერესოა საქართველოს ძიუდოისტების ნაკრები გუნდის მიღწევათა დინამიკა საკავშირო და საერთაშორისო ასპარეზზე ნახ. 1.

ნახაზზე წარმოდგენილია 1962 წლიდან მოყოლებული ქართველ ძიუდოისტთა მიღწევების შეჯამებული შედეგები საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატებში, ევროპის, მსოფლიოს ჩემპიონატებში, ოლიმპიურ თამაშებზე. გამოთვლა წარმოებდა შემდეგი შკალის მიხედვით. ეს შკალა ჩვენს მიერ იყო შედგენილი 1990 წელს (ცხრილი 2).

ქულების დარიცხვის შკალა

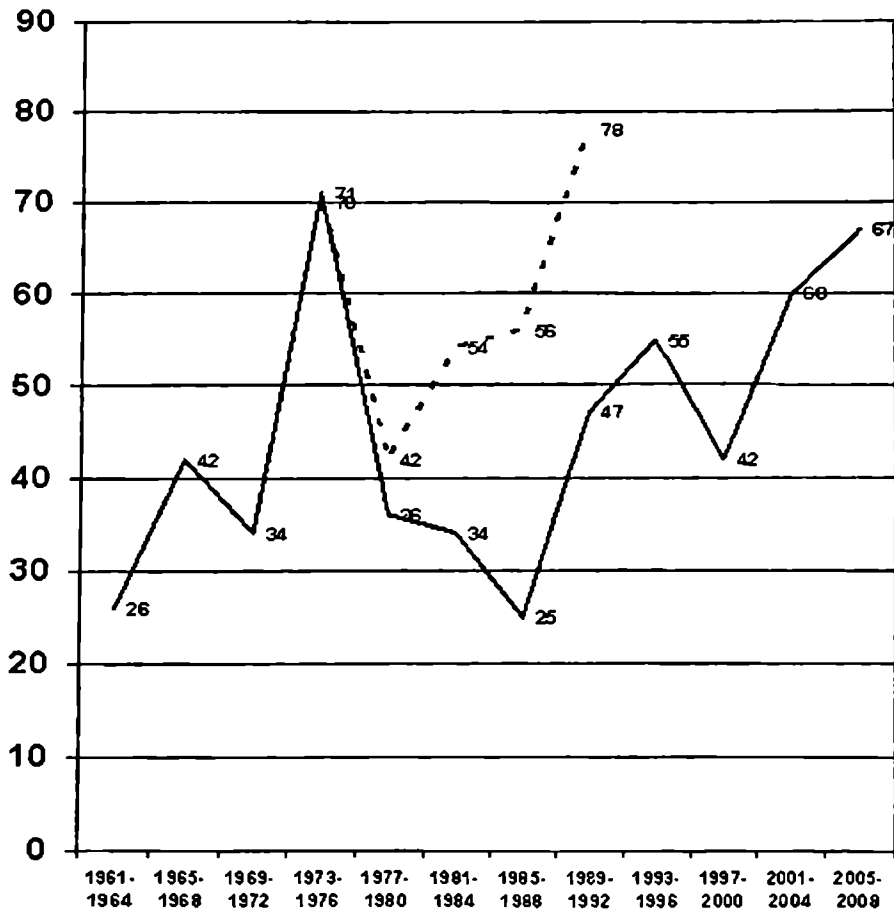
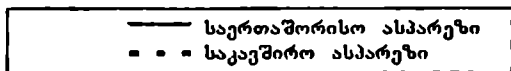
№	შეჯიბრების დასახელება	ქულები დაკავებული ადგილისათვის		
		I	II	III
1	ოლიმპიური თამაშები	7	5	3.5
2	მსოფლიო ჩემპიონატი	5	4	3
3	მსოფლიო თასი	4.5	3.5	2.5
4	ევროპის ჩემპიონატი	4	3	2
5	ევროპის გუნდური ჩემპიონატი	3.5	2.5	1.5
6	სსრკ ჩემპიონატი	3	2	1

ქართველ ძიუდოისტთა საკავშირო და საერთაშორისო შეჯიბრებებში მონაწილეობის 47-წლიანი ისტორია ანალიზისათვის შეიძლება ხუთ ნაწილად დაიყოს: 1. ძიუდოისტთა პირველი თაობის შედეგები; 2. მეორე თაობის შედეგები; 3. მესამე თაობის შედეგები; 4. მეოთხე თაობის შედეგები; 5. მეხუთე თაობის შედეგები.*

* ნაშრომის ამ ნაწილის შესრულებაში დახმარება გამიწია ჩემმა მაგისტრანტმა გ. ზუბიტაშვილმა

ქიულოს განვითარების ისტორია

ქართველი ქიულოსტების შედეგების დინამიკა
საერთაშორისო და საკავშირო ასპარეზზე
(ოლიმპიური ციკლების მიხედვით)

როგორც ცნობილია, პირველი თაობის წარმატებითი დებიუტი შედგა 1962 წელს ევროპის ჩემპიონატზე. წარმატება შემდგომშიც 1968 წლამდე მტკიცდებოდა. ამ პერიოდში სამბისტები მონაწილეობდნენ ძიუდოისტთა შეჯიბრებებში და დაამტკიცეს, რომ შეუძლიათ ღირსეული კონკურენცია გაუწიონ ძიუდოისტებს, რაც მოწმობდა სამბოს განვითარების მაღალ დონეს ჩვენს რესპუბლიკაში და ყოფილ საბჭოთა კავშირში.

პირველი თაობის ძიუდოისტებმა ღამაზი კვალი დაუტოვეს მომავალ თაობას. აქტიურ სპორტში მოღვაწეობის შემდეგ არ გადაწყვიტეს კავშირი მომდევნო თაობებთან, ყოველთვის გვერდში ედგნენ ყველა რანგის შეჯიბრებებში, როგორც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატებზე და სპარტაკიადებზე, ასევე ევროპის, მსოფლიოს და ოლიმპიურ თამაშებზე. მათ მოღვაწეობაში იბადებოდა ქართული სპორტის მეცენატობის სათავეები. მათი ავტორიტეტი იმდენად მაღალი იყო, რომ მაგალითად მეორე თაობის ძიუდოისტი ამირან მუზაევი, ანზორ კიკნაძეს „ძია ანზორით“ მიმართავდა.

შემდგომ, საბჭოთა კავშირის ნაკრებში დაიწყო მთავარი მწვრთნელების ცვლა, რაც უარყოფითად მოქმედებდა გუნდის შედეგებზე. ეს ქართველ ძიუდოისტებზეც აისახა, ამასთან, ტატამს უკვე ტოვებდნენ პირველი თაობის ვეტერანები და სანაცვლოდ თაობათა ცვლა იწყებოდა.

1971 წლის ბოლოდან, როდესაც სსრკ ნაკრები გუნდის მწვრთნელად კვლავ ე. ანდრეევი დაინიშნა და ორ-

ძიუდოს განვითარების ისტორია

განიზაციული ღონისძიებები გატარდა, ქართველი ძიუდოისტების შედეგებმა კვლავ იმატა და 1972-1977 წლებში 47-წლიან ქართული ძიუდოს ისტორიაში ყველაზე მაღალ დონეს მიაღწია.

ამ პერიოდში ტატამზე მეორე თაობის წარმომადგენლები გამოდიან: საბჭოთა ძიუდოისტთა შორის პირველი ოლიმპიური ჩემპიონია გორელი შოთა ჩოჩიშვილი, მონრეალის ოლიმპიადის ვერცხლის მედალოსანი რამაზ ხრშილაძე, მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის მედალოსანი ჯ. ნიჟარაძე, ევროპის ჩემპიონები შ. ფიცხელაური, გ. გოგოლაური, გ. ონაშვილი, ჯ. ნიჟარაძე, თ. ხუბულური, ა. მუზაევი და სხვები.

შემდგომ, ქართველი ძიუდოისტების საერთო შედეგები ერთობ კლებულობს, თუმცა 1978-1982 წლამდე თუმურ ხუბულური, პირველი ქართველი ძიუდოისტებიდან, ხდება მსოფლიო ჩემპიონი 1979 და 1981 წლებში, შოთა ხაბარელი იმარჯვებს მოსკოვის ოლიმპიადაზე, დ. ბოდაველი ევროპის ჩემპიონატზე 1981 წ. და ხდება მსოფლიო ჩემპიონატის ბრინჯაოს მედალოსანი. ამ პერიოდში იწყება ქართველ ძიუდოისტთა მეორე თაობის ცვლა.

1983 წლიდან ასპარეზზე მესამე თაობა გამოდის. ეს პერიოდი დამახასიათებელია ქართველი ფალანგების მაღალი შედეგებით საკავშირო შეჯიბრებებში ყველა ასაკობრივი ჯგუფის მიხედვით, მხოლოდ 1987-1988 წლებში გამოჩნდნენ გუნდის ლიდერები კ. კურტანიძე, ა. კიბორძაძე, ა. ტოტიკაშვილი, გ. თენაძე, რომლებიც ღირსეუ-

ლად იბრძვიან საერთაშორისო ტურნირებში. ამ დროის მონაკვეთში ევროპის ჩემპიონატზე მოპოვებულია ჩემპიონის ოთხი ტიტული კ. კურტანიძე – 1987,1989წწ.; ა. ტოტიკაშვილი – 1988,1989წწ.; ერთი მეორე ადგილი – ა. კიბორძალიძე – 1988წ და ორი მესამე ადგილი – ა. კიბორძალიძე – 1987წ. და გ. თენაძე – 1989წ.. გარდა ამისა, სეულის ოლიმპიადის ბრინჯაოს პრიზიორები გახდნენ ა. ტოტიკაშვილი და გ. თენაძე. კ. კურტანიძემ მძიმე ტრავმის გამო ვერ მიიღო მონაწილეობა ამ ოლიმპიადაში.

1989 წელი განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი გამოდგა ქართველი ძიუდოისტებისათვის. ბელგრადში გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატზე საბჭოთა ნაკრების რვა მონაწილედან ოთხი ქართველი ფალავანი იყო და ოთხივე შინ მედლებით დაბრუნდა: ა. ტოტიკაშვილი და კ. კურტანიძე გახდნენ მსოფლიო ჩემპიონები (დღემდე ეს შედეგი რჩება განუმეორებელი), ა. კიბორძალიძემ მეორე ადგილი დაიკავა, გ. თენაძემ კი ბრინჯაო მოიპოვა (ეს შედეგიც აღარ განმეორებულა). ქართველ ძიუდოისტთა მოპოვებულმა ქულებმა განაპირობა საბჭოთა კავშირის ნაკრების გამარჯვება გუნდურ ჩათვლაში.

დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ 1991 წელს ჩვენმა ნაკრებმა მიიღო მონაწილეობა X ხალხთა სპარტაკიადაში და 1992 წელს რიაზანში დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის ჩემპიონატში. ამით საკავშირო შეჯიბრებებში ქართველი ძიუდოისტების მონაწილეობის ისტორია დასრულდა. ეს პერიოდი ხასიათდება

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ჩვენი ფალანგების უმაღლესი შედეგებით საკავშირო ასპარეზზე. პარალელურად დაიწყო ჩვენი ძიუდოისტების მიღწევების ზრდა საერთაშორისო არენაზე. აქ თავისი წვლილი ჩვენი რესპუბლიკის წარმატებაში შეიტანეს ა. ტოტიკაშვილმა, კ. კურტანიძემ, ა. კობორძალიძემ, გ. თენაძემ, დ. ხახალეიშვილმა, ა. გუბელაძემ, ვ. დგებუაძემ, გ. მოდებაძემ, კ. ქურასბედიანმა, ზ. გაჩეჩილაძემ და სხვებმა.

თუ საკავშირო ასპარეზზე ჩვენმა ძიუდოისტებმა მიადწიეს მაქსიმალურ შედეგს, რომელიც განუმეორებელი დარჩა ქართული ძიუდოს ისტორიაში, საერთაშორისო ასპარეზზე 1988 წლიდან დაიწყო ჩვენი ფალანგების შედეგების აღმავლობა.

ამ პერიოდში გამოდიან მეოთხე თაობის ძიუდოისტები, რომლებმაც განვლილ პერიოდში 1993-1996 წლებში აჩვენეს მეორე შედეგი 1973-1976 წწ. შემდეგ. ეს დინამიკა წავიდა კლებაში 1997-2000წწ. ოლიმპიურ ციკლში. წარმატებით ასპარეზობენ დ. ხახალეიშვილი, ვ. დგებუაძე, გ. ეაზაგაშვილი, გ. რევაზიშვილი, ი. ჯიქურაული, ნ. ხერგიანი.

2001-2004 წლებში საერთაშორისო ტატამზე ნ. ხერგიანთან და ი. ჯიქურაულთან ერთად წარმატებით ასპარეზობენ ზ. ზვიადაური, დ. მარგოშვილი, დ. ქეხიშვილი, ა. დავითაშვილი, რ. ჩოჩიშვილი. ამ პერიოდში ზ. ზვიადაური ორჯერ ხდება მსოფლიო ჩემპიონატების (2001წ. და 2003წ.) ვერცხლის პრიზიორი და 2004 წლის

ოლიმპიური ჩემპიონი ზურაბ ზვიადაური ღირსეულად ამთავრებს 2001-2004 ოლიმპიური ციკლის წელს.

მეხუთე თაობის ძიუდოსტებმა თავიანთი შედეგებით პრაქტიკულად გაიმეორეს ქართული ძიუდოს 47-წლიან ისტორიაში საუკეთესო შედეგები (1973-1976წწ.)

ამ თაობის წარმატებაში განსაკუთრებული წვლილი შეიტანეს გუნდის დაუბერებელმა ვეტერანმა ნესტორ ხერგიანმა, ირაკლი ცირეკიძემ, ზაზა კედელაშვილმა, ლაშა გუჯეჯიანმა, დავით ქეხიშვილმა, ივერი ჯიქურაულმა, ზვიად ხანჯალიაშვილმა და დავით მარგოშვილმა. მათ სახელებთან დაკავშირებულია ბრწყინვალე გამარჯვებები ოლიმპიურ თამაშებზე, მსოფლიო ჩემპიონატზე და მსოფლიოს ორ გუნდურ ჩემპიონატში.

სამოცდაათიანი წლების დასაწყისში ძიუდოსტების მომზადებაში ინერგებოდა ჭიდაობის სახეებში საბჭოთა კავშირის ნაკრები გუნდების გამოცდილება სამეცნიერო-მეთოდურ უზრუნველყოფაში: სასწავლო-საწვრთნო პროცესის დაგეგმვა, საწვრთნო დატვირთვების დაგეგმვა და აღრიცხვა, ნაკრები გუნდის კანდიდატების ტესტირება საერთო და სპეციალურ ფიზიკურ მომზადებაში, შეჯიბრების ვიდეოჩანაწერები და ძიუდოსტების საშეჯიბრო მოღვაწეობის ანალიზი, მოჭიდავეების ეტაპობრივი გამოკვლევები (ჭიდაობის, ძალოსნობის და აღმოსავლური ორთაბრძოლების კათედრის გამგე, პროფესორი გ. რატიშვილი კათედრის თანამშრომლებთან და სტუდენტებთან ერთად), ფეხზე დგებოდა სამედიცინო სამსახური (ი.

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ფელდმანი, ლ. შენგელია, ფ. აშკალოვი).

ამჟამად, საქართველოს ნაკრებ გუნდებში სამედიცინო უზრუნველყოფას აწარმოებენ ოლიმპიური ნაკრები გუნდების მთავარი ექიმი ზ. კახაბრიშვილი და გუნდის ექიმი გ.ლომიძე. ასევე სისტემატურად ტარდება გაღრმავებული სამედიცინო გამოკვლევები (ე. ახალკაცი თანამშრომლებთან ერთად) და სპორტსმენების სისტემატური დოპინგ-კონტროლი (პ. კასრაძე).

მწვრთნელების, სპორტსმენების, მეცნიერ-მუშაკების, ექიმების და მასაჟისტების დაუზოგავი შრომით და ყველა ზემოთ დასახელებული ღონისძიებების დახმარებით, შესაძლებელი გახდა ძიუდოს ქართული ტრადიციების შენარჩუნება და წინსვლა.

დასასრულს, უნდა ითქვას, რომ ჩვენი ძიუდოისტების წარმატებებში დიდი როლი აკისრია ჩვენს საგანძურს – ქართულ ჭიდაობას. ქართული ჭიდაობა ქართველ ხალხში ყოველთვის პოპულარობით სარგებლობდა.

ჩვენს მესიერებაში დღემდე არიან შემორჩენილნი წარსულში განთქმული ფალაენები: სანდრო კანდელაკი, ნესტორ ესებუა, კოსტა მაისურაძე, საშა ვერელი, კულა გლდანელი და სხვები.

1928 წლიდან სისტემატურად ტარდება საქართველოს ფალაენობა ქართულ ჭიდაობაში. ყოველ შაბათ-კვირას იმართება შეჯიბრებები ქართულ ჭიდაობაში. წარსულში ცნობილი ფალაენების სახელობითი შეჯიბრის ჩატარების კარგი ტრადიცია ჰქონდა ქართული ჭიდაობის ფედ-

ერაციას. საინტერესო შეჯიბრებები ტარდებოდა ქართულ ჭიდაობაში გ. მაკასარაშვილის ინიციატივით, ახალგაზრდული გაზეთის პრისზე ქალაქსა და რაიონებს შორის.

დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ნიჭიერი ძიუდოსტების გამოვლენისა და შემდგომი ზრდისათვის ისეთ ღონისძიებებს, როგორც იყო ა. კიკნაძის ხსოვნისადმი მიძღვნილი საერთაშორისო ტურნირი ჭაბუკებს შორის (ტარდებოდა 1986 წლიდან). ამ ტურნირის ბევრი გამარჯვებული შემდგომში გავიდა დიდ ტატამზე.

თბილისის ტრადიციულმა საერთაშორისო ტურნირმა (ამჟამად თბილისის მსოფლიო თასი), რომელიც 1970 წლიდან ტარდება და 39 წლის განმავლობაში ბევრი პერსპექტიული ძიუდოსტი გამოავლინა, საგზური მისცა დიდ სპორტში რიგ უცხოელ ძიუდოსტებსაც. ძიუდოს გენიოსი იასუხირო იამასიტა თავის წიგნში „ძიუდოს საბრძოლო სული“ წერს, რომ თბილისის საერთაშორისო ტურნირმა განაპირობა მისი სპორტული განვითარება.

შეჯიბრების წესების ევოლუცია ძიუდოში

ძიუდოს საერთაშორისო ფედერაციის დაარსებამდე შეჯიბრების წესები მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნებში საგრძნობლად განსხვავდებოდა ერთმანეთისაგან. მაგალითად, 1953 წელს უნგრეთის პირველ ჩემპიონატში გამარჯვებას ანიჭებდნენ არა დაგროვილი ქულების მიხედ-

ძიულოს განვითარების ისტორია

ვით, არამედ მხოლოდ მაშინ, როდესაც ერთი მოჭიდავე დანებდებოდა მეორეს ფ. გალა, 1969.

იმ წლებში საბჭოთა კავშირში შეჯიბრებები ტარდებოდა სამბოს წესებით: ტურნირი 2-3 დღეს გრძელდებოდა, დღეში 1-2 შეხვედრა, ჭიდაობა რბილ ლეიბებზე მიმდინარეობდა. ტექნიკური არსენალი საგრძნობლად განსხვავდებოდა ჭეშმარიტი ძიულოს ტექნიკური არსენალისაგან. სპორტსმენები მაშინ სამბოს ფორმითა და ფეხსაცმელებით გამოდიოდნენ. განსხვავდებოდა აგრეთვე შეტევის, დაცვის, ჩაელების ხერხები.

საერთაშორისო ფედერაციის შექმნის დღიდანვე მიღებული იქნა შეჯიბრების ერთიანი წესები, რომლებიც დროდადრო იცვლებოდა.

დასაწყისში და შემდგომ 1972 წლამდე მსაჯობა დახურული იყო, ე.ი. ორთაბრძოლის მსვლელობის შესახებ როგორც სპორტსმენი ისე მაყურებელი რჩებოდა ინფორმაციის გარეშე, რაც მათში დიდ უხერხულობას იწვევდა, ვინაიდან ხშირად ძიულოსტი ისეთ მდგომარეობაში ვარდებოდა, რომ არ იცოდა როგორ წარემართა შეხვედრა.

საერთაშორისო ტურნირები, როგორც წესი, ტარდებოდა დამამშვიდებელი შეხვედრების ჩატარების სისტემით, ისე, რომ ძიულოსტებს ერთი წაგების შემდეგ შეეძლოთ გაეგრძელებინათ ბრძოლა პირველი ადგილისათვის.

1964 წლის ოლიმპიურ თამაშებზე ძიულოსტები დანაწილებული იყვნენ ქვეჯგუფებში, სადაც წრიული სისტემით ხვდებოდნენ ერთმანეთს, ქვეჯგუფებში გამარჯვებული

ბულები გამოდიოდნენ მერვედფინალში და შეჯიბრი გრძელდებოდა გამოვარდნით პირველი წაგების შემდეგ. არ ტარდებოდა შეხვედრები მესამე ადგილისათვის: ნახევარფინალში დამარცხებულები ერთმანეთს არ ხვდებოდნენ და ორივეს მესამე ადგილი ეძლეოდათ. 1974 წლიდან შემოდებულ იქნა ღია მსაჯობა. მსაჯთა ყოველი შეფასება იმავდროულად ტაბლოზე აღინიშნებოდა, რაც საშუალებას აძლევდა ძიუდოისტებს უფრო რაციონალურად გაენაწილებინათ ძალები, მაყურებლისთვის კი უფრო მოხერხებული და საინტერესო იყო. ახალი სისტემის თანახმად, თუ ძიუდოისტი ერთხელ დამარცხდებოდა, იგი ვეღარ გავიდოდა პირველ ადგილზე, სანუგეშო სისტემის დროს კი დამარცხებულს ყველა დანარჩენი შეხვედრის მოგების შემთხვევაში რჩებოდა მესამე ადგილზე გასვლის შანსი.

შეხვედრის დაწყების წინ მეტოქენი მუხლჩაჩოქილნი ესალმებოდნენ ერთმანეთს. პირველ მსოფლიო ჩემპიონატში წინასწარი შეხვედრები 6 წუთს გრძელდებოდა, ნახევარფინალები – 10 წუთს, ხოლო ფინალები – 20 წუთს. არბიტრი მსაჯობდა კიმანოში.

1977 წლამდე ძიუდოისტთა წინასწარი შეხვედრები 6 წუთს გრძელდებოდა, ნახევარფინალები – 8 წუთს, ფინალები – 10 წუთს. ამასთან, პაუზებისა და დროებითი შეჩერებების დროს წამზომი განაგრძობდა მუშაობას და ჭიდაობის სუფთა დრო არ აღინიშნებოდა.

1977 წელს ძიუდოს წესებში შეიტანეს არსებითი ცვ-

ლილებები: შემცირდა ჭიდაობის ხანგრძლივობა და შემოღებულ იქნა ორთაბრძოლისთვის განკუთვნილი სუფთა დროის აღრიცხვა. წინასწარი შეხვედრების დრო ქალებისათვის 4 წუთი გახდა, ვაჟებისათვის 5 წუთი, ნახევარფინალები და ფინალები ქალებისათვის გახდა ექვსწუთიანი, ვაჟებისათვის – შვიდწუთიანი. ამასთან ჭიდაობის დროებით შეწყვეტის პაუზის შემთხვევაში არბიტრის ბრძანებაზე „მატე“ ჩერდებოდა წამსოში და ამრიგად აღირიცხებოდა შეხვედრის სუფთა დრო.

მოგვიანებით, 1983 და 1985 წლებში, შეჯიბრების საერთაშორისო წესებში მოხდა გარკვეული ცვლილებები, ძირითადად მიმართული ძიუდოისტების გააქტიურებაზე და სამედიცინო კონტროლისადმი მოთხოვნათა გამკაცრებაზე. წინასწარი, ნახევარფინალური და ფინალური შეხვედრების დრო ქალებისათვის 4-წუთამდე, მამაკაცებისათვის კი 5 წუთამდე შემცირდა.

რაც შეეხება წონითი კატეგორიების ცვლილებებს, იმის შემდეგ, რაც იაპონელებმა წააგეს მეოთხე მსოფლიო ჩემპიონატზე 1961 წელს, ძიუდოს საერთაშორისო ფედერაციამ მიიღო გადაწყვეტილება წონითი კატეგორიების დამატების შესახებ. წონითი კატეგორიები გაზარდეს სამამდე, პლუს აბსოლუტური. ამრიგად, 1962 წლიდან 1965 წლამდე მსოფლიოს და ევროპის ჩემპიონატებზე მედლები თამაშდებოდა ოთხ წონით კატეგორიაში 68კგ-მდე, 80კგ-მდე, 80კგ-ზე ზევით და აბსოლუტური. 1967 წელს წონითი კატეგორიები გაიზარდა ხუთამდე, დაემატა ქვემ-

ძიმე წონითი კატეგორია 93კგ-მდე. ძიუდოში დემოკრატიზაციის პროცესის დაწყებას მოჰყვა 1969 წელს, წონითი კატეგორიების გაზრდა ექვსამდე. ამასთან, წონები შეიცვალა ასე: 63კგ-მდე, 70 კგ-მდე, 80კგ-მდე, 93კგ-მდე, +93კგ-ის ზევით და აბსოლუტური კატეგორია. ეს პროცესი შემდგომშიც გაგრძელდა და 1977 წელს წონითი კატეგორიები გაიზარდა რვაამდე და ამასთან შეიცვალა წონითი კატეგორიებიც, რომლებიც გამოიყურებოდა შემდეგნაირად: 60კგ-მდე, 65კგ-მდე, 71კგ-მდე, 78კგ-მდე, 86კგ-მდე, 95კგ-მდე, +95კგ და აბსოლუტური წონითი კატეგორია.

საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის (სოკ) 93-ე სესიაზე მიიღეს გადაწყვეტილება, რომ ოლიმპიურ თამაშებზე ძიუდოში ჩატარდეს ტურნირი შეიდ წონით კატეგორიაში, ოლიმპიური თამაშების პროგრამიდან ამოიღეს აბსოლუტური კატეგორია. სოკ-ის ასეთი გადაწყვეტილება გათვალისწინებულია ეკონომიის მიზნით, რადგან ოლიმპიური თამაშების ანალიზისას აღმოჩნდა, რომ სახელმწიფოების უმრავლესობას ტურნირზე ჩამოჰყავდა არაუმეტეს შვიდი ძიუდოისტისა.

წონითი კატეგორიების დიაპაზონის გაზრდამ 60კგ-დან 95კგ-მდე და ზევით შექმნა შესაძლებლობა ძიუდოს უფრო მეტი მოყვარულის მოზიდვისა, რამაც დადებითი როლი ითამაშა ძიუდოში მოვარჯიშეების მასობრიობაზე.

იაპონიაში დღემდე პრესტიჟულად ითვლება მონაწილეობის მიღება ქვეყნის აბსოლუტურ ჩემპიონატში. საკ-

ძიუდოს განვითარების ისტორია

მარისია ითქვას, რომ 1976 წელს იაპონიის აბსოლუტურ ჩემპიონატში მონაწილეობა მიიღო 63კგ. წონით კატეგორიაში მსოფლიო ორგზის ჩემპიონმა ი. მინამიმ, რომელმაც მხოლოდ მესამე ადგილისათვის ბრძოლაში „ხანტიეთ“ (მსაჯთა გადაწყვეტილებით) წააგო მძიმე წონაში მსოფლიოს 1975 წლის ჩემპიონთან ს. ენდოსთან და დაიკავა საპატიო მე-5 ადგილი. ანალოგიური შემთხვევა იყო იაპონიის 1990 წლის აბსოლუტურ ჩემპიონატზე. მსოფლიოს მრავალგზის ჩემპიონმა მძიმე წონით კატეგორიაში ნ. ოგავამ ფინალურ ორთაბრძოლაში მხოლოდ მერვე წუთზე შეძლო დაეძლია მსუბუქი წონითი კატეგორიის 70კგ მსოფლიოს 1989 წლის ჩემპიონის ტ. კოგას შეუპოვარი წინააღმდეგობა (იაპონიის აბსოლუტურ ჩემპიონატში ფინალური შეჭიდის ხანგრძლივობა 10 წუთია).

1991 წელს საერთაშორისო ფედერაციის კონგრესზე შეტანილი იქნა ცვლილებები და დამატებები ძიუდოს შეჯიბრებების წესებში:

1. ცვლილებები ძიუდოს ფორმის ან კიმანოს ზომებში:

სახელოების სიგრძე ისეთი უნდა იყოს, რომ წინმკლავის მდგომარეობაში, სახელოს ბოლოდან მაჯამდე მანძილი იყოს არაუმეტეს 5სმ-ისა;

სახელოს მთელ სიგრძეზე ხელსა და სახელოს შორის სიცარიელე უნდა იყოს 10-15სმ;

შარელის მთელ სიგრძეზე, ფეხსა და შარვალს შორის სიცარიელე უნდა იყოს 10-15სმ;

ქუთაისი ტანზე უნდა იყოს ხალვათად, რათა მკერდის ქვემო ნაწილთან ნოხის კალთები ერთმანეთზე გადადიოდეს 20სმ-ით.

2. ცვლილებები ქესტიკულაციაში „ცრუ შეტევა“

- არბიტრი ორივე ხელს იშვერს წინმკლავში, მუჭავს თითებს და შემდეგ უშვებს მათ ძირს.

3. გამარჯვებულის გამოვლენა მსაჯთა გადაწყვეტილებით:

არბიტრი აცხადებს რა „ჰანტიის“, იმისდა მიხედვით თუ მისი აზრით რომელმა მოჭიდავემ გაიმარჯვა, სწევს ზევით მარცხენა ან მარჯვენა ხელს. გვერდითი მსაჯები თავიანთ გადაწყვეტილებას აჩვენებენ თეთრი ან წითელი ალმებით (2000 წლიდან ლურჯი). გამარჯვებული გამოვლინდება სამი მსაჯის ხმათა უმრავლესობით.

4. „პასიური ჭიდაობისთვის დასჯა:

პირველივე ქესტიკულაცია „პასიური ჭიდაობა“, რომელიც მიეცემა ერთ ან ორივე ძიუდოისტს, ნიშნავს გაფრთხილებას – „შიდოს“ – განმეორებით „ჩუის“ და ასე შემდეგ, მოხსნამდე.

5. წესი „ხუთი წამი „წითელ ზონაში“:

თუ ერთი ან ორივე მოჭიდავე ხუთ წამზე მეტი დროის განმავლობაში იმყოფება წითელ ზონაში შეტევის ან ფანდის მცდელობის გარეშე, მაშინ ერთი ან ორივე მოჭიდავე პირველ შემთხვევაში ისჯება „შიდოთი“, განმეორებით შემთხვევაში „ჩუით“ და ა.შ.

ძიუდოს განვითარების ისტორია

- გაფრთხილების გამოცხადების წინ არბიტრი ერთი ხელით აჩვენებს „წითელ ზონას“, მეორეს კი გაშლილი თითებით სწევს მაღლა.

6. ტექნიკური მოქმედებები ტატამის „სამუშაო ზონის“ საზღვარზე:

თუკი უკე ტორის ტექნიკური მოქმედების გამო გადის „სამუშაო ზონის“ გარეთ და ტორი აგრძელებს გდების შესრულებას იმავე მიმართულებით, ამ შემთხვევაში გდება ითვლება. აუცილებელი პირობაა, რომ ტორი იმყოფებოდეს „სამუშაო ზონის“ ფარგლებში და არ გასცდეს მას მანამ, სანამ მოწინააღმდეგე არ დაეცემა ტატამზე. თუ ტორი ცვლის შეტევის მიმართულებას იმ დროს, როცა უკე იმყოფება „სამუშაო ზონის“ გარეთ, გდება არ ითვლება.

1994-2008 წლებში გრძელდებოდა ძიუდოს საერთაშორისო ფედერაციის და ევროპის კავშირის ძიება და იმ ცვლილებების შეტანა შეჯიბრის წესებში, რომლებიც გახდინენ ძიუდოს სანახაობრივად კიდევ უფრო მიმზიდველს. ამ მიზნით შეიტანეს წესებში შემდეგი ცვლილებები:

მოახდინეს ლიბერალიზაცია „იპონის“ შეფასებაში. თუ უწინ გდება „იპონით“ რომ შეეფასებინათ სამი მოთხოვნის დაცვა იყო საჭირო:– გდების შესრულება სწრაფად, მაღალი ამპლიტუდით და მეტოქის დაცემა ზუსტად ბეჭებზე, ახლა მთავარია ილეთის შესრულება იყოს დინამიკაში: ან გდება ბეჭებზე, ან გადაგორება

ბეჭებზე. ამ ცვლილებამ გაამარტივა „იპონის“ შეფასება და შეჭიდის დროც შემცირდა.

1994 წ. თუ თავდამსხმელმა (ტორიმ) დაიჭირა მეტოქე (უკე) მტკივნეულ ილეთზე, ირთვება წამზომი და თუ ერთ წუთში მან არ აიძულა მეტოქე დანებდეს – ძიუდოისტები აგრძელებენ ბრძოლას დგომში. 1975 წლის ხალხთა სპარტაკიადაზე კიშინიოვში, 80კგ. წონით კატეგორიაში ყვარელელი ა. ბარკალაევი შეხვედრის პირველივე წამებზე მტკივნეულ ილეთზე დაიჭირა უკრაინის წარმომადგენელმა ი. სემიონოვმა. რა არ გაუკეთა აბდულას – ის კი არ დანებდა და 6 წუთი რომ ამოიწურა – მსაჯების გადაწყვეტილებით – „ხანტეით“ – გამარჯვება მიაკუთვნეს ი. სემიონოვს. ამიტომ, ჩვენი აზრით ფედერაციამ სწორი გადაწყვეტილება მიიღო.

1994წ. თუ შეჭიდი დამთავრდა უშედეგოდ, გამარჯვებულის გამოსავლენად არბიტრი „ხანტეის“ შეძახილით, თვითონაც გვერდით მსაჯებთან ერთად სწევს ზევით იმ ფერის ალამს, ვინც მისი შეხედულებით უნდა იყოს გამარჯვებული.

- 1995წ. თუ დინამიკაში ჩოქბჯენიდან ტორიმ სწრაფად დაიჭირა უკე ბარძაყის უკუ მოვლებაზე და დააგდო ისე, რომ უკე გადაგორდა ბეჭებზე – ეს მოძრაობა ფასდება „იპონით“.

1996წ. მაყურებლისათვის კიდევ ერთი ცვლილება მოხდა: – ძიუდოისტების უკეთ გარჩევისათვის შეჯიბრში მონაწილენი იცვამენ თეთრ და ლურჯ კიმონოებს.

1997წ. შეიცვალა წონითი კატეგორიები:

1997 წლამდე იყო: 60,65,71,78,86,95,+95;

1998 წლიდან გახდა 60,66,73,81,90,100,+100

შემცირდა შებოჭვის დრო:

1999წ. 30"- იპონი, 25-29"- ვაზაარი, 20-24" – იუკო, 15-19" – კოკა

2001წ. 25"- იპონი, 24-20"- ვაზაარი, 19-15" იუკო, 14-10"

კოკა

შემოღებულია „ოქროს ქულის წესი“:

თუ ძირითადი დრო დამთავრდა უშედეგოდ, ინიშნება დამატებითი 5 წუთი, თუ რომელიმე ძიუდოისტმა ჩაატარა შეფასებული ილეთი ან მიაცემინა გაფრთხილება – შეხვედრა წყდება; თუ მეორე 5-წუთიანი შეხვედრა დამთავრდა უშედეგოდ – გამარჯვებული ვლინდება მსაჯების გადაწყვეტილებით (ხანტეი).

2002წ. აკრძალულია ცალმხრივი ჩაგდება.

შემცირდა შეჭიდის (ორთაბრძოლის) დრო ექვსი წუთიდან ხუთ წუთამდე.

შებოჭვაზე უკუჩაგვლებით დაჭერისას, ეს ილეთი რომ ჩაითვალოს, ტორიმ ჯერ უნდა დააფიქსიროს შებოჭვა მკერდი-მკერდზე და მერე შეიძლება გადასვლა შებოჭვაზე უკუჩაგვლებით.

2004 წლიდან ევროპის ჩემპიონატი აბსოლუტურ წონაში ტარდება ცალკე, სხვა ვადებში.

- 2005 წლიდან გაუქმებულია ტატამის „წითელი ზონა“.

2008 წელს, პეკინის ოლიმპიადის შემდეგ, ძიუდოს

საერთაშორისო ფედერაციის სხდომაზე მიღებული იყო ცვლილებები შეჯიბრების წესებში:

გაუქმებულია შეფასება „კოკა“.

გაუქმებულია გაფრთხილებები „ჩუი“, „კეიკოკუ“ ცხადდება მხოლოდ „შიდო“. პირველი „შიდო“ ნიშნავს შემინევას, მეორე უდრის - „იუკოს“, მესამე - „ვაზაარის“, მეოთხე „ხინსოკუ მაკე“-ს (სუფთა წაგება)!

შეტევის დროს, თუ ძიუდოისტმა ჩააგლო მეტოქეს შარვალში ხელი, იქვე ისჯება „შიდოთი“, განმეორებით შემთხვევაში – მეორე შიდოთი და ა.შ..

თუ ილეთის შესრულების დროს ერთ-ერთი ძიუდოისტის ტერფი ან მისი ნაწილი განთავსებულია ტატამის სამუშაო ზონაში – ილეთი ფასდება.

თუ შეჭიდი დამთავრდა ფრედ – ინიშნება დამატებითი დრო 3 წუთი, 5 წუთის მაგივრად, „ოქროს ქულამდე“. თუ დამატებითი დროც დამთავრდა უშედეგოდ – გამარჯვებული ვლინდება მსაჯების გადაწყვეტილებით.

ფეხებში შესვლა ანდა ქამრის ქვემოდან ილეთის დაწყება პირველ ჯერზე შიდოთი ისჯებოდა, ხოლო განმეორების შემთხვევაში იხსნებოდა შეხვედრიდან.

შიდოს მიიღებს ის ძიუდოისტი, რომელიც წელში მოხრილი იბრძოლებს.

თითოეულ ტატამზე დამონტაჟდება ორ-ორი კამერა

უთანხმოების შემთხვევაში მთავარი მსაჯი გვერდით მსაჯებთან კონსულტაციის შედეგად იღებს გადაწყ-

ძიუდოს განვითარების ისტორია
ყვეტილებას ეს ცვლილებები იმოქმედებს 2012 წლამდე, რის შემდეგ ზოგიერთი დებულებები იქნება გადასინჯული.

ამრიგად, თუ მთლიანობაში შევაფასებთ 53 წლის მანძილზე ძიუდოს წესებში მომხდარ ცვლილებებს, იმ დასკვნამდე მივალთ, რომ ჭიდაობის სხვა სახეობებთან შედარებით ძიუდოში უფრო მყარია ძველი ტრადიციები, ე.ი. ძიუდოს წესები უფრო კონსერვატიულია. შეჯიბრების წესების ორი პუნქტი – შეხვედრის ხანგრძლივობა და წონითი კატეგორიების რაოდენობა ევოლუციის პროცესის დროს გამუდმებით იცვლებოდა, მსგავსად ჭიდაობის სხვა სახეობებისა. ეს ძიუდოს დიდ ღირსებად უნდა მივიჩნიოთ, ვინაიდან თუ გავითვალისწინებთ თანამედროვე ცხოვრების დინამიზმსა და მზარდ მოთხოვნებს სპორტის, როგორც სანახაობრივი ღონისძიების მიმართ, დაეასკენით, რომ ძიუდო ძირითადად ინარჩუნებს თავის პირვანდელ სახეს.

სახითაშოხისო ჯატეგოხიის ჯახთვედი მსაჯები

1. ქიბროწაშვილი ანზორი A კატეგორია
2. გოგიჩაიშვილი ბორისი B კატეგორია
3. ლოსეურაშვილი მერაბი A კატეგორია
4. ნუცუბიძე ვლადიმერი A კატეგორია
5. ტოტიკაშვილი ამირანი A კატეგორია
6. მურადაშვილი ელგუჯა B კატეგორია
7. კახაბრიშვილი სურაბი B კატეგორია
8. ზღულაძე ია B კატეგორია
9. საუტაშვილი ნიკოლოზი B კატეგორია

დასჯენის ნაცვდაე

ძიუდოს განვითარების ისტორია ნათლად ჩანს მსოფლიოს სხვადასხვა ეროვნული სკოლების საუკეთესო წარმომადგენელთა სახელების შესწავლისას, რომლებსაც მოპოვებული აქვთ მედლები მსოფლიო ჩემპიონატებსა და ოლიმპიურ თამაშებში (დანართი 3).

ამ დანართის ანალიზის შედეგად შეგვიძლია დაეასკვნათ:

1. ძიუდოს ოლიმპიურ ისტორიაში მხოლოდ ტაბახირო ნომურამ (იაპონია) სამჯერ მოიგო ოლიმპიური ოქრო.

2. ყველაზე მეტი ოლიმპიადის და მსოფლიო ჩემპიონატის ოქროს მედალი აქვს ფრანგ დევიდ დუიეს – 2 ოლიმპიადის და 4 მსოფლიო ჩემპიონატის.

3. იასუხირო იამასიტას (იაპონია) აქვს ხუთი უმაღლესი ჯილდო – ერთი ოქროს ოლიმპიური მედალი და ოთხი მსოფლიო ჩემპიონის. მან შეძლო ერთ მსოფლიო ჩემპიონატზე მოეპოვებინა ორი ოქროს მედალი (1981წ.).

4. სპორტული ძიუდოს ისტორიაში მხოლოდ ერთმა სპორტსმენმა შეძლო ორჯერ ერთ ოლიმპიურ თამაშებში მოეპოვებინა ოლიმპიური ოქრო (1972წ.). ეს რეკორდსმენია ვილემ რიუსკა (ნიდერლანდები), რომელიც კიდევ მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონის ტიტულის მფლობელია.

5. ორ-ორი ოლიმპიური ჩემპიონის მედალი აქვთ პეტერ ზაიზენბახერს (ავსტრია), მასატო უჩიშიბას (იაპონია), დაეიდ დოულეტს (საფრანგეთი)

6. ოთხ-ოთხი მსოფლიო ჩემპიონის ოქროს მედალი აქვთ ს. ფუძის, ი. იამასიტას, ნ. ოგაეას (იაპონია) და დ. დუიეს (საფრანგეთი).

7. ერთ მსოფლიო ჩემპიონატზე ორ-ორი ოქროს მედალი მოიპოვეს: იასუხირო იამასიტამ (იაპონია), დეეიდ დუიემ (საფრანგეთი), შ. შანოხარამ (იაპონია), ალექსანდრ მიხაილინმა (რუსეთი)

8. ოლიმპიური თამაშების, ევროპის და მსოფლიო ჩემპიონატების მოპოვებული ყველაზე მეტი სხვადასხვა ხარისხის მედლების რაოდენობა აქვთ:

ჰოლანდიელ ანტონ გეესინკს - 28, და

ბელგიელ ვან დერ ვალეს - 24.

ქართველი ბიუდლისტებიდან:

1. ორი ოლიმპიადის მედალი (ოქრო და ბრინჯაო)
აქვს შ. ჩოჩიშვილს
2. ოლიმპიადის და მსოფლიო ჩემპიონატის ოქროს
მედალი აქვს ი. ცირეკიძეს
3. მსოფლიო ჩემპიონატის ორი ოქროს მედალი აქვს
თ. ხუბულურს
4. ევროპის, მსოფლიო და ოლიმპიადის ყველაზე დიდი
კოლექცია მოპოვებული აქვთ:
ნესტორ ხერგიანს 21 მედალი
ანზორ კიკნაძეს 15 მედალი
ანზორ ქიბროწაშვილს 12 მედალი
შოთა ხაბარელს 11 მედალი

სსრბ ჩემპიონატების პრიზიორები

წონით კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი	1973წ. სივლე	1974წ. ჩიგა
მატე		
ქვე-მსუბუქი 63 კგ	1 ფიცხულაური შ. საქართველო 2 ივშინი გ. რუსეთი 3 მულნიჩენკო ს. უკრაინა 3 აშინოვი ე. რუსეთი	1 ივშინი გ. რუსეთი 2 ფიცხულაური შ. საქართველო 3. ობგაიძე ა. საქართველო 3. ბულატოვი თ. რუსეთი
მსუბუქი 70 კგ	1 ნოვიკოვი ა. უკრაინა 2. მუხამეტშინი მ. რუსეთი 3. ანტონოვი გ. უკრაინა 3. შაბური შვილი კ. საქართველო.	1 ღვინიკოვი გ. უკრაინა 2. სპიროვი ა. რუსეთი 3. წიქლაური ა. საქართველო 3. ნეკვოროვი გ. რუსეთი
ქვე-სამუხალე		
სამუხალე 80 კგ	1. ციუხანენკო ა. რუსეთი 2. ხარშილაძე რ. საქართველო 3. გოგოლაური გ. საქართველო 3. ბარკალაევი ა. საქართველო	1. ციუხანენკო ა. რუსეთი 2. გოგოლაური გ. საქართველო 3. ვალოსოვი ა. რუსეთი 3. ბარკალაევი ა. საქართველო
ქვე-მძიმე 93 კგ	1. რუსლიაღვეი ვ. უკრაინა 2. მუხამედი ა. საქართველო 3. რისენკოვი თ. უკრაინა 3. ბალაშვილი გ. საქართველო	1. ხარშილაძე რ. საქართველო 2. ხუბულური თ. საქართველო 3. ბეტანოვი გ. რუსეთი 3. რუსლიაღვეი ვ. უკრაინა
მძიმე +93 კგ	1. ონაშვილი გ. საქართველო 2. კუზნეცოვი გ. რუსეთი 3. ნიგარაძე ვ. საქართველო 3. ნოვიკოვი ს. უკრაინა	1. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 2. ჩოჩიშვილი შ. საქართველო 3. ნიგარაძე ვ. საქართველო 3. გიღონიკოვი გ. ლატვია
ჩბსოლ უტური	1. კაზანენკოვი ა. რუსეთი. 2. კუზნეცოვი გ. რუსეთი 3. ნიგარაძე ვ. საქართველო 3. ნოვიკოვი ს. უკრაინა	1. ნიგარაძე ვ. საქართველო 2. კაზანენკოვი თ. რუსეთი. 3. კოვარსკი ა. ბულგარული 3. ჩოჩიშვილი შ. საქართველო

გურამ ჩხეიძე

წინათ კატეგორიები / ნაქარტველები და აღტილი	1975წ. კომინიოვი	1976წ. მოხკოვი
შნატე		
ქვე-მსუბუქი 63კგ	1. სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 2. ივმინი გ. რუსეთი 3. ფიცხელაური შ. საქართველო 3. აგამაღიანი გ. სომხეთი	1. ზურაბიანი თ. საქართველო 2. კადროვი ა. რუსეთი 3. ობგაიძე ა. საქართველო 3. ელჩანიშვილი რუსეთი
მსუბუქი 70კგ	1. ნეგზოროვი გ. რუსეთი 2. ბუბუკი მ. მოლდავეთი 3. ნოვიკოვი ა. უკრაინა 3. სპიროვი ა. რუსეთი	1. ნეგზოროვი გ. რუსეთი. 2. დვინიკოვი გ. უკრაინა 3. კრასნოვი თ. რუსეთი 3. დვინიკი გ. ბელარუსი
ქვე-საშუალო		
საშუალო 80კგ	1. ვოლოსოვი ა. რუსეთი 2. ციუპარენკო ა. რუსეთი 3. ხაბუღიანი დ. საქართველო 3. სემიონოვი თ. უკრაინა	1. ციუპარენკო ა. რუსეთი 2. ხაბუღიანი დ. საქართველო 3. წიკელაური ა. საქართველო 3. ვოლოსოვი ა. რუსეთი
ქვე-მძიმე 93კგ	1. ხარშილაძე რ. საქართველო 2. კინაში გ. რუსეთი 3. ხუბულური თ. საქართველო 3. სოლოდუხინი ე. რუსეთი	1. ხარშილაძე რ. საქართველო 2. ბეთანოვი გ. რუსეთი 3. გურიანი გ. რუსეთი 3. ივანოვი გ. რუსეთი
მძიმე +93კგ	1. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 2. გრიფი მ. რუსეთი 3. ონაშვილი გ. საქართველო 3. ანდრონიკოვი თ. რუსეთი	1. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 2. ნიქარაძე ჯ. საქართველო 3. კლიშოლენკო გ. რუსეთი 3. გრიფი მ. რუსეთი
აბსოლუტური	1. ნიქარაძე ჯ. საქართველო 2. გრიფი მ. რუსეთი 3. ჩოჩიშვილი შ. საქართველო 3. კაზარენკოვი ა. რუსეთი	1. კაზარენკოვი ა. რუსეთი 2. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 3. მუზავევი ა. საქართველო 3. გაკუშენკო თ. რუსეთი

ძიუღოს განეიტარების ისტორია

ნატარების დრო და აღგილი /წონითი კატეგორიები	1977 წ. ბაქო	1978 წ. ლიბეკი
მნატე 60კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. სონგაილო ა ლიტვა 2. კიულენენი ე. რუსეთი 3. აგამალიანი გ. სომხეთი 3. პოგორელივი ე. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ემივი ა. რუსეთი 2. ნესბივი ბ. რუსეთი 3. სემიონოვი ა. რუსეთი 3. აგამალიანი გ. სომხეთი
ქვე მსუბუქი 65კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 2. იემინი გ. რუსეთი 3. კომაროვი ა. რუსეთი 3. სნახოვი რ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პონომაროვი პ. ლიტვა 2. სოგოიანი ს. სომხეთი 3. ტემირბულატოვი ი. რუსეთი 3. გეოსელი ა. ყირგიზეტი
მსუბუქი 71კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კოდანოვი დ. საქართველო 2. ილიჩინი მ. რუსეთი 3. დეჟინიკოვი ე. უკრაინა 3. ივორნიკი გ. ბელარუსი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაჭაღლაური თ. საქართველო 2. ტეხოვი ე. ლიტვა 3. ბაბანიკი ე. რუსეთი 3. ნეჟროსოვი ე. რუსეთი
ქვე საშუალო 78კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეოლოსოვი ა. რუსეთი 2. არუთინიანი ა. სომხეთი 3. სემიონოვი ი. უკრაინა 3. ბინეოვი ე. უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბინეოვი ე. უკრაინა 2. აღბორიშვილი მ. საქართველო 3. ხაბუღიანი დ. საქართველო 3. არუთინიანი ა. სომხეთი
საშუალო 86კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბარკალაევი ა. რუსეთი 2. ციუქანკო ა. რუსეთი 3. იუნუსოვი ა. ყირგიზეტი 3. კბილაშვილი ჯ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოგინაშვილი ბ. საქართველო 2. იაცკევინი ა. ლატვია 3. პეშნიკოვი ა. რუსეთი 3. უინუსოვი ა. ყირგიზეტი
ქვე მძიმე 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბეთანოვი ე. რუსეთი 2. ხარშილაძე რ. საქართველო 3. სოლოდუხინი ე. რუსეთი 3. გურინი ე. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვერნიკი გ. რუსეთი 2. შუროვი ა. რუსეთი 3. ბეთანოვი ე. რუსეთი 3. გურინი ე. რუსეთი
მძიმე +95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 2. ნოინიშვილი შ. საქართველო 3. ყურამოვი ე. რუსეთი 3. შკადოვი ე. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 2. კუნეცოვი ე. რუსეთი 3. ტიურინი ა. რუსეთი 3. სობოლიროვი ე. უზბეკეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 2. კანარეკოვი ა. რუსეთი 3. გრივი მ. რუსეთი 3. ვაქელენკო ა. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტიურინი ა. რუსეთი 2. კუნეცოვი ე. რუსეთი 3. ნოვიკოვი ს. უკრაინა 3. კლივდენკო ე. რუსეთი

გურნამ ჩხეიძე

ჩატარების დრო და ადგილი /წონითი კატეგორიები	1979 წ. მოხკვა	1980 წ. ზამთროთუ
მრატე 60კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. სანგაილო ა. ლიტვა 2. აგამაილიანი გ. სომხეთი 3. ემიტი ა. რუსეთი 3. სემიონოვი ა. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პოგორელოვი ე. რუსეთი 2. ემიტი ა. რუსეთი 3. სემიონოვი ა. რუსეთი 3. სოკოლკოვი გ. ბელორუსი
ქვე მსუბუქი 65კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 2. ტარაკანოვი გ. რუსეთი 3. სნახოვი რ. აზერბაიჯანი 3. პონომაროვი პ. ლიტვა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 2. ტარაკანოვი გ. რუსეთი 3. სნახოვი რ. აზერბაიჯანი 3. გვოზდუკი ა. ყირგიზეთი
მსუბუქი 71კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეზოროვი გ. რუსეთი 2. რაზდოლინი გ. აზერბაიჯანი 3. დგონიკოვი გ. უკრაინა 3. ნამგალაური თ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. მიტინიკი ა. უკრაინა 2. კარიპული თ. საქართველო 3. შირშოვი ე. რუსეთი 3. რაზდოლინი გ. რუსეთი
ქვე საშუალო 78კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოლოსოვი ა. რუსეთი 2. აბრამენკო კ. ბელორუსი 3. გურასიმოვი ი. ლიტვა 3. ბასკინი ო. ლიტვა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. მებუნცევი ს. უკრაინა 2. ხაბულოანი დ. საქართველო 3. ხაბარელი შ. საქართველო 3. იაკოვლევი ა. რუსეთი
საშუალო 86კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბარკალაევი ა. რუსეთი 2. კაშინცევი ა. რუსეთი 3. ოსტანაევი გ. უზბეკეთი 3. სენკევიჩი გ. ბელორუსი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იაცკევიჩი ა. ლატვია 2. გუბანოვი ბ. რუსეთი 3. სენკევიჩი გ. ბელორუსი 3. ბინენოვ გ. უკრაინა
ქვე მძიმე 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხარშილაძე რ. საქართველო 2. ვასილიონოვი ა. ბელორუსი 3. შუროვი ა. რუსეთი 3. დამადაევი ე. მოლდავეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხარშილაძე რ. საქართველო 2. ხუბულური თ. საქართველო 3. გურიანი გ. რუსეთი 3. შუროვი ა. რუსეთი
მძიმე + 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნოვიკოვი ს. რუსეთი 2. უფრემოვი ა. რუსეთი 3. ტიურინი ა. ყაზახეთი 3. სობოლდირიოვი გ. უზბეკეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კუზნეცოვი გ. რუსეთი 2. ნოვიკოვი ს. რუსეთი 3. ნუგზარიშვილი ნ. საქართველო 3. სობოლდირიოვი გ. უზბეკეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხუბულური თ. საქართველო 2. ნოვიკოვი ს. რუსეთი 3. არუთინიანი ა. სომხეთი 3. ტიურინი ა. ყაზახეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნოვიკოვი ს. რუსეთი 2. შკალოვი გ. რუსეთი 3. გურიანი გ. რუსეთი 3. ბერიძე ბ. რუსეთი

ძიულოს განვითარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი/წონით ი კატეგორიები	1981 წ. შინსკო	1982 წ. კოშინოვი
მხატვ 60 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 ტლეცკერი ხ რუსეთი 2 კარაუნინი ნ რუსეთი 3 მორგაელიოვი მ რუსეთი 3 ალექსეევი ნ რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 ტლეცკერი ხ რუსეთი 2 ფაუსტოვი გ მოლდავეთი 3 სტროვი ა რუსეთი 3 ალიბაბევი ნ რუსეთი
ქვე მსუბუქი 65 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 პონომაროვი პ. დოტვა 2 შადვაკვი რ. რუსეთი 3 მერტიჩიანი ნ. რუსეთი 3 ვაჟრილაძე კ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 2. ჯამბატოვი მ რუსეთი 3. მარტიანი ფ. უკრაინა 3. კალენტიევი გ. რუსეთი
მსუბუქი 71 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფარჩიევი მ რუსეთი 2. მარაევი უ რუსეთი 3. ნამგალაური თ საქართველო 3 ქუქურსოვი შ. უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფარჩიევი მ რუსეთი 2. გოგოლაური გ საქართველო 3. ნამგალაური თ. საქართველო 3. ხაპაი ა რუსეთი
ქვე საშუალო 78 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. არუთინიანი პ. სომხეთი 2. ხაბარელი შ. საქართველო 3. კლიანი ა. უზბეკეთი 3 რაჯაბლი ფ. აზერბაიჯანი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაბარელი შ. საქართველო 2. ბედანოკოვი რ. რუსეთი 3. ბოლდველი დ. საქართველო 3 შენტაკოვი გ. რუსეთი
საშუალო 86 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სენკევიჩი გ. ბელორუსი 2. დომანტოვიჩი ნ. უკრაინა 3. ბიჩენოვი გ. რუსეთი 3 ბოლდველი დ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იაცკევიჩი ა. ლატვია 2. სივცევი ა. რუსეთი 3. ტომოფევი გ. რუსეთი 3 კენსიაკი გ. ბელორუსი
ქვე მძიმე 95 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. შუროვი ა. რუსეთი 2. გურინი ვ. რუსეთი 3. ხარშილაძე რ. საქართველო 3 ნესვერაილოვი გ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხუბულური თ. საქართველო 2. გურინი ვ. რუსეთი 3. გოგიჩაშვილი ბ. საქართველო 3 შუროვი ა. რუსეთი
მძიმე + 95 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტიურინი თ. ყაზახეთი 2. მერლიცკი ი. ბელორუსი 3. გურიევი გ. რუსეთი 3 კუშაევი ხ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გურიევი გ. რუსეთი 2. ბეკტაშევი ხ. რუსეთი 3. შაბანოვიჩი ა. ბელორუსი 3 ტიურინი ა. რუსეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. გურიევი გ. რუსეთი 2. ნუგზარიშვილი ა. რუსეთი 3. შაბანოვიჩი ა. რუსეთი 3 მერლიცკი ი. ბელორუსი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კარლუტიანუ გ. მოლდავეთი 2. სოხოჯინოვი გ. უზბეკეთი 3. გურიევი გ. რუსეთი 3 მერლიცკი ი. ბელორუსი

გურამ ჩხეიძის მიხედვით

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	1983 წ. მოსკოვი	1984 წ. კაუნახი
მატჩი 60 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 სურკოვი ა. რუსეთი 2 ტლევკერი ხ. რუსეთი 3 აბაევი დ. უზბეკეთი 3 ფაუსტოვი ვ. მოლდავეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 ტლევკერი ხ. რუსეთი 2 ხამხოველი ა. რუსეთი 3 ფაუსტოვი ვ. მოლდავეთი 3 მურკოვი ი. რუსეთი
ქვე მსუბუქი 65 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 მარგველანი რ. საქართველო 2 სოკოლოვი ი. რუსეთი 3 აშინოვი ხ. რუსეთი 3 სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 ვაშაძელოვი მ. რუსეთი 2 მარგინი ფ. უკრაინა 3 სოკოლოვი ი. რუსეთი 3 ხრჩიანი ს. სომხეთი
მსუბუქი 71 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 ნამგალაური თ. საქართველო 2 პონომაროვი პ. ლიტვა 3 ნაკანი დ. უკრაინა 3 კალანტიევი ვ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 გორიანევი ხ. რუსეთი 2 ნამგალაური თ. საქართველო 3 ნაკანი დ. უკრაინა 3 პარჩიევი მ. რუსეთი
ქვე საშუალო 78 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 შესტაოვი ვ. რუსეთი 2 შინგალიევი ა. რუსეთი 3 ბოდაგელი დ. საქართველო 3 კარიპული თ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1 შერკულოვი ი. რუსეთი 2 ხაბარელი შ. საქართველო 3 გორბიოვი ა. რუსეთი 3 ხაგუნდოკოვი რ. რუსეთი
საშუალო 86 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 პენსიაკი ვ. ბელორუსი 2 სივტევი ა. რუსეთი 3 სენკევიჩი ვ. ბელორუსი 3 ვლახუნოვი ა. უზბეკეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 იაგუევიჩი ა. ლატვია 2 პენსიაკი ვ. ბელორუსი 3 სენკევიჩი ვ. ბელორუსი 3 ტომოფეევი ვ. რუსეთი
ქვე მძიმე 95 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 გოგინაშვილი ბ. საქართველო 2 გურბევი ა. რუსეთი 3 იუნუსოვი ა. ყირგიზეთი 3 რაკოვი ს. ყაზახეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 ბურუაშვილი მ. საქართველო 2 დივიტკო ვ. რუსეთი 3 გოგინაშვილი ბ. საქართველო 3 კურუკი ს. რუსეთი
მძიმე + 95 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1 ტურინი ა. რუსეთი 2 შაბანოვიჩი ა. ბელორუსი 3 გერიჩევი ვ. რუსეთი 3 ხიჩინიკი ე. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 ტურინი ა. რუსეთი 2 ბიკტაშევი ხ. რუსეთი 3 გერიჩევი ვ. რუსეთი 3 კუშბევი ხ. რუსეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1 კუვაევი ხ. რუსეთი 2 ეფრემოვი ე. რუსეთი 3 მეტლიცკი ი. ბელორუსი 3 სობოლიროვი ვ. უზბეკეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1 გერიჩევი ვ. რუსეთი 2 შვალოვი ვ. რუსეთი 3 კუვაევი ხ. რუსეთი 3 შუროვი ა. რუსეთი

ქიულოს განვითარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი/ წონითი კატეგორიები	1985 წ. ჩელიაბინსკი	1986 წ. მოსკოვი
მზატე 60კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1 ტლეცვერი ხ. რუსეთი 2. ეუჭკოვი ი. რუსეთი 3. იუშინი ა. რუსეთი 3 ხაჩაკი ჩ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ზეკრინი ფ. რუსეთი 2. სუჭკოვი ა. რუსეთი 3. ნოვიკოვი ა. რუსეთი 3. იუშინი ა. რუსეთი
ქვე მსუბუქი 65კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოკოლოვი ი. რუსეთი 2. ხაშხოვეი ა. ყაზახეთი 3. ვჯამატოვი ე. რუსეთი 3 ლეფი ე. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. მარგანი ფ. უკრაინა 2. კარიშოვი შ. ტაჯიკეთი 3. ლამარიძე დ. მოლდავეთი 3. გლივეუკი ი. რუსეთი
მსუბუქი 71კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაკანი ლ. უკრაინა 2. თენაძე გ. საქართველო 3. მარაევი უ. რუსეთი 3 გორიაჩვი ს. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თენაძე გ. საქართველო 2. შკარინი ი. რუსეთი 3. გორიაჩვი ს. რუსეთი 3. ჯიქური ბ. საქართველო
ქვე საშუალო 78კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაბარელი შ. საქართველო 2. ვარაევი ბ. რუსეთი 3. შესტაკოვი ე. რუსეთი 3 კლოიანი ა. უზბეკეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვარაევი ბ. რუსეთი 2. ხაბარელი შ. საქართველო 3. ეორობიოვი ბ. რუსეთი 3. ბუდიუკინი ე. რუსეთი
საშუალო 86კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. სიეცვეი ა. რუსეთი 2. პენსიაკი ე. ბელორუსი 3. ტიშოფევი ე. რუსეთი 3 პოდდუბნი გ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პენსიაკი ე. ბელორუსი 2. სიბცვეი ა. რუსეთი 3. შვედლიშვილი ვ. საქართველო 3. ეოინოვი ე. ლიტვა
ქვე მძიმე 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კურტანიძე კ. საქართველო. 2. დივისენკო ე. რუსეთი 3. ეიხარიოვი შ. რუსეთი 3 მაღცევი ს. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კურტანიძე კ. საქართველო 2. პარშინი ე. რუსეთი 3. დივისენკო ე. რუსეთი 3. ეორობიოვი ა. ბელრუსი
მძიმე + 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. შუროვი ა. რუსეთი 2. კოსოროტოვი ს. რუსეთი 3. კუეაევი ხ. რუსეთი 3 ტარასოვი ა. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვერიშვი გ. რუსეთი 2. კუეაევი ხ. რუსეთი 3. შუროვი ა. რუსეთი 3. ბიკრაშვი ხ. რუსეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვერიშვი გ. რუსეთი 2. შკალოვი ე. რუსეთი 3. კუეაევი ხ. რუსეთი 3 შაბანოვიჩი ა. ბელორუსი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვერიშვი გ. რუსეთი 2. შუროვი ა. რუსეთი 3. კოსოროტოვი ს. რუსეთი 3. არ გათამაშდა

ჩატარების დრო და ადგილი / წონითი კატეგორიები	1987 წ. ლენინგრადი	1988 წ. აღმა-ატა
მნატე 60კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფაუსტოვი გ. მოლდავეთი 2. ხანაი ჩ. რუსეთი 3. დემირიანი რ. რუსეთი 3 ხასილა შვილი გ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტოტიკაშვილი ა. საქართველო 2. ხამხოვეი ა. ყაზახეთი 3. ფაუსტოვი გ. მოლდავეთი 3 რამილოვი რ. რუსეთი
ქვე მსუბუქი 65კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კოსმინინი ს. რუსეთი 2. ჯაფარძე ე. საქართველო 3. სოკოლოვი ი. ლენინგრადი 3 ხამხოვეი ა. ყაზახეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. აშიროვი ა. ყაზახეთი 2. კოსმინინი ს. რუსეთი 3. ლეოვი ე. რუსეთი 3 გლიუჟი ი. რუსეთი
მსუბუქი 71კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კარასიოვი ა. რუსეთი 2. ჯანბირბაევი ბ. ყაზახეთი 3. ჯიქური ბ. საქართველო 3 მუხანოვი ი. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შკარინი ი. რუსეთი 2. შინგაზოვი ს. რუსეთი 3. თენაძე გ. საქართველო 3 გორიაჩევი ს. რუსეთი
ქვე საშუალო 78კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვარაევი ბ. რუსეთი 2. ნაკანი ლ. საქართველო 3. ბუდიუკინი ვ. რუსეთი 3 კაბოევი ე. უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვარაევი ბ. რუსეთი 2. იბრაგიმოვი ე. რუსეთი 3. ბუდიუკინი ვ. რუსეთი 3 გოგინაშვილი ე. საქართველო
საშუალო 86კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. პოდლუბნი ვ. რუსეთი 2. ტიულპაროვი მ. რუსეთი 3. სიეცევი ა. რუსეთი 3 თენაძე ა. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პენსიაკი ვ. ბელორუსი 2. რაჯაბლი ფ. ზერბაიჯანი 3. ზლობინი ს. უკრაინა 3 მალცევი თ. რუსეთი
ქვე მძიმე 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კურტანიძე კ. საქართველო 2. პაჩინკასი ლ. ლიტვა 3. დოლინინი ე. ბელორუსი 3 სოლოვიოვი დ. უზბეკეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კურტანიძე კ. საქართველო 2. პარშინი ი. რუსეთი 3. სოლოვიოვი დ. უზბეკეთი 3 მასკოლიუნასი გ. ლიტვა
მძიმე + 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კიბორძალიძე ა. საქართველო 2. ვერიჩევი გ. რუსეთი 3. დარზიუკსი ი. ლატვია 3 ბიკტაშევი ბ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბიკტაშევი ბ. რუსეთი 2. კიბორძალიძე ა. საქართველო 3. ზინჩენკო თ. რუსეთი 3 კოსოროტოვი ს. რუსეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვერიჩევი გ. რუსეთი 2. ბიკტაშევი ბ. რუსეთი 3. იარიომენკო ა. უკრაინა 3 გუბელაძე ა. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გუბელაძე ა. საქართველო 2. იარიომენკო ა. უკრაინა 3. ზინჩენკო თ. რუსეთი 3 ტარასოვი ა. რუსეთი

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი / წონითი კატეგორიები	1989 წ. მიწისკი	1990 წ. კიევი
მზატე 60კგ.	1. ტოკიაშვილი ა. საქართველო 2. გამზატოვი რ. რუსეთი 3. ბარჩოლესკი ა. რუსეთი. 3 ლაზარენკო ფ. მოლდავეთი	1 ბახაევი ი. რუსეთი 2. ქურასხედანი ე. საქართველო 3. გამზატოვი რ. რუსეთი 3 გუზერლი ა. რუსეთი
ქვე მსუბუქი 65კგ.	1. კოსმინინი ს. რუსეთი 2. ვეშაგუროვი ი. ყაზახეთი 3. თუშინი ა. რუსეთი 3 ბაბაიანი ა. უზბეკეთი	1. მოდებაძე გ. საქართველო 2. შიშკინი ვ. რუსეთი 3. აშოროვი ს. ყაზახეთი 3 ხამხოვეი ა. ყაზახეთი
მსუბუქი 71კგ.	1. თენაძე გ. საქართველო 2. დგებუაძე ვ. საქართველო 3. ტიულპაროვი რუსეთი 3 ჯიქური ბ. საქართველო	1 თენაძე გ. საქართველო 2. ალიევი მ. რუსეთი 3. ჯიქური გ. საქართველო 3 ბედარიოვი ლ. რუსეთი
ქვე საშუალო 78კგ.	1. ვარაევი ბ. რუსეთი 2. მაგომედოვი ა. მოლდავეთი 3. მისიკბაევი კ. ყაზახეთი 3 იბრაგიმოვი რ. რუსეთი	1 იბრაგიმოვი რ. რუსეთი 2. ვარაევი ბ. რუსეთი 3. მაზაევი რ. რუსეთი 3 მისიკბაევი კ. ყაზახეთი
საშუალო 86კგ.	1. ბუდიუკინი ბ. რუსეთი 2. თენაძე ა. საქართველო 3. შაჩიცი დ. ბელორუსი 3 ბაგაური დ. საქართველო	1 სიეცვეი ა. რუსეთი 2. თუდანოვი ვ. უკრაინა 3 ბუდიუკინი ვ. რუსეთი 3 შვეტაკოვი ვ. რუსეთი
ქვე მძიმე 95კგ.	1. კურტანიძე კ. საქართველო 2. დოლინინი ე. ბელორუსი 3. ეორგოლიანი ლ. საქართველო 3 ვოინოვი ვ. ლატვია	1 კურტანიძე კ. საქართველო 2. გაურგაშვილი გ. რუსეთი 3. პერუროვი ვ. რუსეთი 3 ვოინოვი ვ. ლატვია
მძიმე + 95კგ.	1 ვერიჩევი გ. რუსეთი 2. კოსოროტოვი ს. რუსეთი 3. გუბელაძე ა. საქართველო 3 პარუნაშვილი ე. საქართველო	1 კოსოროტოვი ს. რუსეთი 2. პარუნაშვილი ვ. საქართველო 3. ხახალეიშვილი დ. საქართველო 3 მეეროვი ი. უკრაინა
აბსოლუტური	1. გუბელაძე ა. საქართველო 2. ხახალეიშვილი დ. საქართველო 3. ხუშარაძე მ. საქართველო 3 იარიოშენკო გ. უკრაინა	1 დაბრუნდაშვილი ე. საქართველო 2. პოპოვი ს. რუსეთი 3. იარიოშენკო გ. უკრაინა 3. ხახალეიშვილი დ. საქართველო

გურამ ჩაცოშვილი

ჩატარების დრო და ადგილი / წონითი კატეგორიები	1991 წ. შინსკი	1992 წ. რიზანი დსთ-ს პირველი ჩემპიონატი
შნატე 61კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. გამზატოვი რ. რუსეთი 2. კურასხედიანი კ. საქართველო 3. პუსეინოვი ნ. აზერბაიჯანი 3 კუსკოვი ს. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვაზაგაშვილი გ. საქართველო 2. კარპოვი რ. რუსეთი 3. პუსეინოვი ნ. აზერბაიჯანი 3 პუსკოვი ს. რუსეთი
ქვე მსუბუქი 65კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. გაფუროვი შ. უზბეკეთი 2. ხაბულოანი გ. საქართველო 3. შიშკინი ვ. რუსეთი 3 კოსმინინი ს. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კოსმინინი ს. რუსეთი 2. კურასხედიანი კ. საქართველო 3. ეიდკოვი მ. რუსეთი 3 ბაგაევი მ. რუსეთი
მსუბუქი 71კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალიევი გ. რუსეთი 2. დგებუაძე ვ. საქართველო 3. აშიროვი ს. ყაზახეთი 3 აფვაზიანი ა. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლარიუკოვი ა. რუსეთი 2. აივაზიანი ა. რუსეთი 3. დგებუაძე ვ. საქართველო 3 ალიევი გ. რუსეთი
ქვე საშუალო 78კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვარაევი ბ. რუსეთი 2. იბრაგიმოვი რ. რუსეთი 3. იასენოვსკი პ. ბელორუსი 3 ვარაევი შ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვარაევი ბ. რუსეთი 2. იბრაგიმოვი რ. რუსეთი 3. მერკულოვი გ. რუსეთი 3 იასენოვსკი პ. ბელორუსი
საშუალო 86კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. განჩილაძე გ. საქართველო 2. ანდულაევი ტ. რუსეთი 3. იუდანოვი ე. უკრაინა 3 კიშინი ს. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შესტაკოვი ვ. რუსეთი 2. შაგოზაძე ა. მოლდავეთი 3. მალციევი თ. რუსეთი 3 ეუსკოვი ს. რუსეთი
ქვე მძიმე 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კურტანიძე კ. საქართველო 2. სერგაევი დ. რუსეთი 3. სეირიდი ლ. ბელორუსი 3 ოზოვი მ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გაურგაშვილი გ. რუსეთი 2. ბუდიუკინი ვ. რუსეთი 3. პერუროვი ე. რუსეთი 3 ოზოვი მ. რუსეთი
მძიმე + 95კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხახალეიშვილი დ. საქართველო 2. დაბრუნდაშვილი ვ. საქართველო 3. მარაფოვი რ. ბელორუსი 3 შამირზაევი მ. უზბეკეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბერგზინციკი ი. რუსეთი 2. პერტილსონი ი. ესტონეთი 3. კოსოროტოვი ს. რუსეთი 3 გერასიმოვი ა. უზბეკეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბუდიუკინი ვ. რუსეთი 2. კოსოროტოვი ს. რუსეთი 3. გერასიმოვი ა. უზბეკეთი 3 პენუროვი ე. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხახალეიშვილი დ. საქართველო 2. სოლოვიოვი დ. უზბეკეთი 3. გრიციშინი თ. უკრაინა 3 ხასანოვი მ. რუსეთი

ეზროჲის ჩემპიონატეზის პრიზიორეზი

დანეზი დო წონითი კატეგორიეზი / ჩატარეზის დრო დო ადგილი	1951წ. პარიზი, საფრანგეთი
1-ლი კიუ	1. შიშელ დიუპრე, საფრანგეთი 2. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდეზი 3. რიჩარდ უნტერბურგერი, ერმანია 3. ელიო ეოლპი, იტალია
1-ლი დანი	1. ბერნარ პარისეტი, საფრანგეთი 2. პორსტ შონბერტი, გერმანია 3. გეორგეს რაენეტი, ბელგია 3. რობერტ რაქმონდი, აესტრია
შე-2 დანი	1. გი კაუქვილი, საფრანგეთი 2. ჩაპლეინი, დიდი ბრიტანეთი 3. დიკ კონინგი, ნიდერლანდეზი 3. რობერტ ტოპლერი, ჩეხეთი
შე-3 დანი	1. რან დე პერტი, საფრანგეთი 2. გეოფე გლეესონი, დიდი ბრიტანეთი
აბსოლუტური	1. რან დე პერტი, საფრანგეთი 2. გეოფე გლეესონი, დიდი ბრიტანეთი 3. გეორგეს რაენეტი, ბელგია 3. რობერტ რაქმონდი, აესტრია

დანეზი დო წონითი კატეგორიეზი / ჩატარეზის დრო დო ადგილი	1952წ. პარიზი, საფრანგეთი	1953წ. ლონდონი, დიდი ბრიტანეთი
1-ლი კიუ	2. პეინ ესინკი, ნიდერლანდეზი	
1-ლი დანი	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდეზი 1. თილბერტ ბრისკინი, საფრანგეთი 2. პოურშარატი, საფრანგეთი	
შე 2 დანი	1. რობერტ რაქმონდი, აესტრია 2. ბერნარ პარისეტი, საფრანგეთი	
შე-3 დანი	1. გი კაუქვილი, საფრანგეთი 2. ურანე ნიშუური, აესტრია	
შე-4 დანი	1. რან დე პერტი, საფრანგეთი	
63კგ-შიდე	1. ჩარიერი, საფრანგეთი	
70კგ-შიდე	1. პენრი კორტინი, საფრანგეთი	
აბსოლუტური	1. გი ეერერი, საფრანგეთი 2. გი რაქმონდი, აესტრია	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდეზი 2. ბერნარ პარისეტი, საფრანგეთი
80კგ-ზე შეტი	1. რან დე პერტი, საფრანგეთი	

გურამ წაყიშვილი

<p>დანები და წონითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი</p>	<p>1954წ ბრიუხელი, ბელგია</p>	<p>1955წ პარიზი, ხაერანგეთი</p>
<p>1-ლი დანი</p>	<p>1. დანიელ აუგუსტო, ბელგია 2. ულბერტ ბრისკინი, საფრანგეთი 3. ანდრე კოლინი, საფრანგეთი 3. ესრიკი აპრასიო, ესპანეთი</p>	<p>1. ანდრე კოლინი,საფრანგეთი 2 დომინიკ დეპარტი, საფრანგეთი 3. ულემ დადუმა, ნიდერლანდები 3. ეან დე ვაალი, ნიდერლანდები</p>
<p>მე-2 დანი</p>	<p>1 მისელ დიქსტრე, საფრანგეთი 2. დაგლას აინგი, დიდი ბრიტანეთი 3. პეტე ეას დერ ვეისტი, ნიდერლანდები 3. რინარდ უსერბერგერი, გერმ.</p>	<p>1. დანიელ აუგუსტო, ბელგია 2. დაგლას აინგი, დიდი ბრიტანეთი 3. ტონი მაკი, დიდი ბრიტანეთი 3. ალექსანდრ ადამსკი, სეხოსლოვაკია</p>
<p>მე-3 დანი</p>	<p>1. ბერნარდ პრისიკი, საფრანგეთი 2. დევისტ კოლინი, საფრანგეთი 3. ეას ეას დერ პორსტი, ნიდერლანდები 3. ალფრედ ვრამბერტი, დიდი ბრიტანეთი</p>	<p>1. ანტონი ვევისტი, ნიდერლანდები 2. პენრი კორტინი, საფრანგეთი 3. ანდრე კოლინი, საფრანგეთი 3. ალფრედ ტომსონი, სეხოსლოვაკია</p>
<p>მე-4 დანი</p>		<p>1. ეას დე აერტი, საფრანგეთი 2. რამბერტ სავენერი, საფრანგეთი</p>
<p>აბსოლუტი ური</p>	<p>1. ანტონ ვევისტი, ნიდერლანდები 2. პენრი კორტინი, საფრანგეთი 3. ჯი კუქსელა, საფრანგეთი 3. ნიკოლა ცემპსტა, იტალია</p>	<p>1. ბერნარდ პრისიკი, საფრანგეთი 2. ანტონ ვევისტი, ნიდერლანდები 3. პეტე დე რაიკი, ბელგია 3. პენროს მეჯერი, გერმანია</p>

ძიუდოს განვითარების ისტორია

დანები და წონისი კატეგორიები ნატარების დრო და ადგილი	1957წ. რიტკოვდამი, ნიდერლანდები	1958წ ბარსკელიანი, ესპანეთი
1-ლი დანი	1. ჯონ ნოუშენი, დიდი ბრიტანეთი 2. მარსელ ნოტოლა, საფრანგეთი 3. ლეოპოლდ ბისინი, ჩეხოსლოვაკია 3. ჯო დირსი, ნიდერლანდები	1. მარსელ ნოტოლა, საფრანგეთი 3. ეან ვან იერლენდი, ნიდერლანდები 3. ჯი დირსი, ნიდერლანდები
მე-2 დანი	1. გრანტ სინეი, გერმანია 2. ალან პიტერბრიჯი, დიდი ბრიტანეთი 3. კორ დე ვალი, ნიდერლანდები 3. ეან ბეგო, ბელგია	1. ჯონ ნოუშენი, დიდი ბრიტანეთი 2. ფრანკ სინეი, გერმანია 3. ალან პიტერბრიჯი, დიდი ბრიტანეთი 3. ენრიკო აპარასიო, ესპანეთი
მე-3 დანი	1. დანიელ აუტლეტი, ბელგია 2. ეალტერ რეიტერი, გერმანია 3. ტონი ვაგენარი, ნიდერლანდები 3. რობერტ დაზი, საფრანგეთი	1. ლობერტ დაზი, საფრანგეთი 2. დავლას იანგი, დიდი ბრიტანეთი 3. დანიელ აუტლეტი, ბელგია 3. როლანდ ბურგერი, საფრანგეთი
მე-4 დანი	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. პენრი კორტინი, საფრანგეთი 3. რობერტ პიკარდი, საფრანგეთი	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. ბერნარდ პარისეტი, საფრანგეთი 3. დენის ბლოსი, დიდი ბრიტანეთი 3. რობერტ პიკარდი, საფრანგეთი
63 კგ-მდე	1. კუუს ბონტი, ნიდერლანდები	1. ეან დე ვალი, ნიდერლანდები
68 კგ-მდე	2. გი ლამპი, საფრანგეთი 3. ეან დე ვალი, ნიდერლანდები 3. დესირ დერი, ბელგია	2. ჯაკ პუოლი, საფრანგეთი 3. ჯოან გოოი, გერმანია 3. გი ლამპე, საფრანგეთი
70 კგ-მდე	1. პიერ რივალი, საფრანგეთი	1. ეალტერ ვაუსი, ავსტრია
80 კგ-მდე	2. პეინ ესკინი, ნიდერლანდები 3. ვერნერ სტიემპეკი, გერმანია 3. მიშელ ფრანჩესკი, საფრანგეთი	2. მარსელ ნოტოლა, საფრანგეთი 3. ტონი ვაგენარი, ნიდერლანდები
აბსოლუტური	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. ბერნარდ პარისეტი, საფრანგეთი 3. ჩარლზ პალმერი, დიდი ბრიტ. 3. გეპარტ ალბერსი, გერმანია	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. ბერნარდ პარისეტი, საფრანგეთი 3. ეან ვან იერლენდი, ნიდერლანდები 3. ზოსე პონსი, ესპანეთი
80კგ-ზე მეტი	1. ნიკოლა ტემპესტა, იტალია 2. ეტიენ ნემერი, საფრანგეთი 3. ჯიონი მასინი, ჩეხოსლოვაკია 3. ჯო დირსი, ნიდერლანდები	1. პენრი კორტინი, საფრანგეთი 2. რობერტ დაზი, საფრანგეთი 3. ენრიკო აპარასიო, ესპანეთი 3. ეზაგუოკ გომესი, ესპანეთი

<p>დანები და წონითი კატეგორიები / მატარების ღირს და აღირსი</p>	<p>1959წ ვენა, ავსტრია</p>	<p>1960წ ამსტერდამი, ნიდერლანდები</p>
<p>1-ლი დანი</p>	<p>1. ლიონელ გროსიანი, საფრანგეთი 2. ფაკ ლებერი, საფრანგეთი 3. მანფრედ მული, გერმანია 3. რომანო პოლუეგარი, იტალია</p>	<p>1. მიშელ ფრანკესკი, საფრანგეთი 2. ფაკ ლებერი, საფრანგეთი 3. იუჯინ დერდანსი, ბელგია</p>
<p>მე-2 დანი</p>	<p>1. მასკელ ნოტოლა, საფრანგეთი 2. ფრანც სინეკი, გერმანია 3. პირ ბროუ, ბელგია. 3. გერჰარტ ალპერსი, გერმანია</p>	<p>1. ფან-პიერ დესაილი, საფრანგეთი 2. ალფონს ლემონი, საფრანგეთი 3. პორსტ პეინი, ერმანია</p>
<p>მე-3 დანი</p>	<p>1. მიშელ რაბო, საფრანგეთი 2. თილბერტ ლევა, საფრანგეთი 3. თეო გულდშონი, ბელგია 3. პაულ კუნიჩი, ავსტრია</p>	<p>1. თეო გულდშონი, ბელგია 2. ნიკოლ ტემპესტა, იტალია 3. გერჰარტ ალპერსი, გერმანია</p>
<p>მე-4 დანი</p>	<p>1. პენრი კორტინი, საფრანგეთი 2. კლოდ კოლარი, საფრანგეთი 3. დანიელ აუტლეტი, ბელგია</p>	<p>1. დანიელ აუტლეტი, ბელგია 2. ტონი ვეაენაარი, ნიდერლანდები 3. პეინ ესინკი, ნიდერლანდები</p>
<p>63კგ-მდე</p>	<p>1. კუუს ბონტე, ნიდერლანდები</p>	
<p>68 კგ-მდე</p>	<p>2. მლადენ მასტელა 3. მათიას შისლედერი, გერმანია 3. ერიკ ზინკე, გერმანია</p>	<p>1. მათიას შისლედერი, გერმანია 2. ჯოან გოოტი, გერმანია 3. კუუს ბონტე, ნიდერლანდები</p>
<p>70 კგ-მდე</p>	<p>1. პეინ ესინკი, ნიდერლანდები</p>	
<p>80 კგ-მდე</p>	<p>2. პაულ კუნიჩი, ავსტრია 3. ალფრედ ტრადერი, გერმანია 3. დიმიტარ სიჩანი,</p>	<p>1. პეინის მეტლეერი, გერმანია 2. პეინ ესინკი, ნიდერლანდები 3. პენრი ფან ტერგოუ, ნიდერლანდები</p>
<p>აბსოლუტური</p>	<p>1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. ნიკოლა ტემპესტა, იტალია 3. ფან-პიერ დესაილი, საფრანგეთი 3. ბერნარდ პარისეტი, საფრანგეთი</p>	<p>1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. ნიკოლა ტემპესტა 3. სტოფან სტოფაკოვიჩი, იუგოსლავია</p>
<p>80კგ-ზე მეტი</p>	<p>1 ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. ფრანც სინეკი, გერმანია 3. ენრიკო აპარასიო, ესპანეთი 3. იოზეფ ნოოტნი, ჩეხოსლოვაკია</p>	<p>1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. ნიკოლა ტემპესტა, იტალია 3. ტინდრიკ კადერა, ჩეხოსლოვაკია</p>

ძიუღოს ჯანეთარების ისტორია

დანები და წონითი კატეგორიები / მატარების დრო და აღვლილი	1961წ მილანი, იტალია	1962წ ესენი, გერმანია
1-ლი დანი	1. პერბერტ ნემანი, გერმანია 2. იუ რაიშონდი, საფრანგეთი	1. მარსელ ეტიენი, ბელგია 2. ზორის შიშენკო, რუსეთი
მე-2 დანი	1. თან ეან იერლანდი, ნიდერლანდები 2. ლიონელ გროსმანი, საფრანგეთი	1. ანზორ კიბოწაშვილი, საქართველო 2. რემო ეენტურელი, იტალია
მე-3 დანი	1. თან-პიერ დესაილი, საფრანგეთი 2. ვილემ დადმა, ნიდერლანდები	1. ალან პიტერბრიჯი, დიდი ბრიტანეთი 2. თან ეან იერლანდი, ნიდერლანდები
მე-4 დანი	1. ნიკოლა ტემესტა, იტალია 2. თეო გულდშონი, ბელგია 3. პეინ ესინკო, ნიდერლანდები	1. თან-პიერ დესაილი, საფრანგეთი 2. ნიკოლა ტემესტა, იტალია
68 კგ-მდე	1. კლოდ მესენზურგი, საფრანგეთი 3. ანდრე ბურე, საფრანგეთი	1. თან სნაიდერსი, ნიდერლანდები 2. როჯერ ფორესტერი, საფრანგეთი
80 კგ-მდე	1. პეინრიხ შექლერი, გერმანია 3. პაულ კუნჩი, აესტრია	1. პენრი კორტონი, სფრანგეთი 2. გარედ ცსტამერი, გერმანია
აბსოლუტ ური	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. შიშელ ბორგოინი, საფრანგეთი	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 1. ანზორ კიბაძე, საქართველო 3. გეორგ კერი, დიდი ბრიტანეთი 3. შიხეილ ლუკაშვილი, რუსეთი
68 კგ-მდე		1. ანდრე ბურე, საფრანგეთი 2. კრიმ ცილკე, გერმანია
80კგ-ზე მეტი	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. პერბერტ ნემანი, გერმანია	1. ანტონ გეესინკი, ნიდერლანდები 2. პერბერტ ნემანი, გერმანია 3. შეტოუ ეალარი, საფრანგეთი
80კგ-მდე		1. ლიონელ გროსენი, სფრანგეთი 2. ჯეუპ მაკაი, ნიდერლანდები
80კგ-ზე მეტი		1. ვილემ დადმა, ნიდერლანდები 2. ადრი სმიტსი, ნიდერლანდები 3. კარლ ნიცი, გერმანია

<p>დანები და წინითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი</p>	<p>1963წ. კენკა, შვეიცარია</p>	<p>1964წ. ბერლინი, გერმანია</p>
<p>65 კგ- მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. არონ ბოგოლიუბოვი, რუსეთი 2. რიჩარდ ბოუენი, დიდი ბრიტანეთი 3. რობერტ ფორესტერი, საფრანგეთი 3. რობერტ ჯღამაძე, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. არონ ბოგოლიუბოვი, რუსეთი 2. კარლ რეიციგერტი, ავსტრია 3. პრაიან ჯაკსი, დიდი ბრიტანეთი 3. მიშელ ლესტურტეონი, საფრანგეთი
<p>80 კგ- მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შაკ ნორისი, საფრანგეთი 2. გეორგ კერი, დიდი ბრიტანეთი 3. ბარადი, დიდი ბრიტანეთი 3. მარსელ ნოტოლა, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლიონელ გროსენი, საფრანგეთი 2. შაკ ნორისი, საფრანგეთი 3. პიტერ სნაიდერსი, ნიდერლანდები 3. ჯორჯ კერი, დიდი ბრიტანეთი
<p>აბსოლუ ტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანტონ გეისინკი, ნიდერლანდები 1. კარლ ნიცი, გერმანია 2. უენკ უარმენდაში, ნიდერლანდები 2. ნიკოლა ტემპესტა, იტალია 3. ენტონი სევენი, დიდი ბრიტანეთი 3. გეორგ გრესი, საფრანგეთი 3. მიშელ იაკუბოური, საფრანგეთი 3. კელმუტ პოეილერი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანტონ გეისინკი, ნიდერლანდები 1. ანზორ კიკაძე, საქართველო 2. მარტინ პოგლაიენი, ნიდერლანდები 2. ფან-პიერ დესაილი, საფრანგეთი 3. მიშელ ფრანჩესკი, საფრანგეთი 3. ალფონს ლეშონი, საფრანგეთი 3. ფრანც გონშორეკი, გერმანია 3. კელმუტ პოეილერი, გერმანია
<p>65კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანდრე ბურე, საფრანგეთი 2. ბრუნო გარშენი, იტალია 3. იან იკროფი, პოლონეთი 3. გეჰარტ ზოტერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანდრე ბურე, საფრანგეთი 2. ანტონ ლინსკენსი, ნიდერლანდები 3. ერიკ პანი, შვეიცარია 3. გაუსტერ ვისნერი, გერმანია
<p>80კგ-ზე მეტ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანტონ გეისინკი, ნიდერლანდები 2. ეილემ დადუმა, ნიდერლანდები 3. დუგლას იანგი, დიდი ბრიტ. 3. არმინ ლინდლერი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანტონ გეისინკი, ნიდერლანდები 2. ჯოან შაფერი, ნიდერლანდები 3. ენტონი სევენი, დიდი ბრიტანეთი 3. მარსელ ლენორმანი, საფრანგეთი
<p>80კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შაკ ლებერე, საფრანგეთი 2. ოტო სმიტატი, გერმანია 3. პიტერ პერმანი, გერმანია 3. სტოიან სტოიაკოვიჩი, იუგოსლავია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანატოლი ბონდარენკო, უკრაინა 2. ილია ციპურსკი, რუსეთი 3. ფან სნაიდერსი, ნიდერლანდები 3. ოტო სმიტატი, გერმანია
<p>90კგ-ზე მეტ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. კლაუს გლანი, გერმანია 2. ანზორ ქობროვაშვილი, საქართველო 3. პერბერტ ნემანი, გერმანია 3. ბორის მიშენკო, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პერბერტ ნემანი, გერმანია 2. ფარნაოზ ჩიცილაძე, საქართველო 3. ტონი მაკკონელი, დიდი ბრიტანეთი 3. ფან კლოდ ბრონდანი, საფრანგეთი

ძიულოს განვითარების ისტორია

დაბები და წიხითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი	ქიხნი: მაღროდი კბანეთი	ქიხნი: დუხემბუგი დუხემბუგი
63 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ადუესი იფიუზინი, რუსეთი 2. სერგი სუსლინი, რუსეთი 3. კაემი იერემუი, პოლონეთი 3. ქტონ დინსკენსი, ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგი სუსლინი, რუსეთი 2. გან-კოლ მესლი, საფრანგეთი 3. სერე ფესტი, საფრანგეთი 3 თეო კლენი, ნიდერლანდები
70 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვლადიმირ კუსნიში, რუსეთი 2. ბრამან ჯაკსი, დიდი ბრიტანეთი 3. სადგალორ ადგარესი, ესპანეთი 3. მიშელ ვაშინი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოლეკ სტეპანოფი, რუსეთი 2. ჩესლავ ლაკსა, პოლონეთი 3. იოანე შროლერი, გერმანია 3 არონ ბოგოლიუბოვი, რუსეთი
80 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. მარტინ პოგლაინი, ნიდერლანდები 2. პატრიკ კლემენტი, საფრანგეთი 3. რუ როსი, დიდი ბრიტანეთი 3. გურარ ბუკი, საფრანგეთი 3 ოტო სმირატი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პიტერ სნაილერი, ნიდერლანდები 2. ვლადიმირ პოკატაევი, რუსეთი 3. მარტინ პოგლაინი, ნიდერლანდები 3. გუორგიუ კოტიკი, მოლდავეთი
93 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანატოლი იუდინი, რუსეთი 2. ჯუპ გოგულევი, ნიდერლანდები 3. ქტონი სვენი, დიდი ბრიტანეთი 3 კარლ ნიცი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჯუპ გოგულევი, ნიდერლანდები 2. პიტერ ჰერმანი, გერმანია 3. ანზორ კობოწაშვილი, საქართველო 3. ანატოლი იუდინი, რუსეთი
93 კ-ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფარნაოზ ჩიკვილაძე, საქართველო 2. გაუნტერ შონიკი, გერმანია 3. ანტონ გესინიკი, ნიდერლანდები 3 ალფონს დეშონი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფილეპ რიუსკა, ნიდერლანდები 2. ფარნაოზ ჩიკვილაძე, საქართველო 3. გაუნტერ შონიკი, გერმანია 3. დევიდ პიკი, დიდი ბრიტანეთი
ახალი უტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალფრედ მერიი, გერმანია 1. ანზორ კინაძე, საქართველო 2. ვილემ რიუსკა, ნიდერლანდები 2. სიდი პორი, დიდი ბრიტანეთი 3. ანტონ გესინიკი, ნიდერლანდები 3. გან-პიერ დესაიფი, საფრანგეთი 3. ეაკ ნოროსი, საფრანგეთი 3. ვლადიმირ საუნინი, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანზორ კინაძე, საქართველო 2. ალფრედ მერიი, გერმანია 3. კლაუს ჰენიგი, გერმანია 3. ვლადიმირ საუნინი, უკრაინა

დაბები და წინითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი	ქმ.წ. რთმი იტალია	ქმ.წ. დოზანა შვეიცარია
63 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი სუსლინი, რუსეთი 2. გუსტავ ლოვერენი, ბელგია 3. ჯორჯ ჯეასი, დიდი ბრიტანეთი 3. ნიკოლაი კოზიციკ, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფირუზ მარტყოფლიშვილი, საქართველო 2. სერგეი სუსლინი, რუსეთი 3. სერგე ფეისტა, საფრანგეთი 3. დენის პილიპოუ, საფრანგეთი
70 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. არმან დესმეტი, საფრანგეთი 2. ელი ვან დერ პოლი, ნიდერლანდები 3. იოახიმ შრაოლერი, გერმანია 3. ტონი ჯონკმენი, ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. როინ მაღალთაძე, საქართველო 2. ოთარ ნათელაშვილი, საქართველო 3 ჩესლავ კური, პოლონეთი 3. ალან გუდი, დიდი ბრიტანეთი
80 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. გლადიმირ პოკატაევი, რუსეთი 2. ჯორჯ კერი, დიდი ბრიტანეთი 3. ბრაიან ჯეკსი, დიდი ბრიტანეთი 3. პატრიკ კლემენტი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოლფგანგ პოფმანი, გერმანია 2. პატრიკ კლემენტი, საფრანგეთი 3. პორსტ ლეოპოლდი, გერმანია 3. ფერდი მიზახი, გერმანია
93 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. პიტერ ჰერმანი, გერმანია 2. პიერ ალბერტინი, საფრანგეთი 3. რე როსი, დიდი ბრიტანეთი 3. ბორის მიშჩენკო, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პიტერ ჰერმანი, გერმანია 2. პელმუტ ჰოვიკერი, გერმანია 3. ერნსტ ეუსტერი, ნიდერლანდები 3. პოლ ბარტი, გერმანია
93 კგ-ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფაქემ რიუსკა, ნიდერლანდები 2. ანზორ ჭაბროწაშვილი, საქართველო 3. კლაუს ჰენიგი, გერმანია 3. გასიდ უსიკი, მოლდავეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კლაუს გლაბი, გერმანია 2. ანზორ კენაძე, საქართველო 3. ალფრედ მენიერი, გერმანია 3. ერიხ ბუტკა, ავსტრია
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანტონ გეისინკი, ნიდერლანდები 2. ანზორ კენაძე, საქართველო 3. ფაქემ რიუსკა, ნიდერლანდები 3. კლაუს ჰენიგი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გლადიმირ საუნინი, უკრაინა 2. რადოგან კროლინიფჩი, იუგოსლავია 3. გაუნტერ მონეიკი, გერმანია 3. კლაუს ჰენიგი, გერმანია

ძიუღოს განეითარების ისტორია

დანები და წონითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და აღდგილი	1969წ. ობტენდტ ბელგია	1970წ. ბერლინი გერმანია
63 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერჯ ფეისტი, საფრანგეთი 2. ლიტერ შოლცი, გერმანია 3. ეან-ეაქ მუნეი, საფრანგეთი 3 სტანკო ტოპოლზნიკი, იუგოსლავია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეან-ეაქ მუნეი, საფრანგეთი 2. სერგეი სუსლინი, რუსეთი 3. ლიტერ შოლცი, გერმანია 3. კარლ-ჰანცი გემერი, გერმანია
70 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ღაგიდ რუღმანი, რუსეთი 2. ანტონ ზაგლოვსკი, პოლონეთი 3. ჩესლავ კური, პოლონეთი 3. პატრიკ ვილი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რუღოლფ ჰენღელი, გერმანია 2. ლიტმარ ჰოტტერი, გერმანია 3. ენღბერტ ღორზანტი, გერმანია 3. ეღვარდ მიულენი, გერმანია
80 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანატოლი ბონღარენკო, უკრაინა 2. ოტო სმირატი, გერმანია 3. მარტინ პოღლიანი, ნიდერლანღები 3. ეან სნიჯურსი, ნიდერლანღები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბრიან ჯაკსი, ღიღი ბრიტანეთი 2. მარტინ პოღლიანი, ნიდერლანღები 3. პორსტ ღეკოზღღი, გერმანია 3. ოტო სმირატი, გერმანია
93 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჰიტერ სნიჯურსი, ნიდერლანღები 2. ღლაღიმიჩ პოკატაევი, რუსეთი 3. მარტინ სუჯერსი, ბელგია 3. ჰერ ღიჩარღი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ღლაღიმიჩ პოკატაევი, რუს. 2. ეღე სტოკი, გერმანია 3. ჰერ აღბერტინი, საფრანგეთი 3. ეეგენი სოღოღუსინი, რუსეთი
93 კგ-ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. ღღღემ რუსკა, ნიდერლანღები 2. გიგო ონაშვიღი, საქართღუღო 3. ეოხ ბუტკა, აგსტრია 3. ღრღღი კუნენეოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეღღუს ღღღანი, გერმანია 2. გიღღემ რუსკა, ნიდერლანღები 3. ღირკ ეეღღენსი, ნიდერლანღები 3. ჰინცი მუღცი, გერმანია
აბსოღღ უტურო	<ol style="list-style-type: none"> 1. ღღღემ რუსკა, ნიდერლანღები 2. ანზორ ჰაბროწაშვიღი, საქართღუღო 3. ღირკ ეეღღენსი, ნიდერლანღები 3. ღლაღიმიჩ საუნინი, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეღღუს ჰენიგი, გერმანია 2. გიღღემ რუსკა, ნიდერლანღები 3. ეან-ღღღ ბრონღანი, საფრანგეთი 3. სერგეი ნოგუკოვი, უკრაინა

გურამ რატიშვილი

დავები და წონითი კატეგორიები ჩატარების დრო და ადგილი	10-1წ ბიორტეობორტი შედეგით	10-2წ კოორბორტი ნიდერლანდები
63 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. თან-დაკ მუნიცი, საფრანგეთი 2. მენგელი ფიცხელაური, საქართველო 3. ფერენც საბო, უნგრეთი 3. კარლ-ჰაინც ვემერი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თან-დაკ მუნიცი, საფრანგეთი 2. სერგეი სუსლინი, რუსეთი 3. სერგეი მელნიჩენკო, უკრაინა 3. კარლ-ჰაინც ვემერი, გერმანია
70 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. რულოლფ ჰენდელი, გერმანია 2. ანტონ ზაგლოვსკი, პოლონეთი 3. პიერ გინარდი, საფრანგეთი 3. ვალერი დგონინიკოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დიტმარ ჰილტგერი, გერმანია 2. ანატოლი ნოვიკოვი, უკრაინა 3. მარიან ტადავი, პოლონეთი 3. ალბერტ გერულსდონკი, გერმანია
80 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. გი აუფრეი, საფრანგეთი 2. გურამ გოგოლაური, საქართველო 3. ბრაიან ჯაკსი, დიდი ბრიტანეთი 3. პეტრე კლემენტე, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თან-პოლ კორი, საფრანგეთი 2. გურამ გოგოლაური, საქართველო 3. ლასლო იშაკსი, უნგრეთი 3. ანდრეი ციუპარენკო, რუსეთი
93 კ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ქელშურტ ჰოვილერი, გერმანია 2. ვლადიმირ პოკატაევი, რუსეთი 3. ერნსტ ეუგსტერი, ნიდერლანდები 3. პიტერ სნიჟერსი, ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 2. თან ბოსმანი, ნიდერლანდები 3. ერნსტ ეუგსტერი, ნიდერლანდები 3. ევგენი სოლოლუხინი, რუსეთი
103 კ-ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჯალმ რიუსკა, ნიდერლანდები 2. ვალენტინ გუცუშ მოლდავეთი 3. ალფონს მუიუი, გერმანია 3. გიორგი თანმეილი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჯალმ რიუსკა, ნიდერლანდები 2. გიორგი თანმეილი, საქართველო 3. გრადი კუზნეცოვი, რუსეთი 3. სანტიბაგო ოჯედა, ესპანეთი
ახალი უტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფრანკი კუზნეცოვი, რუსეთი 2. სანტიბაგო ოჯედა, ესპანეთი 3. ქრისტე იოანესი, ნიდერლანდები 3. რენდარდ ოტი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჯალმ რიუსკა, ნიდერლანდები 2. თან-პოლ ბრონდანი, საფრანგეთი 3. ლასკო ქუნიკოვი, გერმანია 3. პიეტრო სიუპოლონი, უკრაინა

ძიუდოს განვითარების ისტორია

დანები და წონითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი	1973წ. მადრიდი ესპანეთი	1974წ. ლონდონი, დიდი ბრიტანეთი
63 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი მულნიჩენკო, უკრაინა 2. შენგელი ფიცხელაური, საქართველო 3. მიშელ ალგიზი, საფრანგეთი 3. კარლ-ჰანც გემერი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი მულნიჩენკო, უკრაინა 2. დენი და კოსტა, დიდი ბრიტანეთი 3. მიშელ ალგიზი, საფრანგეთი 3. შენგელი ფიცხელაური, საქართველო
70 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. დიტმარ პიოტგერი, გერმანია 2. ენგლბერტ ლორბანტი, გერმანია 3. ფრანკო ნოვასკონი, იტალია 3. გაენუფ მორისონი, დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გაუნტერ კრუგერი, გერმანია 2. ვალერი დგოინიკოვი, უკრაინა 3. ენგლბერტ ლორბანტი, გერმანია 3. ეერარ გოფი, საფრანგეთი
80 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბრაიან ჯეკსი, დიდი ბრიტანეთი 2. ვი ოფრე, საფრანგეთი 3. ბერნდ ლოკი, გერმანია 3. გურამ გოგოლაური, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რან-ჰოლ კობი, საფრანგეთი 2. ანტონ რეიტერი, პოლონეთი 3. ადამ ადამჩუკი, პოლონეთი 3. ბობ დებელიუსი, დიდი ბრიტანეთი
93 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. რან-ლუკ რუჟე, საფრანგეთი 2. დევიდ სტარბრუკი, დიდი ბრიტანეთი 3. ამირან მუზაევი, საქართველო 3. ეგგენი სოლოდუსინი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გორან მუგელა, იუგოსლავია 2. გიუნტერ ნოურუტერი, გერმანია 3. დეჟიდ სტარბრუკი, დიდი ბრიტანეთი 3. დიტმარ ლორენცი, გერმანია
93 კგ-ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. სანტიანგო ოჯედა, ესპანეთი 2. კუოტ რემერი, დიდი ბრიტანეთი 3. პიტერ ადელაარი, ნიდერლანდები 3. ჯიბილო ნიგარაპე, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიფი რანშვილი, საქართველო 2. კრის დოლმანი, ნიდერლანდები 3. რემი ბურტო, საფრანგეთი 3. ჟულ ფრანკ ცუპშვერტი, გერმანია
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი ნოვიკოვი, უკრაინა 2. შოთა ჩოჩი შვილი, საქართველო 3. დიტმარ ლორენცი, გერმანია 3. ჟულ ფრანკ ცუპშვერტი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი ნოვიკოვი, უკრაინა 2. შოთა ჩოჩი შვილი, საქართველო 3. იმრე გარგა, უნგრეთი 3. ჟულ ფრანკ ცუპშვერტი, გერმანია

<p>დანები და წონითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი</p>	<p>1975წ. ლიონი, საფრანგეთი</p>
<p>63 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტორსტენ რაისმანი, გერმანია 2. შენგელი ფიცხელაური საქართველო 3. ივ დელუინგი, საფრანგეთი 3. ედვარდ ალქსინი, პოლონეთი
<p>70 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელადიმერ ნეეზოროვი, რუსეთი 2. ვალერი დვინიკოვი, უკრაინა 3. დიტმარ ჰოტგერი, გერმანია 3. გაუნტერ კრიუგერი, გერმანია
<p>80 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანტონ რეჯტერი, პოლონეთი 2. აბდულგაჯი ბარკალაევი, საქართველო 3. ადამ ადამჩუკი, პოლონეთი 3. ალექსეი ვოლოსოვი, რუსეთი
<p>93კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. დიტმარ ლორენცი, გერმანია 2. ეან-ლუკ რუჟე, საფრანგეთი 3. დევიდ სტარბრუკი, დიდი ბრიტანეთი 3. ამირან მუზაევი, საქართველო
<p>93კგ-ზე მეტი</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჯიბილო ნიჟარაძე, საქართველო 2. სერგეი ნოვიკოვი, უკრაინა 3. ვოლფგანგ ცუქშვერტი, გერმანია 3. იმრე ნოვაკი, ჩეხოსლოვაკია
<p>აბსოლუტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიეი ონაშვილი, საქართველო 2. შოთა ჩოჩიშვილი, საქართველო 3. პეტერ ადელაარი, ნიდერლ. 3. ვოლფგანგ ცუქშვერტი, გერმანია

ძიუღოს ჯანეთარების ისტორია

ღანები და წონითი კატეგორიები / ჩაქარების დრო და ადგილი	1976წ. კიევი უკრაინა	1977წ. ლიუბლივზაფენი გერმანია
60კგ-მღე	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. ევგენი პოგორულოვი, რუსეთი 2. გუი ლექსუზინი, საფრანგეთი 3. რუხარდი არნდტი, გერმანია
63კგ 1976წ-მღე 65კგ-მღე	<ol style="list-style-type: none"> 1. იოგევი ტუნჩიკი, უნგრეთი 2. ოლეგ ზურაბიანი, საქართველო 3. მიშელ ალეიზი, საფრანგეთი 3. ივ ლელვინგი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. უეს ლელვინგი, საფრანგეთი 2. ფრენცი საბო, უნგრეთი 3. ტორსტენ რაისმანი, გერმანია 3. გოლფვანგ ბედრონი, შვედეთი
70კგ 1976წ-მღე 71კგ-მღე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვადერი დვინიკოვი, უკრაინა 2. დიტმარ პიოტგერი, გერმანია 3. მარინ ტაღაი, პოლონეთი 3. არისტოტელ სპიროვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვლადიმერ ნეგროზოვი, რუსეთი 2. მარინ ტაღაი, პოლონეთი 3. ნეფ ალაშაი, დიდი ბრიტანეთი 3. გაუნტერ კრი უგერი, გერმანია
78კგ-მღე		<ol style="list-style-type: none"> 1. ალამ ალაშიუკი, პოლონეთი 2. პერალდ პენკე, გერმანია 3. ფრედ მარსენკე, გერმანია 3. ბერნარდ ჩულუინი, საფრანგეთი
80კგ 1976წ-მღე 86კგ-მღე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეან-პოლ კოჩი, საფრანგეთი 2. ალამ ალაშიკი, პოლონეთი 3. ანტონ რეიტერი, პოლონეთი 3. დიტლევ ულჩი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსეი ვოლოსოვი, რუსეთი 2. იორგენ ტეტელისბერგერი, შვეიცარია 3. ზიგნეგ ბელიაგსკი, პოლონეთი 3. დიტლევ ულჩი, გერმანია
93კგ 1976წ-მღე 95კგ-მღე	<ol style="list-style-type: none"> 1. თემურ ხუბულური, საქართველო 2. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლ. 3. არტურ შნაბელი, გერმანია 3. გორან ეუგელა, იუგოსლავია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დიტმარ ლორენცი, გერმანია 2. რობერტ ვან დერ ვალე, საფრანგეთი 3. არტურ შნაბელი, გერმანია 3. პაულ რადბორნი, დიდი ბრიტანეთი
+93კგ 1976წ-მღე +95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი ნოვიკოვი, უკრაინა 2. გიფი ონაშვილი, საქართველო 3. იმრე პეტროვისკი, უნგრეთი 3. მიმირ ლუჩიჩი, იუგოსლავია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეან ლუკ რუეე, საფრანგეთი 2. ჯიბილო ნიგარაძე, საქართველო 3. პეტერ ალელარ, ნიდერლანდები 3. გოლფვანგ ცეშმეგერლტი, გერმანია

დაბები და წინითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი	10 ⁷ მწ: კელსინკო ფინეთი	10 ⁷ მწ: ბრიუნელი ბელგია
60 კმ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფელიცი მარინი, იტალია 2. ფერენცი საბო, უნგრეთი 3. რენდარტ არნდო, გერმანია 3. ევგენი პოგორელოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფელიცი მარინი, იტალია 2. პელმუტ გოლდინი, გერმანია 3. იოზეფ რეიტერი, ავსტრია 3. არამბი იემიში, რუსეთი
65 კმ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტორსტენ რაისმანი, გერმანია 2. ნიკოლაი სოლოდუსინი, რუსეთი 3. იოგეფ ტუნეიკი, უნგრეთი 3. ღრაგან კოშიჩი, იუგოსლავია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნიკოლაი სოლოდუსინი, რუსეთი 2. ჯემს როულდერი, გერმანია 3. ივ დელგინგი, საფრანგეთი 3. ნიკოლაე გლადაი, რუმინეთი
71 კმ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიუნტერ კრიუგერი, გერმანია 2. ენგელბერტ ღორბანტი, გერმანია 3. ნოელ ადამსი, დიდი ბრიტანეთი 3. კურალი მოვლარი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნოელ ადამსი, დიდი ბრიტანეთი 2. ეზიო გაბბა, იტალია 3. გაუნტერ კრიუგერი, გერმანია 3. ევგენი ბაბანოვი, რუსეთი
78 კმ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. პურადლ პეინკე, გერმანია 2. ადამ ადამიკი, პოლონეთი 3. ბურნარ ჩულოანი, საფრანგეთი 3. იურკე ფატოვიტი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პურადლ პეინკე, გერმანია 2. შოთა ხაბარელი, საქართველო 3. ადამ ადამიკი, პოლონეთი
88 კმ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდრე იაცკევიჩი, ლატვია 2. დეტლეფ ულჩი, გერმანია 3. ვოლფგანგ ფრანკი, გერმანია 3. იურგენ როტლინბერგერი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იურგენ როტლინბერგერი, გერმანია 2. სლავკო ოხადლოვი, იუგოსლავია 3. დეტლეფ ულჩი, გერმანია 3. ჟანდრე კისი, უნგრეთი
95 კმ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. დიტმარ ღლორენცი, გერმანია 2. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 3. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 3. ჯადიმირ გურიანი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თემურ ხუბულური, საქართველო 2. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 3. გაუნტერ ნოურეიტერი, გერმანია 3. რობერტ კოშტენბერგერი, ავსტრია
98 კმ-ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. პიტერ ადელარი, ნიდერლანდები 2. იმრე ვარგა, უნგრეთი 3. თან-ლუკ რუჟე, საფრანგეთი 3. სერგეი ნოვოკოვი, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თან-ლუკ რუჟე, საფრანგეთი 2. გიტალი კუნეცოვი, რუსეთი 3. პიტერ ადელარი, ნიდერლანდები 3. იმრე ვარგა, უნგრეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. დიტმარ ღლორენცი, გერმანია 2. თან-ლუკ რუჟე, საფრანგეთი 3. იმრე ვარგა, უნგრეთი. 3. უიბილო ნიგარამე, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსეი ტიურიჩი, რუსეთი 2. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 3. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 3. პოლ რედლურნი, დიდი ბრიტანეთი

ძიუდოს განვითარების ისტორია

<p>ღანებუ და წინითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი</p>	<p>1980წ ენა, ავსტრია</p>	<p>1981წ თბილისი, ენკოეთი</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფედლი შარანი, იტალია 2. იოზეფ რეიტერი, ავსტრია 3. ტიერი რეი, საფრანგეთი 3. რენალტ არდტი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანჯეი ვერმანიუი, პოლონეთი 2. ფერენდ საბო, უნგრეთი 3. ერიკ მულერი, საფრანგეთი 3. პაველ პეტრიკოვი, ჩეხოსლოვაკია
<p>65 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტორსტენ რაისმანი, გერმანია 2. ალექსანდრე ტარაკანოვი, რუსეთი 3. იმრე ბელენსკეი, უნგრეთი 3. კონსტანტინ ნიკულაე, რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კონსტანტინ ნიკულაე, რუმინეთი 2. ტიერი რეი, საფრანგეთი 3. იოზეფ რეიტერი, ავსტრია 3. სერხიო გარდელი, ესპანეთი
<p>71 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნიკოლაე ელადი, რუმინეთი 2. კრის ბოულესი, დიდი ბრიტანეთი 3. კარლ-ჰაინც ლეშანი, გერმანია 3. ევგენი ბაბანოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კარლ-ჰაინც ლეშანი, გერმანია 2. შანდორ ნაგისლომოსი, უნგრეთი 3. რომან ნოვოტნი, ჩეხოსლოვაკია 3. სიმიონ ტაპლიკაენი, რუმინეთი
<p>78 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეილ ადამსი, დიდი ბრიტანეთი 2. პეტროლდ ჰეინკე, გერმანია 3. ბერნარ ჩულოიანი, საფრანგეთი 3. შიოკეა ფრატკა, რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გეორგ პეტროვი, ბულგარეთი 2. რომან ნოვოტნი, ჩეხოსლოვაკია 3. ანჯეი სადეთი, პოლონეთი 3. შოთა ხაბარელი, საქართველო
<p>86 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდრე იაცკეიჩი, ლატვია 2. პიტერ ზეიზენბახერი, ავსტრია 3. პიტერ დონლი, დიდი ბრიტანეთი 3. დატლევ ულზი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დავით ბოდეველი, საქართველო 2. ბერნარ ჩულოიანი, საფრანგეთი 3. ეოლფგანგ ფრანკი, გერმანია 3. იანოშ გუიანი, უნგრეთი
<p>95 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. თან-ლუკ რუჟე, საფრანგეთი 2. დიტმარ ლორენცი, გერმანია 3. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 3. რამაზ ხარშიელაძე, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 2. თენგიზ ხუბულური, საქართველო 3. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 3. ულფ რეტიგი, გერმანია
<p>95 კგ-ზე მეტ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდრე ტიურინი, რუსეთი 2. იმრე ვარგა, უნგრეთი 3. პიტერ ადელაარი, ნიდერლანდები 3. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გრიგორი ვერიჩევი, რუსეთი 2. დიმიტარ ზაპრიანოვი, ბულგარეთი 3. ალექსანდრე ფონ გრობენი, გერმანია 3. დორენ დედ კოლომბო, საფრანგეთი
<p>აბსოლუტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 2. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 3. ელადიმერ კონშანი, ჩეხოსლოვაკია 3. სერგეი ნოვიკოვი, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეოიციხ ტეგო, პოლონეთი 2. ეილი ეილქემში, ნიდერლანდები 3. არტურ შნაბელი, გერმანია 3. ანდრას ოგეარი, უნგრეთი

დაწესი და წინააღი კატეგორიები ატარების დღი და ასუილი	1982წ თბილისი, გერმანი	1981წ. პარიზი, საფრანგეთი
60 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაზრატ ტლეცერი, რუსეთი 2. ათანას გერცი, ბულგარეთი 3. ანჯეი ფერმანიუკი, პოლონეთი 3. კლუს-პიტერ შტოლბერგი, გერმანი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაზრატ ტლეცერი, რუსეთი 2. ანჯეი ფერმანიუკი, პოლონეთი 3. პიტერ ჯუკე, გერმანი 3. კლუს-პიტერ შტოლბერგი, გერმანი
65 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტორსტენ რაისმანი, გერმანი 2. ტიერი რეი, საფრანგეთი 3. იანუშ პაფლოუსკი, პოლონეთი 3. იოზეფ რეიტერო, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტიერი რეი, საფრანგეთი 2. იაროსლავ კრიცი, ჩეხოსლოვაკია 3. იანუშ პაფლოუსკი, პოლონეთი 3. ნიკოლაი სოდოლდუხინი, რუსეთი
71 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეზო გაბა, იტალი 2. კარლ-ჰინც ლემანი, გერმანი 3. შაგომედ პარჩიევი, რუსეთი 3. სტანისლავ ტუშა, ჩეხოსლოვაკია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რინარდ მელილო, საფრანგეთი 2. ეზო გაბა, იტალი 3. შტეფან შტრანცი, გერმანი 3. კარლ-ჰინც ლემანი, გერმანი
78 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. მირკა ფრატია, რუმინეთი 2. შოთა ხაბარელი, საქართველო 3. ანჯეი სადევი, პოლონეთი 3. ნეილ ადამსი, დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეილ ადამსი, დიდი ბრიტანეთი 2. სამო მულუღა, ფინეთი 3. ანჯეი სადევი, პოლონეთი 3. შოთა ხაბარელი, საქართველო
86 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდრე იაცკეიჩი, ლატვია 2. მარო ეერი, იტალი 3. ბერნარ ჩულოიანი, საფრანგეთი 3. დატლევ ულჩი, გერმანი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეიტალი პენიაკი, ბელორუსია 2. პეტერ ზეიზენბახერი, ავსტრია 3. მარო ეერი, იტალი 3. დატლევ ულჩი, გერმანი
95 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. რობერტ კოსტენბერგერი, ავსტრია 2. გიუნტერ ნეურეიტერი, გერმანი 3. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. ლაიოშ შოარი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვალერი დიეისენკო, რუსეთი 2. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. რობერტ ვან დერ ვადა, ნიდერლ. 3. გიუნტერ ნოურეიტერი, გერმანი
95 კგ-ზე შტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. პენრი შოხი, გერმანი 2. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 3. გრიგორი ვერიჩევი, რუსეთი 3. ანდრას ოყეარი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაბილ ბიკტაშევი, რუსეთი 2. დიმიტარ ზაპრიანოვი, ბულგარეთი 3. ალექსანდრე ფონ გროპენი, გერმანი 3. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსეი ტიურინი, რუსეთი 2. ანდრას ოყეარი, უნგრეთი 3. არტურ შნაბელი, გერმანი 3. ურედ ოლაოში, გერმანი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანჯელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 2. რობერტ ვან დერ ვადა, ნიდერლანდები 3. ფუა სალონენი, ფინეთი 3. გრიგორი ვერიჩევი, რუსეთი

ძიუდოს განვითარების ისტორია

<p>ფართობი და წონა</p> <p>კატეგორიები / რატარების ფორმა</p> <p>და ადგილი</p>	<p>პაწაწა</p> <p>ლინგვა პეტლია</p>	<p>პაწაწა</p> <p>კ.მარო, ნორვეგია</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაზრეტ ტლევცერი, რუსეთი 2. უფლიტ შარბანი, იტალია 3. პატრიკ ლე როში, საფრანგეთი 3. კარდოს სოტილიო, ესპანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაზრეტ ტლევცერი, რუსეთი 2. გეორგ დანი, რუმინეთი 3. პატრიკ ლე როში, საფრანგეთი 3. კარდოს სოტილიო, ესპ.
<p>65 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარკ ალექსანდერი, საფრანგეთი 2. იაროსლავ კრიცი, ჩეხოსლოვაკია 3. სტივენ გოტლორპი, დიდი ბრიტანეთი 3. დიუკ შანსონი, შვეიცარია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კორნელ-ილიე სერბანი, რუმინეთი 2. შარკ ალექსანდერი, საფრანგეთი 3. იურგენ შაგვისტი, შვედეთი 3. ანდრეას პალუჩეტი, გერმანია
<p>71 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. თაშაზ ნაშგალაური, საქართველო 2. სერუ დიო, საფრანგეთი 3. ჯოაკინ რუიზი, ესპანეთი 3. მანდორ ნაგისოლიმოსი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თაშაზ ნაშგალაური, საქართველო 2. ბერტალან შაეტოზი, უნგრეთი 3. კერიტ ბრანეი, დიდი ბრიტ. 3. რიჩარდ შველილო, საფრანგეთი
<p>78 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეილ ადაშსი, დიდი ბრიტანეთი 2. დენის ფოგარაზი, უნგრეთი 3. მიშელ ნოვაკი, საფრანგეთი 3. ელადიმიერ შერკულოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეილ ადაშსი, დიდი ბრიტანეთი 2. ეალდემარ ლეგენი, პოლონეთი 3. მიშელ ნოვაკი, საფრანგეთი 3. კერკ აჯელინი, შვედეთი
<p>86 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეიტალი ჟენიაკი, ბელორუსია 2. როლანდ ბორავსკი, გერმანია 3. ბენ სპიჯკერსი, ნიდერლანდები 3. კეტერ ზეიზენბახერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეიტალი ჟენიაკი, ბელორუსია 2. მიხაელ ბაუნსკი, გერმანია 3. გეორგ პეტროვი, ბულგარეთი 3. კეტერ ზეიზენბახერი, ავსტრია
<p>95 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიუნტერ ნეურეიტერი, გერმანია 2. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 3. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. რობერტ კოსტენბერგერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 2. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. გიუნტერ ნეურეიტერი, გერმანია 3. ანდრეას პრეშელი, გერმანია
<p>95 კგ-ზე მეტი</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდერ ფონ გროზენი, გერმანია 2. დიტმარ კუჟაი, გერმანია 3. ვილი ვილჰელმი, ნიდერლანდები 3. ელადიმიერ კოსმანი, ჩეხოსლოვაკია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გრიგორი ევრიჩევი, რუსეთი 2. ალექსანდერ ფონ გროზენი, გერმანია 3. ეუზა სალონენი, ფინეთი 3. დრაჟან კუშევი, იუგოსლავია
<p>აბსოლუტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანჟელო პარიზი, დიდი ბრიტანეთი 2. გრიგორი ევრიჩევი, რუსეთი 3. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 3. მიხაელ ჩიოსი, რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდერ ფონ გროზენი, გერმანია 2. ხაბილ ბიტაშევი, რუსეთი 3. ანდრეშ ბასიკი, ავსტრია 3. ელვის გორდონი, დიდი ბრიტანეთი

<p>ვანაშა წინათი კატეგორიული დანიშნული ვაშლი და ანალოგი</p>	<p>პროექტი პედაგოგიური იუგოსლავია</p>	<p>პროექტი პარაზო, საფრანგეთი</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. იოვეუ ცაკი, უნგრეთი 2. პეტერ ჯუპე, გერმანია 3. პატრიკ ლე როში, საფრანგეთი 3. ხაზრეტ ტლეცერი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პატრიკ ლე როში, საფრანგეთი 2. ხაზრეტ ტლეცერი, რუსეთი 3. შელმუტ დიცი, გერმანია 3. ნეილ ეგერსლი, დიდი ბრიტანეთი
<p>65 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. იური სოკოლოვი, რუსეთი 2. თაახიმ ბრენერი, გერმანია 3. იანუშ პაელოვსკი, პოლონეთი 3. შარკ ალექსანდერი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვან-იეერ შანსენი, საფრანგეთი 2. დრაგოშიჩ ბეჩანოვიჩი, იუგოსლავია 3. სერგეი კოსმინინი, რუსეთი 3. ტამაშ ბუეკო, უნგრეთი
<p>71 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბერტალან შაეტოზი, უნგრეთი 2. კერიტ ბრაუნი, დიდი ბრიტანეთი 3. ვაცლავ ბლაში, პოლონეთი 3. ეზო გაშხა, იტალია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვაცლავ ბლაში, პოლონეთი 2. რიხარდ შელილო, საფრანგეთი 3. შტუჟან შტრანცი, გერმანია 3. სვენ ლოლი, გერმანია
<p>78 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჟრანკ ვენიკო, გერმანია 2. შარსელ პიეტრი, საფრანგეთი 3. ვალდემარ ლევიტინი, პოლონეთი 3. რამონ ჰინკო, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბაშირ ვარაევი, რუსეთი 2. ვან-შიმუელ ბერეტი, საფრანგეთი 3. ანდრეა საბევი, პოლონეთი 3. პეტერ რეიტერი, ავსტრია
<p>86 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. პეტერ ზეიზენბახერი, ავსტრია 2. ბენ სპიუკერი, ნიდერლანდები 3. ჟაბიენ კანიუ, საფრანგეთი 3. იანოშ გუიანი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჟაბიენ კანიუ, საფრანგეთი 2. დენზინგ უაიტი, დიდი ბრიტანეთი 3. პეტერ ზეიზენბახერი, ავსტ. 3. ვიქტორ პოდუჟნი, რუსეთი
<p>95 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 2. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. ირიე კოლანოვსკი, პოლონეთი 3. ჟოი სოსნა, ჩეხოსლოვაკია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კობა კურტანიძე, საქართველო 2. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. შარკ შვიდინგი, გერმანია 3. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები
<p>99 კგ-ზე მეტი</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ეილი ეილშელში, ნიდერლანდები 2. პენრი სტოპი, გერმანია 3. გრიგორი ვერიჩევი, რუსეთი 3. კლემენს ჯექლე, შვეიცარია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შიპაელ ჩოსი, რუმინეთი 2. კლემენს ჯექლე, შვეიცარია 3. ალექსანდერ ფონ გრობენი, გერმანია 3. აკაკი კიბორძალიძე, საქართველო
<p>აბსოლუტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შენრი სტოპი, გერმანია 2. პეტერ ზეიზენბახერი, ავსტრია 3. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. გრიგორი ვერიჩევი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გრიგორი ვერიჩევი, რუსეთი 2. როჯერ ვაშონი, საფრანგეთი 3. ანჯეი ვასიკი, პოლონეთი 3. იოჰან პლატი, გერმანია

ძიუდოს განვითარების ისტორია

<p>დაწინააღმართა წინააღმართები / მანქანების მართა და საქონლის დაზარალება</p>	<p>1983წ კახიანი, ცხიკვაძე</p>	<p>1989წ ქალაქი, ლიხთა</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ამირან ტრტიკაშვილი, საქართველო 2. პატრიკ ლე როში, საფრანგეთი 3. ნიელ მერსლი, დიდი ბრიტანეთი 3. კარლოს სოტილიო, ესპანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ამირან ტრტიკაშვილი, საქართველო 2. ჯეტერ სედოვაი, ჩეხოსლოვაკია 3. ფილიპ პრადაროლი, საფრანგეთი 3. კარლოს სოტილიო, ესპანეთი
<p>65 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბრუნო კარაბეტა, საფრანგეთი 2. გერდო შუმახერი, გერმანია 3. უდო კუელშალცი, გერმანია 3 სერგეი კოსმინინი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბრუნო კარაბეტა, საფრანგეთი 2. სერგეი კოსმინინი, რუსეთი 3. იოჰეშ ცაბო, უნგრეთი 3. პაველ პეტროკოვი, ჩეხოსლოვაკია
<p>71 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჯოაკინ რუიზი, ესპანეთი 2. სვენ ლოლი, გერმანია 3. კრეიშტოფ გამინსკი, პოლონეთი 3. შტეფან ვინდლმეიერი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იორან გოშონენი, ფინეთი 2. ბერტალან ჰაბტოზი, უნგრეთი 3. შარკ ალექსანდერი, საფრანგეთი 3. გიორგი თენაძე, საქართველო
<p>75 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბაშირ ვარაევი, რუსეთი 2. ფრანკ ვენიკე, გერმანია 3. პასკალ ტიო, საფრანგეთი 3. ჯეტერ რეიტერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბაშირ ვარაევი, რუსეთი 2. ფრანკ ვენიკე, გერმანია 3. ენტონი ევრტი, ნიდერლანდები 3. ზოლტ ზოდდოსი, უნგრეთი
<p>81 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფაბიენ კანიუ, საფრანგეთი 2. დენიზ დუატი, დიდი ბრიტანეთი 3. ბენ სპიჯაკერსი, ნიდერლანდები 3. ჯეტერ ზეიზენბახერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფაბიენ კანიუ, საფრანგეთი 2. ეიტალი ბუდიუკინი, რუსეთი 3. აქსელ ლოპენსტეინი, გერმანია 3. ჯორჯო ვისმარა, იტალია
<p>95 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ერი სოსნა, ჩეხოსლოვაკია 2. ვეგანი პერუოვი, რუსეთი 3. შარკ ვალევი, ბულგარეთი 3. რობერტ ვან დერ ვალე, ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კობა კურტანაძე, საქართველო 2. ერი სოსნა, ჩეხოსლოვაკია 3. შარკ შვილინი, გერმანია 3. თეო შვიჯერი, ნიდერლანდები
<p>95 კგ-ზე მეტი</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. გრიგორი ვერჩევი, რუსეთი 2. ალექსანდერ ფონ გროზენი, გერმ. 3. დიმიტარ ზაპრიანოვი, ბულგარეთი 3. შენრი სტოში, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რაფალ კუბაცო, პოლონეთი 2. ტომას მიულერი, გერმანია 3. შანს ბუტინგი, ნიდერლანდები 3. გრიგორი ვერჩევი, რუსეთი
<p>აბსოლუტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ედვის გორდონი, დიდი ბრიტანეთი 2. აკაკი კიბორჩაძე, საქართველო 3. დეიმ სტიოკოვი, ბულგარეთი 3. დასილ ტოლნაი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თეა სალონენი, ფინეთი 2. ფრანკ მიულერი, გერმანია 3. სერგეი კოსოროტოვი, რუსეთი 3. შარი ვან ბარნეველი, ბელგია

კანონი და წესდება საქართველო / საქართველოს კანონმდებლობა	კანონი საქართველოს კანონი	კანონი ქობულა, ჩხატარაძე
60 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფილიპ ქობულაძე, სასურსათო 2. ნაიჯელ დონაძე, დიდი ბრიტანეთი 3. პაველ ბოტევი, ბულგარეთი 3. ამირან ტრტიკაშვილი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფილიპ ქობულაძე, სასურსათო 2. შარტინ შშიტი, გერმანია 2. პაველ კამროსკი, პოლონეთი 3. იოჟეფ ვაგნერი, უნგრეთი 3. შარინო კატვდრა, იტალია
65 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბრუნო გარაბეტი, სასურსათო 2. ულო გუელმალი, გერმანია 3. ფილიპ ლატი, ბელგია 3. სტეფან პეტრესკუ, რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ერიკ ბორნი, შვეიცარია 2. იოჟეფ ცაკი, უნგრეთი 3. იან ფრიშანი, დიდი ბრიტანეთი
71 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. გვილო შუშაშვილი, გერმანია 2. იორნა კორნენი, ფინეთი 3. ვაცლავ ბლაში, პოლონეთი 3. ბერტალან შაეტოზი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შტეფან დოტი, გერმანია 2. იოჟეფ ვენსეკი, ჩეხოსლოვაკია 3. კრისტოფ გაგლანო, სასურსათო 3. შავოშვი-ბეგ ალიევი, რუსეთი
78 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბაშირ ვარაევი, რუსეთი 2. ზლოტ ზოლდოსი, უნგრეთი 3. ბერტრან ამოსო, სასურსათო 3. ჯუდიან რუსუ, რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ენტონი ეურტი, ნიდერლანდები 2. იოჟან ლატი, ბელგია 3. კეისტოფ გამინსკი, პოლონეთი 3. ბაშირ ვარაევი, რუსეთი
86 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვალდემარ ლევინი, პოლონეთი 2. აქსელ ლოპენსტინი, გერმანია 3. დენზინგ უაიტი, დიდი ბრიტანეთი 3. შუბინენ კანიუ, სასურსათო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. აქსელ ლოპენსტინი, გერმანია 2. ჯორჯო ვისმარა, იტალია 3. აღრიან გროტორუ, რუმინეთი 3. ლეონ ვილარი, ესპანეთი
95 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. შტეფან ტრენო, სასურსათო 2. შარკ შვილინიგი, გერმანია 3. კობა გურტანიძე, საქართველო 3. ფრანკ ბორკოვსკი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. თეო შვიცერი, ნიდერლანდები 2. გიორგი გაორგაშვილი, რუსეთი 3. შტეფან ტრენო, სასურსათო 3. დეტლფე კროტგი, გერმანია
95 კგ-ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი კოსოროტოვი, რუსეთი 2. შარი ვან ბარნეელდი, ბელგია 3. ფრანკ შიულერი, გერმანია 3. შარიან გროზეა, რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შენრი სტოზი, გერმანია 2. სერგეი კოსოროტოვი, რუსეთი 3. რაფალ კუბაცკი, პოლონეთი 3. დევიდ დუიე, სასურსათო
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლასლო ტოლნაი, უნგრეთი 2. შარი ვან ბარნეელდი, ბელგია 3. დავით ხახალაშვილი, საქართველო 3. ალექსანდერ ფონ გრობენი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იგორ ბერენციკი, რუსეთი 2. ბერნდ ფონ ვიზენი, გერმანია 3. პატრიკ რონონი, სასურსათო 3. სტეფანო ვენტურელი, იტალია

ძიუდოს განვითარების ისტორია

<p>დაწესი და წონითი კატეგორიები / ჩატარების დრო და ადგილი</p>	<p>1992წ. პარიზი, საფრანგეთი</p>	<p>1993წ. ათენი, საბერძნეთი</p>
<p>66 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაზიმ გუსეინოვი, აზერბაიჯანი 2. უილიმ პრადაიროლი, საფრანგეთი 3. კირი გოუ, ირლანდია 3. რიკ აშმოლდი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაზიმ გუსეინოვი, აზერბაიჯანი 2. ხასი ბისულთანოვი, რუსეთი 3. ჯავიდ ზოტევი, ბულგარეთი 3. ნაოჯელ დონაიუ, დიდი ბრიტანეთი
<p>65 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბენ კაშპარგი, საფრანგეთი 2. ესეოლოდას ზედონისი, ლატვია 3. ივან ნეტოვი, ბულგარეთი 3. ფრანკესკო დორენცო, ესპანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი კოსმინინი, რუსეთი 2. ესეოლოდას ზედონისი, ლატვია 3. უდო კუვეშაძე, გერმანია 3. ტუდორ დაზარენკო, მოლდოვა
<p>71 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნორბერტ შაიშბერგერი, ავსტრია 2. ბრუნო კარაბეტა, საფრანგეთი 3. შვი-ოტენ სმადე, ისრაელი 3. იოაკიმ რუიზი, ესპანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელადიმერ დეგუაჟე, საქართველო 2. ტარზან ფოლადოვი, აზერბაიჯანი 3. იორნა გორშონენი, ფინეთი 3. პატრიკ როსო, საფრანგეთი
<p>78 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარკო სპიტა, გერმანია 2. ოლევერ შაუტერი, შვეიცარია 3. ბერტრან დამასინი, საფრანგეთი 3. ჩარიკ ვარაგევი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დარსელ იანჯი, საურ. 2. სოსო ლიპარტელიანი, საქართველო 3. იოჰან ლააცი, ბელგია 3. ალექსეი ტომოჩინი, რუსეთი
<p>86 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. პასკალ ტეი, საფრანგეთი 2. ადრიან გროტორუ, რუმინეთი 3. ჯორჯო ვისშარა, იტალია 3. დეონ ვილარი, ესპანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პასკალ ტეი, საფრანგეთი 2. ატი შაგოშვილი, შოლდაეთი 3. ალექს სმეტიტი, ნიდერლანდები 3. ოლეგ მალცევი, რუსეთი
<p>95 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შტეფან ტრენო, საფრანგეთი 2. დიმიტრი სერგევი, რუსეთი 3. ლუიჯი გილი, იტალია 3. ანტალ კოვაჩი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შტეფან ტრენო, საფრანგეთი 2. ტომას ეტლინგერი, ავსტრია 3. დეონიდ სვირიდი, რუსეთი 3. ანტალ კოვაჩი, უნგრეთი
<p>95 კგ-ზე მეტ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფრანკ შიულერი, გერმანია 2. სერგეი კოსოროტოვი, რუსეთი 3. დენის რაევი, ნიდერლანდები 3. დევიდ დუი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დავით ხახალიშვილი, საქართველო 2. დევიდ დუი, საფრანგეთი 3. ფრანკ შიულერი, გერმანია 3. რაუალ კუბაცი, პოლონეთი
<p>აბსოლუტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტომას შიულერი, გერმანია 2. გეორგ შატონები, საფრანგეთი 3. შარი დან ბარნეილდი, ბელგია 3. ელენი გორდონი, დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დავით ხახალიშვილი, საქართველო 2. შარი დან ბარნეილდი, ბელგია 3. ევგენი პეჩუროვი, რუსეთი 3. შენრი სტოში, გერმანია

გურამ მადიანი

დაწესი და წონის კატეგორიები / მატარებლის ფერი და აღწერილობა	მაჩქ უფანსეი, პოლონეთი	1995წ პირმინეში, დიდი ბრიტანეთი
66 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჯიროლამო ჯიოვანაზო, იტალია 2. ნაზიმ გუსეინოვი, აზერბაიჯანი 3. გიორგი რევაზიშვილი, საქართველო 3. ფრენკ შემპილი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაიჯელ დონალიუ, დიდი ბრიტანეთი 2. გიორგი ვაზაგაშვილი, საქართველო 3. ჯიროლამო ჯიოვანაზო, იტალია 3. ნატიკ ბაგიროვი, ბულგარეთი
65 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელადიშერ დრანკო, რუსეთი 2. იაროსლავ ლევიაკი, პოლონეთი 3. სალიმ აბანოზი, თურქეთი 3. ბენ კამარაგი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პეტერ შლატერი, გერმანია 2. ესეილოდას ზელონისი, ლატვია 3. ფილიპ ლააცი, ბელგია 3. ბექთაშ დემირელი, თურქეთი
71 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი კოსტინინი, რუსეთი 2. პატრიკ როსო, საფრანგეთი 3. რენე სპორლედერი, გერმანია 3. ბერტალდან ჰაეზოზი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარტინ შმიტი, გერმანია 2. კრისტოფ გალიანო, საფრანგეთი 3. დეიორ ელასკოფანი, გერმანია 3. ტომას შლეიჩერი, ავსტრია
78 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. რაიან ბირჩი, დიდი ბრიტანეთი 2. იოზან ლააცი, ბელგია 3. შარკ შუზინგა, ნიდერლანდები 3. პატრიკ რეიტერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პატრიკ რეიტერი, ავსტრია 2. ვაშელ ბორა, საფრანგეთი 3. იოზან ლააცი, ბელგია 3. ირუან ტოკერი, თურქეთი
86 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოლეგ შალცევი, რუსეთი 2. ვინჩენტო კარაბეტა, საფრანგეთი 3. ადრიან გროტორუ, რუმინეთი 3. ივერი ჯიქურაული, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარტენ არენსი, ნიდერლანდები 2. ივერი ჯიქურაული, საქართველო 3. რუსლან მაშურენკო, უკრაინა 3. ოლეგ შალცევი, რუსეთი
95 კგ-მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. პაველ ნასტუდა, პოლონეთი 2. რაიშონ სტივენსი, დიდი ბრიტანეთი 3. შაიკ შაქსი, გერმანია 3. დიმიტრი სერგეევი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პაველ ნასტუდა, პოლონეთი 2. დიმიტრი სერგეევი, რუსეთი 3. შტეფან ტრენო, საფრანგეთი 3. პედრო სუარეში, პორტუგალია
95 კგ-ზე შეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. დევიდ დუიე, საფრანგეთი 2. რაჟაულ კუბაცვი, პოლონეთი 3. სელიმ ტატაროლდუ, თურქეთი 3. იმრე კსოზი, უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი კოსტოროტოვი, რუსეთი 2. ფრანკ შიულდერი, გერმანია 3. დენი ებერსი, ნიდერლანდები 3. რაჟაულ კუბაცვი, პოლონეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლორენ კროსტი, საფრანგეთი 2. შარი ვან ბარნეველდი, ბელგია 3. ევგენი პეტროვი, რუსეთი 3. ალექსანდრე დავითაშვილი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იმრე კსოზი, უნგრეთი 2. რადუ კოშერი, გერმანია 3. შარი ვან ბარნეველდი, ბელგია 3. ბენ სონშანსი, ნიდერლანდები

ძიუდოს განვითარების ისტორია

<p>პატივისცემის წილობრივი საპროგრამო მართვა აქტიურობა</p>	<p>სადა სადაც, ნიდეგლანდები</p>	<p>სადაც სადაც, ბელგია</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიორგი ვაზაგაშვილი, საქართველო 2. ნიკოლოზ დონაძე, დიდი ბრიტანეთი 3. ჯიროლამო ჯიროვანაშვილი, იტალია 3. ფრენკ შეშხილი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რაზად შაშვლოვი, ბელორუსია 2. იაკინ დუომა, საფრანგეთი 3. ჯიროლამო ჯიროვანაშვილი, იტალია 3. ქედრო კარაგანა, პორტუგალია
<p>65 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიორგი რევაზიშვილი, საქართველო 2. ჯულიან დევისი, დიდი ბრიტანეთი 3. პეტერ შლატერი, გერმანია 3. ლარზი ბენზოფო, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შუსეინი ოზანი, თურქეთი 2. გიორგი რევაზიშვილი, საქართველო 3. ლარზი ბენზოფო, საფრანგეთი 3. ჯულიან დევისი, დიდი ბრიტანეთი
<p>71 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. დენი კინგსტონი, დიდი ბრიტანეთი 2. ტომას შლეინერი, ავსტრია 3. კრისტოფ გალიანო, საფრანგეთი 3. ილია ჰიშიური, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიორგი ვაზაგაშვილი, საქართველო 2. ანატოლი ლარიაკოვი, ბელორუსია 3. კრისტოფ გალიანო, საფრანგეთი 3. დენი კინგსტონი, დიდი ბრიტანეთი
<p>78 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვამეღ ზორა, საფრანგეთი 2. ოლეგ გრეტული, შოლდაყეთი 3. კონსტანტინ საკინკინი, რუსეთი 3. პატრიკ რეიტერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იოჰან ლაუცი, ბელგია 2. ვამეღ ზორა, საფრანგეთი 3. დიკ რაზატი, გერმანია 3. პატრიკ რეიტერი, ავსტრია
<p>86 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარკ შუნიგა, ნიდერლანდები 2. ოლეგ მაღდევი, რუსეთი 3. რაიან ბირსი, დიდი ბრიტანეთი 3. სერგეი კლაშინი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარკ შუნიგა, ნიდერლანდები 2. სერგეი კლაშინი, ავსტრია 3. დანა დე კოშანი, ბელგია 3. ალგემანტას შერევიჩაუსი, ლიტვა
<p>95 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. პაველ ნასტულა, პოლონეთი 2. ქედრო სუარეში, პორტუგალია 3. გისლან ლეშარი, საფრანგეთი 3. დიმიტრი სერგეევი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბენ სონემანსი, ნიდერლანდები 2. გისლან ლეშარი, საფრანგეთი 3. რადუ ივანი, რუმინეთი 3. დანა პატრიკი, იუგოსლავია
<p>95 კგ-ზე მეტი</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. დანიელ ხახალაშვილი, საქართველო 2. სერგეი გოსოროტოვი, რუსეთი 3. სედიმ ტატაროვლი, თურქეთი 3. რაფაელ კუბაცკი, პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სედიმ ტატაროვლი, თურქეთი 2. დენის ვან დერ ვეესტი, ნიდერლანდები 3. შარი ვან ბარნეველი, ბელგია 3. რაფაელ კუბაცკი, პოლონეთი
<p>აბსოლუტური</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ინდრეკ პერტელსონი, ესტონეთი 2. სედიმ ტატაროვლი, თურქეთი 3. შარი ვან ბარნეველი, ბელგია 3. რამაზ ხოჩიშვილი, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარი ვან ბარნეველი, ბელგია 2. უოლკერ შეფერი, გერმანია 3. ინდრეკ პერტელსონი, ესტონეთი 3. სედიმ ტატაროვლი, თურქეთი

<p>განაწილდა საქართველოს საგარეო ურთიერთ- ობის მინისტრის კაბინეტის დონორების სიაში</p>	<p>სახელი გვარი, დაბადების თარიღი</p>	<p>სამსახური სამსახურის დასახელება</p>
<p>60 კგ- მდე</p>	<p>1. ნესტორ ხერგიანი, საქართველო 2. რუსლან შირზალიევი, უკრაინა 3. ოსკარ პენიასი, ესპანეთი 3. რამად შამედოვი, ბელარუსია</p>	<p>1 ოსკარ პენიასი, ესპანეთი 2. სედრიკ ტაიშანსი, ბელგია 3. ნესტორ ხერგიანი, საქართველო 3. ნატიკ ზაგიროვი, ბულგარეთი</p>
<p>66 კგ- მდე</p>	<p>1. ლარზი ბენბოლო, საფრანგეთი 2. ისლამ შატიევი, რუსეთი 3. პატრიკ ვან კელკენი, ნიდერლანდები 3. გიორგი რევაზიშვილი, საქართველო</p>	<p>1. ლარზი ბენბოლო, საფრანგეთი 2. ჯიროლამო ჯიოვანაზო, იტალია 3. შუსეინ ოზბანი, თურქეთი 3. ვიქტორ ბიეოლი, შოლდავეთი</p>
<p>73 კგ- მდე</p>	<p>1. ჯუზეპე შადალონი, იტალია 2. ანდრეი გოლბანი, შოლდავეთი 3. ილია ჩიშჩიური, უკრაინა 3. რაფალ კოველევსკი, პოლონეთი</p>	<p>1. ჯუზეპე შადალონი, იტალია 2. ალექსეი ბუროლინი, ესტონეთი 3. გიორგი ვაზაგაშვილი, საქართველო 3. ვიტალი შაგაროვი, რუსეთი</p>
<p>81 კგ- მდე</p>	<p>1. ბერტლან ჰეტოზი, უნგრეთი 2. შეკმან აზიზოვი, აზერბაიჯანი 3. დირკ რაზატი, გერმანია 3. ირაკლი უზნაძე, თურქეთი</p>	<p>1. ნუნო დელგადო, პორტუგალია 2. შარტენ არენსი, ნიდერლანდები 3. გრემ რენდელი, შოტლანდია 3. ეამელ ბორა, საფრანგეთი</p>
<p>90 კგ- მდე</p>	<p>1. შარკ შუზინგა, ნიდერლანდები 2. შარკო სპიტკა, გერმანია 3. ეინჰენო კარაბეტა, საფრანგეთი 3. დიმიტრი შოროზოვი, რუსეთი</p>	<p>1. დაან დე კუშანი, ბელგია 2. ალგემანტას შერკვეიაჩუსი, ლიტვა 3. შარკ შუზინგა, ნიდერლანდები 3. რასულ სალიშოვი, აზერბაიჯანი</p>
<p>100 კგ- მდე</p>	<p>1. დანიელ გუშნერი, გერმანია 2. რადუ ივანი, რუმინეთი 3. იური სტეჟკინი, რუსეთი 3. ბენ სოლემანსი, ნიდერლანდები</p>	<p>1. შტეფან ტრენო, საფრანგეთი 2. პაველ ნასტულა, პოლონეთი 3. ალექსანდრ მინაილინი, რუსეთი 3. არიელ ზევი, ისრაელი</p>
<p>100 კგ- ზე მეტ</p>	<p>1. ტაშერლან ტშენოვი, რუსეთი 2. რაფალ კუბადეი, პოლონეთი 3. სელიმ ტატაროღლუ, თურქეთი 3. იმრე კსოზი, უნგრეთი</p>	<p>1. ტაშერლან ტშენოვი, რუსეთი 2. სემირ პეჟიჩი, ავსტრია 3. ინდრეკ კერტელსონი, ესტონეთი 3. სელიმ ტატაროღლუ, თურქეთი</p>
<p>აბსოლუტური</p>	<p>1. სელიმ ტატაროღლუ, თურქეთი 2. შარი ვან ბარნეველი, ბელგია 3. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. ინდრეკ კერტელსონი, ესტონეთი</p>	<p>1. სელიმ ტატაროღლუ, თურქეთი 2. ვემსტო პერესი, ესპანეთი 3. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. ალექსანდრ ლუნგუ, რუმინეთი</p>

ძიუდოს განვითარების ისტორია

დანები და წონითი კატეგორიები / ნატარების დრო და ადგილი	2000წ. ვარშავა, პოლონეთი	2001წ. პარიზი, საფრანგეთი
60 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელჩინ ისმაილოვი, აზერბაიჯანი 2. ერიკ დესაუზელი, საფრანგეთი 3. სედრიკ ტამბანსი, ბელგია 3. ნესტორ ხერგიანი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელჩინ ისმაილოვი, აზერბაიჯანი 2. ეირილ სოიერი, საფრანგეთი 3. სედრიკ ტამბანსი, ბელგია 3. ნესტორ ხერგიანი, საქართველო
66 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. პატრიკ ვან კელკენი, ნიდერლანდები 2. იოჟეფ ცაკი, უნგრეთი 3. ჯიროლამო ჯიოვანანო, იტალია 3. გიორგი გიორგიევი, ბულგარეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რენატ შირზადიევი, უკრაინა 2. დავით შარგოშვილი, საქართველო 3. ლარბი ბენბოდი, საფრანგეთი 3. იოჟეფ კმასი, სლოვაკეთი
73 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. შინელ აღმეიდა, პორტუგალია 2. ეიტალი მაკაროვი, რუსეთი 3. ფერიდ კადერი, თურქეთი 3. გიორგი რევაზიშვილი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გენადი ბილოდი, უკრაინა 2. ჯუზეპე მადლონი, იტალია 3. დენიელ ფერნანდესი, საფრანგეთი 3. ნიკოლაი ბელიკოსოვი, მოლდოვა
81 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი აშვანდენი, შვეიცარია 2. რიკარდო ერტე, ესპანეთი 3. ალექსეი ბუდოლინი, ესტონეთი 3. რობერტ კრაგუეი, პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსეი ბუდოლინი, ესტონეთი 2. ლაშა ფოფია, რუსეთი 3. რაკელი უზნაძე, თურქეთი 3. ოსკარ ფერნანდესი, ესპანეთი
90კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ადრიან გროტორუ, რუმინეთი 2. შარკ პუზინგა, ნიდერლანდები 3. რუსლან მამურენკო, უკრაინა 3. რასულ სალიმოვი, აზერბაიჯანი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შარკ პუზინგა, ნიდერლანდები 2. რასულ სალიმოვი, აზერბაიჯანი 3. ფრედერიკ დემორფაკონი, საფრანგეთი 3. დიმიტრი ბუდოლინი, ესტონეთი
100კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. იური სტეკინი, რუსეთი 2. დანიელ გუშნერი, გერმანია 3. ფრანც ბიკელნერი, ავსტრია 3. იეერი ჯიქურაული, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. არიელ ზევეი, ისრაელი 2. გისლან ლეჰარი, საფრანგეთი 3. ელკო ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. იეერი ჯიქურაული, საქართველო
100კგ- ზე მეტი	<ol style="list-style-type: none"> 1. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 2. ტამერლან ტმენოვი, რუსეთი 3. ფრანკ მიულერი, გერმანია 3. ემესტო პერესი, ესპანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტამერლან ტმენოვი, რუსეთი 2. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. სელიმ ტატაროვლუ, თურქეთი 3. ალექსანდრე დავითაშვილი, საქართველო
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. აუტამ რანო, ესპანეთი 2. სელიმ ტატაროვლუ, თურქეთი 3. ფრანკ მიულერი, გერმანია 3. ალექსანდრე დავითაშვილი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდრე მისხაილინი, რუსეთი 2. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. ზოლტან ჩიშაქია, უნგრეთი 3. რამაზ ჩიჩიშვილი, საქართველო

გურამ ჩხეიძე

დანიშნულება და წინასწარი კატეგორიზაცია / მატარებლის ძირითადი და ადგილობრივი	2002წ. მარტივი, სლოგანი	2003წ. დისკუსიონური, გერმანია
60 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. იაკობ დიუშა, საფრანგეთი 2. ელიზაბეტი ბონინი, ავსტრია 3. ნესტორ ზერგანი, საქართველო 3. ევგენი სტანევი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნესტორ ზერგანი, საქართველო 2. კრისტინა ფლორი, დიდი ბრიტანეთი 3. დედეიკ პაიჩერი, ავსტრია 3. არმენ ნახარანი, სომხეთი
66 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. მიხეილ უნგვარი, უნგრეთი 2. იოჰან კიშკი, სლოვაკეთი 3. ისლამ მადიევი, რუსეთი 3. მუსა ნასტიევი, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბენამინ დერბელეტი, საფრანგეთი 2. დავით მარგოშვილი, საქართველო 3. პუსევი ოზგანი, თურქეთი 3. გიორგი გიორგიევი, ბულგარეთი
73 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანტონიო დარინოვი, ბელორუსია 2. დავით ქვეციანი, საქართველო 3. ვესელოვ დანა ზელონიჩი, ლატვია 3. ჯუზეპე მადდლონი, იტალია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გენადი ბილოდიდი, უკრაინა 2. კიუში უემასუ, ესპანეთი 3. კუიშტოუ ვილკომისკი, პოლონეთი 3. ანტონიო დარინოვი, ბელორუსია
81 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ირაკლი უზნაძე, თურქეთი 2. ალექსეი ბუდოლინი, ესტონეთი 3. რობერტო მელინი, იტალია 3. რობერტო კარაჩიუვი, პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სერგეი აშვანდენი, შვეიცარია 2. ნუნო დელგადო, პორტუგალია 3. ალექსეი ბუდოლინი, ესტონეთი 3. ფლორიან ვანერი, გერმანია
90 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვალენტინ გრეკოვი, უკრაინა 2. სერგეი კუზნეცოვ, ბელორუსია 3. მარკ პუზინგა, ნიდერლანდები 3. ზურაბ ზვიადაური, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვალენტინ გრეკოვი, უკრაინა 2. კასამბი ტაოვი, რუსეთი 3. მარკ პუზინგა, ნიდერლანდები 3. ოზგურ ილმანი, თურქეთი
100 კგ- მდე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელკო ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 2. მარტინ პადარი, ესტონეთი 3. ანტალ კოჟარი, უნგრეთი 3. იგორ მაკაროვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. არიელ ზევეი, ისრაელი 2. ელკო ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. ანტალ კოჟარი, უნგრეთი 3. იგორ მაკაროვი, რუსეთი
100 კგ- ზე მეტე	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტამარლან ტმენოვი, რუსეთი 2. პედრო სუარეში, პორტუგალია 3. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერ. 3. იანუშ ეოინაროვიჩი, პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტამარლან ტმენოვი, რუსეთი 2. აუტამ რუანი, ესპანეთი 3. პაოლო ბიანჩეზი, იტალია 3. იური რიბაკი, ბელორუსია
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 2. ალექსანდრ მიხაილინი, რუსეთი 3. რუსლან შარაპოვი, ბელორუსია 3. პედრო სუარეში, პორტუგალია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდრ მიხაილინი, რუსეთი 2. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. ანდრეას ტოლტევი, გერმანია 3. რამიზ ჩოჩიშვილი, საქართველო

ძიუღოს განვითარების ისტორია

<p>დაბნუა და წონითი კატეგორიები / რატარების დრო და ადუღობა</p>	<p>2004 წ. პეტარისტო, რუმინეთი</p>	<p>2007 წ. როტარეაში, ნაგარლანდები</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლუდვიგ პაიშერი, ავსტრია 2. რევაზ ზინტირიდისი, საბერძნეთი 3. მევანი სტანევი, რუსეთი 3. არმენ ნაზარიანი, სომხეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. არმენ ნაზარიანი, სომხეთი 2. ლუდვიგ პაიშერი, ავსტრია 3. რობენ შუკესი, ნიდერლანდები 3. ლავრენტის ალექსანდის, საბერძ.
<p>66 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბექთაშ დემირელი, თურქეთი 2. ელჩინ ისმაილოვი, აზერბაიჯანი 3. ოსკარ ქენიასი, ესპანეთი 3. ბენეამინ დერბულეტი, საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელჩინ ისმაილოვი, აზერბაიჯანი 2. შიკლოშ უნგვარი, უნგრეთი 3. ალექსანდრ შლივი, ბელორუსია 3. ბენეამინ დერბულეტი, საფრანგეთი
<p>73 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. კიოში უემაცუ, ესპანეთი 2. იოელ რაზოზოვი, ისრაელი 3. ვსევოდოლდას ზელონისისი, ლატვია 3. დავით ქვეხიშვილი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. აკოშ ბრაუნი, უნგრეთი 2. იოელ რაზოზოვი, ისრაელი 3. დავით ქვეხიშვილი, საქართველო 3. დანიელ ფერნანდესი, ბუღაია
<p>81 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ილიას ილიადისი, საბერძნეთი 2. ოლე ბიშოფი, გერმანია 3. რიკარდო ვარტე, ესპანეთი 3. დიმიტრი ნოსოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოლე ბიშოფი, გერმანია 2. ბორის ნოვოტნი, სლოვაკეთი 3. რობერტ გრაჩუკო, პოლონეთი 3. ეუენ ბარტონი, დიდი ბრიტანეთი
<p>90 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. შრანესკო ლეკერ, იტალია 2. მარკ შუზინგა, ნიდერლანდები 3. გასამბი ტაოვი, რუსეთი 3. ვალენტინ გრეკოვი, უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დევიდ ალარზა, ესპანეთი 2. რობერტო მელონი, იტალია 3. მარკ შუზინგა, ნიდერლანდები 3. სერგეი აშვანდენი, შვეიცარია
<p>100 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. არიელ ზევეი, ისრაელი 2. ანტალ კოეაჩი, უნგრეთი 3. გისლან დემური, საფრანგეთი 3. შიშელ შონტი, იტალია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კრისტოფუ შამბერტი, საფრ. 2. არიელ ზევეი, ისრაელი 3. დანიელ ბრატა, რუმინეთი 3. რუსლან გასიმოვი, რუსეთი
<p>100 კგ-ზე მეტი</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. სელიშ ტატაროლდუ, თურქეთი 2. ინდრეკ პერტელსონი, ესტონეთი 3. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. ტამერლან ტმენოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდრ მისაილინი, რუსეთი 2. იანუშ ვონაროვიჩი, პოლონეთი 3. დენის ვან დერ გეესტი, ნიდერლანდები 3. ანდრეიან კორდონი, ისრაელი

<p>დანები და წონითი კატეგორიები / ნატარების ღირს და ადგილი</p>	<p>2008წ. ტამეყე, ფინეთი</p>	<p>2007წ. ბელგარადი, სერბეთი</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. გრეგ ფალონი, დიდი ბრიტანეთი 2. არშენ ნაზარანი, სომხეთი 3. რუბენ პუკესი, ნიდერლანდები 3. ლუდვიგ პაიშერი, ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კიშმაროვი რ. რუსეთი 2. დავითანი თ. სომხეთი 3. ეკუტალი გ. ისრაელი 3. ხერჯანი ნ. საქართველო
<p>66 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ზაზა კედელაშვილი, საქართველო 2. ბენფაშინ დერბელეტი, საფრანგეთი 3. ანდრეას მიტერფელნერი, ავსტრია 3. კურტერ როტბერგი, ესტონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კედელაშვილი ზ. საქართველო 2. მიჯალკოვიჩი მ. სერბეთი 3. ადამეცი ტ. პოლონეთი 3. დარშ ლეტი ბ. საფრანგეთი
<p>73 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ელნურ მამადლი, აზერბაიჯანი 2. დანიელ ფერნანდესი, საფრანგეთი 3. ბრაიან ეან დიუპი, ნიდერლანდები 3. სალამუ შეჯიდოვი, რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შევიდოვი ს. რუსეთი 2. ქევიშივილი დ. საქართველო 3. გიორგიევი გ. ბულგარეთი 3. სიამინაუ კ. ბელორუსი
<p>81 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. სიარეი სინციკაუ, ბელორუსია 2. ჯუზეპე მადალონი, იტალია 3. ჯულილაუშ ელშონტი, ნიდერლანდები 3. სერჯეი აშვანდენი, შვეიცარია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კრაენიუკი რ. პოლონეთი 2. შინჯიკაუ ს. ბელორუსი 3. ელშონტი ჯ. ნიდერლანდები 3. ბურტონი ე. დიდი ბრიტანეთი
<p>90კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ივან პერშინი, რუსეთი 2. მარკ დევიდ ალარზა, ესპანეთი 3. უინსტონ გორდონი, დიდი ბრიტანეთი 3. რობერტო მელონი, იტალია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გრეკოვი ე. უკრაინა 2. ცირეიძე ი. საქართველო 3. მელონი რ. იტალია 3. ალარზა დ. ესპანეთი
<p>100კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. რუსლან გასიმოვი, რუსეთი 2. დენიელ პადუი, უნგრეთი 3. პიტერ კოსინსი, დიდი ბრიტანეთი 3. დიომიტრი პეტერსი, გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხათბი დ. უნგრეთი 2. გასიმოვი რ. რუსეთი 3. ზევეი ა. ისრაელი 3. დემანფუკონი პ. საფრანგეთი
<p>100კგ-ზე მეტე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ანდრეას ტოლცერი, ერმანია 2. იანუშ ვოინაროვიჩი, პოლონეთი 3. ტამერლან ტმენოვი, რუსეთი 3. ზეიად ხანჯალაშვილი, საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რინერი ტ. საფრანგეთი 2. გუჯაჯიანი ლ. საქართველო 3. ტოლცერი ა. გერმანია 3. მიხაილინი ა. რუსეთი

ძიუდოს განვითარების ისტორია

<p>დანები და წონითი კატეგორიები / წატარების დრო და ადგილი</p>	<p>2008 წ. ლისაბონი, პორტუგალია</p>
<p>60 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვაიშერი ლ. აესტრია 2. პუკსი რ. ნიდერლანდები 3. ალექსანდრისი ლ. საბერძნეთი 3. ზერგანი ნ საქართველო
<p>66 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. კედელაშვილი ზ. საქართველო 2. უნგვარი მ. უნგრეთი 3. დიასი პ. პორტუგალია 3. გადანოვი ა. რუსეთი
<p>73 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვან ტიჩელტი დ. ბელგია 2. უეშაკუ კ. ესპანეთი 3. ბრაუნი ა. უნგრეთი 3. ქეხიშვილი დ. საქართველო
<p>81 კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეტო ჯ. პორტუგალია 2. ელმონტი ჯ. ესპანეთი 3. ბარკოვსკი მ. ბელორუსი 3. მადალონი ჯ. იტალია
<p>90კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. პუზინგა მ. ნიდერლანდები 2. შამედოვი ე. აზერბაიჯანი 3. კაზიუსიონოვი ა. ბელორუსი 3. ცირეკოძე ი. საქართველო
<p>100კგ-მდე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. კროლი ხ. ნიდერლანდები 2. შატუშვილი პ. პოლონეთი 3. 3. ზევი ა. ისრაელი
<p>100კგ-ზე მეტე</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტმენოვი ტ. რუსეთი 2. ბიანჩეზი პ. იტალია 3. რობინი პ. საფრანგეთი 3. სოტნიკოვი ე. უკრაინა

წონითი კატეგორიები / ნატარების დრო და ადგილი	2009წ. თბილისი, საქართველო	2010წ. ვენა, ავსტრია
60 კგ-მდე	1. ვალსტიანი ა. რუსეთი 2. ზანტარაია გ. უკრაინა 3. ხერგიანი ნ. საქართველო 3. პაიჭერი ს. ავსტრია	
66 კგ.	1. უნგვარი შ. უნგრეთი 2. კოვალსკი ტ. პოლონეთი 3. ვადანოვი ა. რუსეთი 3. კოზლოვს დ. ლატვია	
73 კგ.	1. სოროკა ვ. უკრაინა 2. ელმონტი დ. ნიდერლანდები 3. ბონხომი გ. საფრანგეთი 3. ტრუდოვი მ. მოლდავეთი	
81 კგ.	1. ნიფონტოვი ი. რუსეთი 2. ვინო ა. იტალია 3. სედევიჩი ა. სლოვენია 3. წიკლაური ლ. საქართველო	
90კგ	1. კაზიესიანოვი ა. ბელორუსი 2. ლიპარტელიანი ვ. საქართველო 3. ბუზა კ. ლიტვა 3. მამადოვი ვ. აზერბაიჯანი	
100კგ	1. ხაიბუდაევი დ. რუსეთი 2. გროლი ხ. ნიდერლანდები 3. ბოროდაეკო ვ. ლატვია 3. ბრატა დ. რუმინეთი	
+100კგ	1. პარადე შ. ესტონეთი 2. ვუჯსტერსი გ. ნიდერლანდები 3. შაკარაუ ი. ბელორუსი 3. მიხაილინი ა. რუსეთი	

მსოფლიო ჩემპიონატებისა და ოლიმპიური
თამაშების პრიზიორები

ჩატარების დრო და ადგილი/ წონითი კატეგორიები	ოლიმპიური თამაშები 1964 წ. ტოკიო	მსოფლიო 'შემიონატი 1965 წ რიო-დე-ჟანეირო
მსუბუქი 68 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაკატანი ტ. იაპონია 2. ხენნი ე შვეიცარია 3. ბოგოლიუბოვი ა. რუსეთი 3 სტეპანოვი ო. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. მაცუდა ხ. იაპონია 2. მინატოია ხ. იაპონია 3. სუმ პაკ კიდი კორეა 3 სტეპანოვი ო. რუსეთი
საშუალო 80 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოკანო ი. იაპონია 2. ხოფმანი ე. გერმანია 3. ბრეგმანი დ. აშშ. 3 ოი ტას კიმი კორეა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოკანო ი. იაპონია 2. იამანაკა კ. იაპონია 3. ტაი კიმი კორეა 3 ბრეგმანი დ. აშშ.
მძიმე +80 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ინოკუმა ი. იაპონია 2. როჯერსი ა. კანადა 3. კიკნაძე ა. საქართველო 3 ჩიკვილაძე ფ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გეესინკი ა. ნიდერლანდები 2. მატსუნაგა მ. იაპონია 3. როჯერსი ა. კანადა 3 საკატუჩი ი. იაპონია
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. გეესინკი ა. ნიდერლანდები 2. კამინაგა ა. იაპონია 3. გლანი კ. გერმანია 3 ბორონოვსკი ტ. ავსტრია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ინოკუმა ი. იაპონია 2. ჰიბროწაშვილი ა.საქართველო 3. სნაიდერსი პ. ნიდერლანდები 3 კიკნაძე ა. საქართველო

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი	
	1967წ. სალტ-ლეიკსიტი	1969წ. მეხიკო
ქვე-მსუბუქი 63 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სიგოკა ტ. იაპონია 2. მატსუდა ხ. იაპონია 3. კიმ ჩუენ სიკო, კორეა 3. სუსლდინი ს. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სონოდა ვ. იაპონია 2. ნომურა ტ. იაპონია 3. ჩუენ კიმ იანგი, კორეა
მსუბუქი 68 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. შინატოია ხ. იაპონია 2. სუე პაკ კიდი, კორეა 3. ჩუენ სამ პაკი, კორეა 3. ნაკატანი ტ. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შინატოია ხ. იაპონია 2. კონო ი. იაპონია 3. ბოკ ჩილ კიმი, კორეა 3. რუდმანი დ. რუსეთი
საშუალო 80 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. მარუტი ვ. იაპონია 2. პოგლაიენი მ. ნიდერლანდები 3. უმუ ს. იაპონია 3. ჯაკსი ე. დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სონოდა ი. იაპონია 2. ხირაო კ. იაპონია 3. პოგლაიენი მ. ნიდერლანდები 3. ხონ სუნ იპი, კორეა
ქვე-მძიმე 93 კგ		<ol style="list-style-type: none"> 1. სანახარა ფ. იაპონია 2. გერმანი პ. გერმანია 3. კაუბატა ტ. იაპონია 3. პოკატაევი ვ. რუსეთი
მძიმე +80 კგ +93 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. რიუსკა ვ. ნიდერლანდები 2. მადეჟმა ნ. იაპონია 3. მატუსუსაკა ტ. იაპონია 4. კიენაძე ა. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სუმა ს. იაპონია 2. გლანი კ. გერმანია 3. ონაშვილი ვ. საქართველო 3. მაკუნავა მ. იაპონია
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. კამინავა მ. იაპონია 2. გლანი კ. გერმანია 3. გერმანი პ. გერმანია 3. სინომაკი მ. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სინომაკი მ. იაპონია 2. რიუსკა ვ. ნიდერლანდები 3. უგსტერი ვ. ნიდერლანდები 3. სატო ნ. იაპონია

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი	ოლიმპიური თამაშები
	1971 წ. ლიუდვიგსხაფენი	1972 წ. მიუნხენი
ქვე-მსუბუქი 63 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კავაგუჩი ტ. იაპონია 2. ნომურა ტ. იაპონია 3. სუსლანი ს. რუსეთი 3. სამ ფონგ ჩო, კორეა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კავაგუჩი ტ. იაპონია 2. ბაკსაუა ბ. შონდოლეთი 3. მუნეი ე. საფრანგეთი 3. კიმ იონ იკი, კორეა
მსუბუქი 70 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხიტასა ტ. იაპონია 2. მინატოია ტ. იაპონია 3. პოტტგერი ა. გერმანია 3. ზაიკოუსკი ა. პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნომურა ტ. იაპონია 2. ზაიკოუსკი ა. პოლონეთი 3. პოტტგერი დ. გერმანია
საშუალო 80 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფუდზი ს. იაპონია 2. სიგემაკუ ე. იაპონია 3. ოფუერ გ. საფრანგეთი 3. სტარბრუკი დ. დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სეკინე ს. იაპონია 2. ოხ სენგ ლინი, კორეა 3. ჯაკსი ბ. დიდი ბრიტანეთი 3. კოშე ე. საფრანგეთი
ქვე-მძიმე 93 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. სანსახარა ფ. იაპონია 2. სატო ნ. იაპონია 3. ხოილლერი ხ. გერმანია 3. ჩიოკი ი. ბრაზილია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჩოჩიშვილი შ. საქართველო 2. სტარბრუკი დ. დიდი ბრიტანეთი 3. ბარტი პ. გერმანია 3. იშიი შ. ბრაზილია
მძიმე +93 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. რიუსკა გ. ნიდერლანდები 2. გლანი კ. გერმანია 3. იუარა ხ. იაპონია 3. რემფორი კ. დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რიუსკა გ. ნიდერლანდები 2. გლანი კ. გერმანია 3. ონაშვილი გ. საქართველო 3. ნისიმურა მ. იაპონია
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. სინოშიაკი მ. იაპონია 2. კუზნეცოვი ე. რუსეთი 3. გლანი კ. გერმანია 3. სეკინე ს. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რიუსკა გ. ნიდერლანდები 2. კუზნეცოვი ე. რუსეთი 3. ეგსტერი ე. ნიდერლანდები 3. სატო ნ. იაპონია

ნატარების დრო და ადგილი/ წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი	
	1973წ. ლოზანა	1975წ. ვენა
ქვეშისუბუქი 63 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. მინამი ე. იაპონია 2. კაეაჩუგი ტ. იაპონია 3. ფიცხელაური შ. საქართველო 3. როდრიგესი ე. კუბა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. მინამი ე. იაპონია 2. კასიეაზაკი, იაპონია 3. რაისმანი ტ. გერმანია 3. მარინი ფ. იტალია
მსუბუქი 70კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნომურა ტ. იაპონია 2. პიოტგერი ა. გერმანია 3. იოსიმურა კ. იაპონია 3. ნოეიკოეი ა. უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეეზოროვი ე. რუსეთი 2. დეონიკოვი ე. უკრაინა 3. კიშოტო, იაპონია 3. კურამოტო ტ. იაპონია
საშუალო 80 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფუდზი ს. იაპონია 2. სონოდა ი. იაპონია 3. ლუუკი ბ. გერმანია 3. რეიტერი ა. პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფუდზი ს. იაპონია 2. ხარა იაპონია 3. კოშე ე. საფრანგეთი 3. ადამჩიკი ა. პოლონეთი
ქვეშიმიე 93კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სატო ნ. იაპონია 2. ცეგუზა ტ. იაპონია 3. სტარბრუკი დ. დიდი ბრიტანეთი 3. ლორენცი დ. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. რუჟე ე. საფრანგეთი 2. ისიბასი, იაპონია 3. ხარშილაძე რ. საქართველო 3. ბეთანოვი ე. რუსეთი
შიმიე +93კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტაკაგაკი ჩ. იაპონია 2. ნიჟარაძე ჯ. საქართველო 3. რემფრი კ. დიდი ბრიტანეთი 3. ნოეიკოეი ს. უკრაინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ენდო ს. იაპონია 2. ნოეიკოეი ს. უკრაინა 3. გილ ჩონ პაკი, კორეა 3. ნისიმურა ტაკაგაკი, იაპონია
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნინოშია ხ. იაპონია 2. უემურა ხ. იაპონია 3. გლანი კ. გერმანია 3. ცუკშეერდი ე. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. უემურა ხ. იაპონია 2. ნინოშია ხ. იაპონია 3. ჩოჩიშვილი შ. საქართველო 3. ლორენცი დ. გერმანია

ძიუღოს ჯანეთარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	ოლიმპიური თამაშები	მსოფლიო ჩემპიონატი
	1976წ. მონრეალი	1979წ. პარიზი
მჩატე 60კგ	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. რეი ტ. საფრანგეთი 2. კოა ვუ დონგი, კორეა 3. შორიუაკი ი. იაპონია 3. მარიანი ფ. იტალია
ქვე-მსუბუქი 63 კგ-65კგ 1977წ-დან	<ol style="list-style-type: none"> 1. როდრიგესი ე. კუბა 2. ჩანგ ენგ იუნგი, კორეა 3. მარიანი ფ. იტალია 3. ტუნჩიკი ვ. უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 2. დელეინგი ი. საფრანგეთი 3. სასახარა კ. იაპონია 3. პავლოუსკი ი. პოლონეთი
მსუბუქი 70კგ 71კგ 1977 წ-დან	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნეზოროვი ე. რუსეთი 2. კურაშოტო კ. საფრანგეთი 3. ვიალი პ. იაპონია 3. ტალაი მ. პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კაცუკი კ. იაპონია 2. გამბა ე. იტალია 3. ადამი ნ. დიდი ბრიტანეთი 3. ნამგალაური თ. საქართველო
ქვესაშუალო 78კგ 1977 წ-დან	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. ფუდზი ს. იაპონია 2. ჩულუნი ბ. საფრანგეთი 3. პეინკე ხ. გერმანია 3. იუნგ ჩუ პარკი, კორეა
საშუალო 80 კგ-86კგ 1977 წ-დან	<ol style="list-style-type: none"> 1. სონოდა ი. იაპონია 2. დეორნიკი ე. უკრაინა 3. ობადოვი ს. იუგოსლავია 3. პარკ ენგ ჩილი, კორეა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ულჩი დ. გერმანია 2. სანჩი მ. საფრანგეთი 3. ტაკახასი მ. იაპონია 3. კარმონა ე. ბრაზილია
ქვე-მძიმე 93კგ 95კგ 1977 წ-დან	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნინოშია ხ. იაპონია 2. ხარშილაძე რ. საქართველო 3. როიტლისბერგერი ვ. შვეიცარია 3. სტარბრუკი დ. დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხუბულური თ. საქართველო 2. ვან დერ ვალე რ. ბელგია 3. ნუშანი ხ. ნიდერლანდები 3. ნოურეიტერი ვ. გერმანია
მძიმე +93კგ +95კგ 1977 წ-დან	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნოუიკოვი ს. უკრაინა 2. ნოურეიტერი ვ. გერმანია 3. ენდო ს. იაპონია 3. კოავი ა. აშშ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იამსიტა ი. იაპონია 2. რუჟე ფ. საფრანგეთი 3. ვარჯა ი. უნგრეთი 3. ჩი ე კი კორეა
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. უემურა ხ. იაპონია 2. რემფრი კ. დიდი ბრიტანეთი 3. ჩოჩიშვილი შ. საქართველო 3. პორტელლი ი. არგენტინა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ენდო ს. იაპონია 2. კუზნეცოვი ვ. გერმანია 3. რუჟე ფ. საფრანგეთი 3. კოვაჩევი რ. იუგოსლავია

ჩატარების დრო და ადგილი/ წონითი კატეგორიები	ოლიმპიური თამაშები	მსოფლიო ჩემპიონატი
	1980წ. მოსკოვი	1981წ. მაასტრახტი
მჩატე 60კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. რეი ტ. საფრანგეთი 2. როდრიგესი ე. კუბა 3. ემეი ა. რუსეთი 3. კინეჩი ტ. უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შორევაკი ა. იაპონია 2. პეტრიშკოვი პ. ჩეხოსლოვაკია 3. მარიანი ფ. იტალია 3. ტაკახასი პ. კანადა
ქვე-მსუბუქი 65კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოლოდუხინი ნ. რუსეთი 2. დამიანი ც. მონღოლეთი 3. პავლოვსკი ი. პოლონეთი 3. ნედკოვი ი. ბულგარეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კასივაძე მ. იაპონია 2. ნიკოლაევი კ. რუმინეთი 3. პონომაროვი პ. ლიტვა 3. იუნგ ზო ზეანი, კორეა
მსუბუქი 71კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. გამბა ე. იტალია 2. ადამსი ნ. დიდი ბრიტანეთი 3. ლემანი კ. გერმანია 3. დავადალი რ. მონღოლეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჩონგ ხაე პარკი, კორეა 2. დიო კ. საფრანგეთი 3. ვუიუჟეიჩი ე. იუგოსლავია 3. ლემანი კ. გერმანია
ქვესაშუალო 78კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხაბარელი შ. საქართველო 2. ფერეირა ხ. კუბა 3. ჩულუიანი ბ. საფრანგეთი 3. პეინკე ხ. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ადამსი ნ. დიდი ბრიტანეთი 2. კასე იუ. იაპონია 3. პეტროვი გ. ბულგარეთი 3. დამერტი კ. კანადა
საშუალო 86კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. როტლისპერგერი, შვეიცარია 2. ასკუი, კუბა 3. იაცკეიჩი კ. ლატვია 3. ულჩი დ. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჩულუიანი ბ. საფრანგეთი 2. ნოსე ს. იაპონია 3. ბოდაევილი დ. საქართველო 3. ულჩი დ. გერმანია
ქვე-მძიმე 95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვან დერ ვალე რ. ბელგია 2. ხუბულური თ. საქართველო 3. ლორენცი დ. გერმანია 3. ნუშანი ხ. ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხუბულური თ. საქართველო 2. ვან დერ ვალე რ. ბელგია 3. ვაშინი რ. საფრანგეთი 3. ხუანგ ჩუ ხა კორეა
მძიმე +95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. პარიზი ა. დიდი ბრიტანეთი 2. ზაპრიანოვი დ. ბულგარეთი 3. კოცმანი ე. ჩეხოსლოვაკია 3. კოუალევიჩი რ. იუგოსლავია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იამსიტა ი. იაპონია 2. ვერიჩევი გ. რუსეთი 3. კოცმანი ე. ჩეხოსლოვაკია 3. სალონენი ი. ფინეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლორენცი დ. გერმანია 2. პარიზი ა. დიდი ბრიტანეთი 3. შანი ა. დიდი ბრიტანეთი 3. თევარი ა. უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იამსიტა ი. იაპონია 2. რეშკო ვ. პოლონეთი 3. თევარი ა. უნგრეთი 3. ვან დერ ვალე რ. ბელგია

მიუღოს განვითარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი	ოლიმპიური თამაშები
	1983წ. მოსკოვი	1984წ. ლოს ანჯელესი
მჩატე 60კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხ. ტლეცერი, რუსეთი 2. ბოუკო ტ. უნგრეთი 3. ხარაგუნი კ. იაპონია 3. შტოლბერგი კ. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხოსოკავა ს. იაპონია 2. კიმ ია იუნო, კორეა 3. ეკერსლი ნ დიდი ბრიტანეთი 3. ლიდდ ე. აშშ
ქვე-მსუბუქი 65კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოლოდუხინი ნ რუსეთი 2. შადუკო ი. იაპონია 3. როზატტი ს. პოლონეთი 3. პაულუესკი ი. პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შადუკო ი. იაპონია 2. ზან იუნ ოლი, კორეა 3. ალექსანდერი მ. საფრანგეთი 3. როიტერი ი. ავსტრია
მსუბუქი 71კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაკანისი ხ. იაპონია 2. გამბა ე. იტალია 3. ნამგადაური თ. სააქართველო 3. შტრანცი შ. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ან ბენ ეიუნი, კორეა 2. გამბა ე. იტალია 3. ოკმურა ლ. ბრაზილია 3. ბრაუნი კ. დიდი ბრიტანეთი
ქვესაშუალო 78კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ზიკაგე ნ იაპონია 2. ადამსი ნ დიდი ბრიტ. 3. ხაბარელი შ. საქართველო 3. ფრატია მ. რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვინკე ფ. გერმანია 2. ადამსი ნ დიდი ბრიტანეთი 3. ფრატია მ. რუმინეთი 3. ნოვაკი მ. საფრანგეთი
საშუალო 86კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ულჩი დ. გერმანია 2. კანიუ ფ. საფრანგეთი 3. ნოსე ს. იაპონია 3. ბლლანდი რ. აშშ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ზაიზენბახერი პ. ავსტრია 2. ბერნარდი რ. აშშ 3. კარმონა ე. ბრაზილია 3. ნოსე ს. იაპონია
ქვე-ძვივი 95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. პრეშელი, გერმანია 2. დიოსენკო ე. რუსეთი 3. ნოურეიტერი გ. გერმანია 3. ვან დერ ვალე, ბელგია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხა ხუინ ხუ, კორეა 2. ვიერა, დიდი ბრიტანეთი 3. ნოურეიტერი გ. გერმანია 3. ფრიდრიქსონი ბ. ისლანდია
ძვივი +95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. იამასიტა ია იაპონია 2. ეილ ხემი ე. ნიდერლანდები 3. შტორი ნ გერმანია 3. ჩიოკი მ. რუმინეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. საიტო ხ. იაპონია 2. პარიზი ა. დიდი ბრიტანეთი 3. ბერგერი მ. კანადა 3. ჩო ენ ჩულ, კორეა
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. საიტო ხ. იაპონია 2. კოცმანი ე. ჩეხოსლოვაკია 3. ოტეარი ა. უნგრეთი 3. ვან დერ ვალე, ბელგია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იამასიტა ი. იაპონია 2. რაშვანი მ. ეგვიპტე 3. შნაბელი ა. გერმანია 3. ჩიოკი მ. რუმინეთი

ნატარების დრო და ადგილი/ წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი	
	1985წ. სეული	1987წ. ესენი
მნატე 60კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. კოსოკაევა ს იაპონია 2. დეზდრიკე პ გერმანია 3. ტლეცკერი ხ. რუსეთი 3. ბუიკო ტ. უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კიმ ეე იუნი, კორეა 2. ხოსოკაევა ს. იაპონია 3. რუ პ. საფრანგეთი 3. ასანო კ. აშშ
ქვე-მსუბუქი 65კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სოკოლოვი იუ. რუსეთი 2. კიუნს კიუ ლი, კორეა 3. გავერონი ს. დიდი ბრიტანეთი 3. მაცუოკა ი. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იამამოტო ი. იაპონია 2. სოკოლოვი ი. რუსეთი 3. ბუიკო ტ. უნგრეთი 3. ილინ ში შინი, ტაივანი
მსუბუქი 71კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბიუნგ კიუნ ანი, კორეა 2. სეირი მ. აშშ 3. სტრანზი ცს. საფრანგეთი 3. ელახი ვ. პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სეეინი მ. აშშ 2. ალექსანდერი მ. საფრანგეთი 3. ბრაუნი კ. დიდი ბრიტანეთი 3. კოჩა ტ. იაპონია
ქვესაშუალო 78კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სიკაგე ნ იაპონია 2. დემიგენი ტ. გერმანია 3. ადამსი ნ. დიდი ბრიტანეთი 3. შესტაკოვი ვ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოკადა ხ. იაპონია 2. ვარაევი ბ. რუსეთი 3. ლი კოი ხეა, კორეა 3. ლენეჩი ვ. პოლონეთი
საშუალო 86კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ზაიზენბახერი პ. ავსტრია 2. პეტროვი ვ. ბულგარეთი 3. პენსიაკი ე. ბელორუსია 3. კანიუ ფ. საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კანიუ ფ. საფრანგეთი 2. პაკ ჩონ ზოლო, კორეა 3. უაიტი დ. დიდი ბრიტანეთი 3. მურატა მ. იაპონია
ქვე-მძიმე 95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სუგაი ხ. იაპონია 2. ხიანგ დუუ ხა, კორეა 3. ნოურეიტერი ვ. გერმანია 3. ვან დერ ვალე, ბელგია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სუგაი ხ. იაპონია 2. მიეჩერი ტ. ნიდერლანდები 3. მიჩედი ა. ბრაზილია 3. სიო იო ხ. კორა
მძიმე +95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. იანგ ჩულ ჩო, კორეა 2. საიტო ხ. იაპონია 3. ვერიჩევი ვ. რუსეთი 3. ზაპრიანოვი დ. ბულგარეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვერიჩევი ვ. რუსეთი 2. რაშვანი მ. ეგვიპტე 3. პლატენი ი. გერმანია 3. სიუ გოუ გირი, კორეა
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. მასაკი ი. იაპონია 2. რაშვანი მ. ეგვიპტე 3. ვილხელმი ვ. ნიდერლანდები 3. ბიკტაშევი ხ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოგაევა ნ იაპონია 2. გორდონი ე. დიდი ბრიტანეთი 3. კასტრო ხ. კუბა 3. შტორი ხ. გერმანია

ძიუღოს განეიტარების ისტორია

ჩანსარების ღარი და ადგილი/წონითი კატეგორიები	ოლიმპიური თამაშები	მსოფლიო ჩემპიონატი
	1957 სეული	1957 ბელგრადი
მნატე 60კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიმი ვე ხუნი, კორეა 2. ასანო კ. აშშ 3. ხოსოკავა ო იაპონია 3. ტოტიკაშვილი ა. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტოტიკაშვილი ა. საქართველო 2. კოსინო ტ. იაპონია 3. დავეოშინი ბ. შონლოღეთი 3. პაკ ხაკ ვნი, კორეა
ქვე-მსუბუქი 65კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლი ჩონ ხენი, კორეა 2. პავლოვსკი ი. პოლონეთი 3. კარაბეტა ბ. საფრანგეთი 3. იამაშოტო ი. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბუჩინოვიჩი დ. იუგოსლავია 2. კველშალდსი იუ გერმანია 3. კოსინინი ს. რუსეთი 3. კარაბეტა ბ. საფრანგეთი
მსუბუქი 71კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ალექსანდერი შ. საფრანგეთი 2. ლოლლი ს. გერმანია 3. თენაძე გ. საქართველო 3. სევენი შ. აშშ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კოგა ტ. იაპონია 2. სევენი შ. აშშ 3. თენაძე გ. საქართველო 3. ჩან ზულ ლი, კორეა
ქვესაშუალო 78კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. დეგენი ვ. პოლონეთი 2. ვინიკე უ. გერმანია 3. ბრეშოტო გ. გერმანია 3. ვარავეი ბ. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გიმი უენ უუ, კორეა 2. მოსიდა ტ. იაპონია 3. ვარავეი ბ. რუსეთი 3. ლენჩი ვ. პოლონეთი
საშუალო 86კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ზაიზენბახერი პ. ავსტრია 2. შესტაკოვი ვ. რუსეთი 3. ოსაკო ა. იაპონია 3. სპიდერსი ბ. ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კანიუ უ. საფრანგეთი 2. სპიდერსი ბ. ნიდერლანდები 3. ლოშენშტაინი ა. გერმანია 3. შროიდენბერგი შ. საფრანგეთი
ქვე-მძიმე 95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. შიგელი ა. ბრაზილია 2. შაილინგი შ. გერმანია 3. ვან დერ ვალე, ბელგია 3. სტიუარტი დ. დიდი ბრიტანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კურტანიძე კ. საქართველო 2. ოდვავირი გ. შონლოღეთი 3. შაილინგი შ. გერმანია 3. ვან დერ ვალე, ბელგია
მძიმე +95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. საიტი ხ. იაპონია 2. შტორი ხ. გერმანია 3. ვერინგეი ვ. რუსეთი 3. ხო ვნ ზული, კორეა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოგავა ნ. იაპონია 2. შორენო გარსია კუბა 3. ვერინგეი ვ. რუსეთი 3. კუშაცტი რ. პოლონეთი
აბსოლუტური	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოგავა ნ. იაპონია 2. კობორძალიძე ა. საქართველო 3. გიმი კუნ სუ, კორეა 3. უინ დერ გრობენი, გერმანია

გურჯაო რაიონული

ჩატარების დრო და ადგილი/ წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი	
	1991წ. პარსელონა	1992წ. პარსელონა
მნატე 60კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოსინო ტ. იაქონია 2. იუნ-ხუინი, გორეა 3. გუსეინოვი ნ. აზერბაიჯანი 3. ირადაროლი პ. საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გუსეინოვი ნ. აზერბაიჯანი 2. იუნ-ხუინი, გორეა 3. გოსინო ტ. იაქონია 3. ტრაუტმანი რ. გერმანია
ქვე-მსუბუქი 65კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. გველშაცის უ. გერმანია 2. ოკუმა მ. იაქონია 3. გოსმინინი ს. რუსეთი 3. ჰედრო დ. აშშ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სამნაიო გ. ბრაზილია 2. ჩაკი, უნგრეთი 3. გველშაცის უ. გერმანია 3. ვრანდოსი პ. კუბა
მსუბუქი 71კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოგა ტ. იაქონია 2. რუიზი ი. ესპანეთი 3. დგებუაძე ვ. საქართველო 3. ჩუნ ხუნი, გორეა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოგა ტ. იაქონია 2. ხაიტოში ბ. უნგრეთი 3. ჯუნ ხუნი, გორეა 3. სმადგა შ. ისრაელი
ქვესაშუალო 78კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. დანკაუ დ. გერმანია 2. ლატსი ი. ბელგია 3. ვარაევი ბ. რუსეთი 3. იოშიდა ხ. იაქონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იოშიდა ხ. იაქონია 2. შორისი დ. აშშ 3. დამაზინი ბ. შონდოლეთი 3. კიმ ვნ დუუ, გორეა
საშუალო 86კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოკადა ხ. იაქონია 2. ენაგი დ. აშშ 3. ვისმარა დ. იტალია 3. ლეგენი ვ. პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლეგენი ვ. პოლონეთი 2. ტაო პ. საფრანგეთი 3. ოკადა ს. იაქონია 3. ჯილი ნ. კანადა
ქვე-მძიმე 95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტრენო ს. საფრანგეთი 2. ნასტულა პ. პოლონეთი 3. შაილინგი გ. გერმანია 3. სოსნა ი. იუგოსლავია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოვაჩი ა. უნგრეთი 2. სტივენსი რ. დიდი ბრიტანეთი 3. სერგეევი დ. რუსეთი 3. შაიერი ტ. პოლანდია
მძიმე +95კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. გოსოროტოვი ს. რუსეთი 2. შორენი ფ. კუბა 3. ოგაეა ნ. იაქონია 3. კიმ კუნ სუ, გორეა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხახალევიშვილი დ. საქართველო 2. ოგაეა ნ. იაქონია 3. დუიე დ. საფრანგეთი 3. გზოვი ი. უნგრეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოგაეა ნ. იაქონია 2. ხახალევიშვილი დ. საქართველო 3. შატორენე ვ. საფრანგეთი 3. გეოში ი. უნგრეთი 	-

ძიუღოს განუითარეზის ისტორია

ნატარეზის დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი	
	1993 წ. პამილტონი	1995 წ. მავუხარი
მჩატე 60 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. სონოდა რ. იაპონია 2. პუსეინოი ნ. აზერბაიჯანი 3. ეაზაგაშვილი ზ. საქართველო 3 ტაუტმანი რ. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იოფოგინი ნ. რუსეთი 2. ეაზაგაშვილი ზ. საქართველო 3. სონოდა რ. იაპონია 3 ბაგიროვი ნ. ბელორუსი
ქვე მსუბუქი 65 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაკამურა ი. იაპონია 2. ბორნი ე. შვეიცარია 3. კველშოლცი უ. გერმანია 3 კოსმინინი ს. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კველშოლცი უ. გერმანია 2. ნაკამურა ი. იაპონია 3. კომ დე იტი კორეა 3 დემირელი ბ. თურქეთი
მსუბუქი 71 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ხუან ჩანგი კორეა 2. პაიციში ხ. უნგრეთი 3. კორდოზე რ. ბრაზილია 3 პიდუშია ტ. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. პიდუშია დ. იაპონია 2. კუაკ დე სუნი კორეა 3. ბრამბილა დ. იტალია 3 პედრო ზ. აშშ
ქვე საშუალო 78 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. კიონგ ჩუნი კორეა 2. იოშიდა ხ. იაპონია 3. მორისი ჯ. აშშ 3 იანგი დ. საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კოგა ტ. იაპონია 2. სმაგდა თ. ისრაელი 3. ტეიტერი პ. ავსტრია 3 ბურაში ჯ. საფრანგეთი.
საშუალო 86 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაკამურა ი. იაპონია 2. ჯილ ნ. კანადა 3. კროტარუ ა. რუმინეთი 3 ვილარი ლ. ესპანეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. კი იონგ ჩენი კორეა 2. იოშიდა ხ. იაპონია 3. მალტევი თ. რუსეთი 3 ჯილი ნ. კანადა
ქვე მძიმე 95 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კოეარი თ. უნგრეთი 2. მიგელი ა. ბრაზილია 3. ტრენო ს. საფრანგეთი 3 მელინგი მ. გერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნასტულა პ. პოლონეთი 2. სერგეევი დ. რუსეთი 3. ტრენი ს. საფრანგეთი 3 ოკარზუმი შ. იაპონია
მძიმე + 95 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. დუე დ. საფრანგეთი. 2. ხახალეიშვილი დ. საქართველო 3. მიულერი ფ. გერმანია 3 კოსოროტოვი კ. რუს. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დუე დ. საფრანგეთი 2. მიულერი ფ. გერმანია 3. ხახალეიშვილი დ. საქართველო 3 ოგაეა ნ. იაპონია
აბსოლიტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. კუბაკი რ. პოლონეთი 2. შტორი პ. გერმანია 3. ოგაეა ნ. იაპონია 3 ხახალეიშვილი დ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დუე დ. საფრანგეთი 2. კოსოროტოვი ს. რუსეთი 3. შინოზარა შ. იაპონია 3. თათაროღლუ ს. თურქეთი

გურამ ჩხეიძის გარდაცვალების შესახებ

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	ოლიმპიური თამაშები 1996 წ. ატლანტა	მსოფლიო ჩემპიონატი 1997 წ. პარიზი
მხატვ 60 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ნომურა ტ. იაპონია ჯოვინაზო ჯ. იტალია. ნარმანდახი დ. მონღოლეთი ტაუტმანი რ. ვერმანია 	<ol style="list-style-type: none"> ტარაპირო ნ. იაპონია რევაზიშვილი გ. საქართველო შიატა უ. ბრაზილია ტიმანსი ბელგია
ქვე მსუბუქი 65 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> გველმასი უ. გერმანია ნაკაშურა ი. იაპონია ფერნანდესი ჯ. კუბა გომარდემი ვ. ბრაზილია 	<ol style="list-style-type: none"> გიმ შუკი გორვა ბენზუდარდი ლ. საფრანგეთი ვაზაგაშვილი გ. საქართველო ბივოლი ვ. მოლდავეთი
მსუბუქი 71 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ნაკაშურა გ. იაპონია გვაკი დ. სუნგი გორვა გაღიანო გ. საფრანგეთი კედრო ჯ. ა.შ 	<ol style="list-style-type: none"> ნაკაშურა გ. იაპონია გაგლიანო გ. საფრანგეთი ბენტესი გ. პორტუგალია. ზელდონი ვ. ლატვია
ქვე საშუალო 78 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ბურასი ჯ. საფრანგეთი გოგა ტ. იაპონია ჩო ინ ჩული გორვა ლიპარტელიანი ს. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> ჩო ინ ჩული გორვა ბურა ჯ. საფრანგეთი გვაკი ოკ ჩოლი გორვა რეიტერი ჯ. ავსტრია
საშუალო 86 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ჯონ კინგი ჩუნი გორვა ბაგდასაროვი ა. უზბეკეთი შაიტა შ. გერმანია კუზინგა შ. ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> ჯეონ კი იანში გორვა საიტა შ. გერმანია ოლსონი ბ. ა.შ მონტი შ. იტალია
ქვე მძიმე 95 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ნასტულა ჯ. პოლონეთი გიმ შინ სუ გორვა ტრენო ს. საფრანგეთი ფერნანდესი შ. ბრაზილია 	<ol style="list-style-type: none"> ნასტულა ჯ. პოლონეთი შიგელი ა. ბრაზილია ლემური გ. საფრანგეთი ნაკაშურა იო. იაპონია
მძიმე + 95 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> დუიე დ. საფრანგეთი ქერესი ე. ესპანეთი მიულერი გერმანია ბერნევილდი ვან. ბელგია 	<ol style="list-style-type: none"> დუიე დ. საფრანგეთი შინოზარა შ. იაპონია ჰან სონგი ჩინეთი ტემნოვი ტ. რუსეთი
აბსოლუტური	არ გათამაშდა	<ol style="list-style-type: none"> კუბაკი რ. პოლონეთი მაკიში იო. იაპონია ვან ბარნეველდი შ. ბელგია ვან დერ გესტი დ. ნიდერლანდები

ძიუღოს კანუითარუბის ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი / წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი 1999წ. ბირმინგემი	ოლიმპიური თამაშები 2000წ. სიდნეი
მჩატე 60კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. პოულეტი მ. კუბა 2. ტაკუნო კ. იაპონია 3. ბაგროვი ნ. ბელორუსი 3 ხერგიანი ნ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნომურა ტ. იაპონია 2. ბოკუნე ცხიუნი გორგა. 3. პულეტი მ. კუბა 3 სამაგლოვი ა. ყირგიზეთი
ქვე მსუბუქი 66 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბანბოუდაუდი ლ. საფრანგეთი 2. ოზგანი ხ. თურქეთი 3. ვანალკენი პ. ნიდერლანდები 3 არენსებია ჯ. კუბა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოზგანი ხ. თურქეთი 2. ბენბოუდაუდი ლ. საფრანგეთი 3. ჯიოინაზო ჯ. იტალია 3 ვახაგაშვილი გ. საქართველო
მსუბუქი 73კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. პედრო ჯ. აშშ 2. მადაროვი ვ. რუსეთი 3. ვრეირა ს. ბრაზილია 3 რევაზიშვილი გ. საქართველო 	<ol style="list-style-type: none"> 1. მადლონი გ. იტალია 2. კამილო ტ. ბრაზილია 3. ზელიონი ვ. ლატვია 3 დარიუკოვი ა. ბელორუსი
ქვე საშუალო მწკ	<ol style="list-style-type: none"> 1. რონდალი გ. ინგლისი 2. ტურაევი ფ. უზბეკეთი 3. კვაკ ოკ ჩოლი კ.ს.დრ. 3 ჩოინ ჩოლი გორგა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ტაკეშოტო მ. იაპონია 2. ჩო ინ ჩოლი გორგა 3. ბუდოლინი ა. ესტონეთი 3 ვლგადო ნ. ქორტუგალია
საშუალო 90კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ოიშიდა ხ. იაპონია 2. ფლორესკუ ვ. მოლდავეთი 3. კროიტარუ ა. რუმინეთი 3 იუსუნგიევი გორგა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შუზინგა მ. ნიდერლანდები 2. ონორატო კ. ბრაზილია 3. დემონფუკონი ფ. საფრანგეთი 3 მასურენკო რ. უკრაინა
ქვე მძიმე 100კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ინოე კ. იაპონია 2. იადე სუნე ხო გორგა 3. შინაილინი ა. რუსეთი 3 ჯილი ნ. კანადა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ინოე კ. იაპონია 2. ჯილი ნ. კანადა 3. სტიოპკინი ი. რუსეთი 3 ტრენო ს. საფრანგეთი
მძიმე. +100 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. შინოხარა შ. იაპონია 2. პერტელსონი ი. ესტონეთი 3. პარსონი ჩინეთი 3 თათაროვლუ ს. თურქეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. დუიე დ. საფრანგეთი 2. შინოხარა შ. იაპონია 3. ტმენოვი ტ. რუსეთი 3 პერტელსონი ი. ესტონეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. შინოხარა შ. იაპონია 2. თათაროვლუ შ. თურქეთი 3. ვან დერ გესტი დ. ნიდერლანდები 3 ვან არიველდი ნიდერლანდები 	<p style="text-align: center;">არ გამოშავდა</p>

გურამ ჩიკოშვილი

ჩატარების დრო და ადგილი / წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი 2001 წ. მიუნხენი	მსოფლიო ჩემპიონატი 2003 წ. ოსაკა
შნატე 60კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლოუნიუი ა. ტუნისი 2. ტაიშანსი ს. ბელგია 3. ბუჩანანი ჯ. დიდი ბრიტანეთი 3 ტოკუნიო გ. იაპონ. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჩიო შინ ჰო გორვა 2. ფალონი გ. ინგლისი 3. ნაშურა ტ. იაპონია 3 ლუნიუი ა. ტუნისი
ქვე მსუბუქი 66 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. შირესშიალი ა. ირანი 2. ნასტუვეი შ. უკრაინა 3. არენსიბია იო. კუბა 3 კიმ შიუნგ ჯუ გორვა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შირისშიალი ა. ირანი 2. ბენზოუდაური ლ. საფრანგეთი 3. არენსიბია ი. კუბა 3 ჯაჟაროვი შ. რუსეთი
მსუბუქი 73კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. შაკაროვი ვ. რუსეთი 2. განაშარუ იუ. იაპონია 3. შახაროვი ა. ყაზახეთი 3 ვილკოშინსკი ვ. პოლონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ლიი ვონ ში გორვა 2. ფერანდესი დ. საფრანგეთი 3. ნეტო ჯ. პორტუგალია 3 შაკაროვი ვ. რუსეთი
ქვე საშუალო 81კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჩო ინ ჩული გორვა 2. ბუდოლინი ა. ესტონეთი 3. აშვანდენი ს. შვეიცარია 3 რაეხბლი ვ. აზერბაიჯანი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვენერი თ. ერშანი 2. აშვანდენი ს. შვეიცარია 3. კრავეშვიკი რ. პოლონეთი 3 ბუდოლინი ა. ესტონეთი
საშუალო 90კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. დემონშტაგონი თ. საფრანგეთი 2. ზვიადაური ზ. საქართველო 3. სალიშოვი რ. აზერბაიჯანი 3 იონ დონგ სიკ გორვა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შენგ თი ტაი გორვა 2. ზვიადაური ზ. საქართველო 3. კუხარვენკო ს. ბელორუსი 3 შონორატო კ. ბრაზილია
ქვე მძიმე 100კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ინუე კ. იაპონია 2. კოვაჩი ა. უნგრეთი 3. იანფ სუნგ ჰო გორვა 3 ვიტკევეი ყაზახეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ინოე კ. იაპონია 2. ლეშური გ. საფრანგეთი 3. შაკარაუ ი. ბელორუსი 3 საბინო ჯ. ბრაზილია
მძიმე +100 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. შიხაილინი ა. რუსეთი 2. თათაროლდუ ს. თურქეთი 3. შირან ფაშანდი ს. ირანი 3 შინოზარა შ. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. მუნეტა ი. იაპონია 2. ვან დერ გესტი დ. ნიდერლანდები 3. ტემნოვი ტ. რუსეთი 3 სოტნიგოვი ვ. უკრაინა
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. შიხაილინი ა. რუსეთი 2. ზევიი ა. ისრაელი 3. მიულერი თ. გერმანია 3 ვან დერ გესტი ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. სუქუი კ. იაპონია 2. კერტელსონი ესტონეთი 3. ტანგრიევი, უზბეკეთი 3 შირადიევი, აზერბაიჯანი

ძიუღოს კანუითარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	ოლიმპიური თამაშები 2004 წ. ათენი	მსოფლიო ჩემპიონატი 2005 წ. კაირო
მხატვ 60 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ნაშურა ტ. იაპონია ხერტიანი ნ. საქართველო ტავანბატორი კ. მონღოლეთი მინ შო ჩიი კორეა 	<ol style="list-style-type: none"> უალონი კ. დიდი ბრიტანეთი პაიშერი ლ. ავსტრია მიხალ ზადენი აზერბაიჯანი ნან სუკ ჩი კორეა
ქვე მსუბუქი 66 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> უჩიშიბა მ. იაპონია კრნაკი ვ. სლოვაკია გიორგივეი ბ. ბულგარეთი არენსიბია ი. კუბა 	<ol style="list-style-type: none"> ფერლი ჯუნორი ვ. ბრაზილია უჩიშიბა მ. იაპონია უნგვარი მ. უნგრეთი მირსმაილი ა. ირანი
მსუბუქი 73 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ვინილი კორეა შაკაროვი ვ. რუსეთი ბულხეიროს ლ. ბრაზილია ქედროს ჯ. აშშ 	<ol style="list-style-type: none"> ბრაუნი ა. უნგრეთი ქიერი ფ. იტალია ბილოდელი კ. უკრაინა უეშატუ ა. ესპანეთი
ქვე საშუალო 81 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ილიადისი ი. საბერძნეთი გონტიუკი რ. უკრაინა ნოსოვი ვ. რუსეთი კანტო ვ. ბრაზილია 	<ol style="list-style-type: none"> ელშონტი ჯ. ნიდერლანდები ბენაშადი ა. ადგილი გონტიუკი რ. უკრაინა ონო ტ. იაპონია
საშუალო 90 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> ზეიადური ზ. საქართველო იზუმი ხ. იაპონია ტაოვი კ. რუსეთი ჰუზინგა მ. ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> იზუმი მ. იაპონია ილიადისი ი. საბერძნეთი ჰუზინგა მ. ნიდერლანდები კაზუსიონაკი ა. ბელორუსი
ქვე მძიმე 100 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> შაკაროვი ი. ბელორუსი სუნგ შო იანგი კორეა კურაკი მ. გერმანია ზევეი ა. ისრაელი 	<ol style="list-style-type: none"> სუქუკი კ. იაპონია ბუზონი ვ. უკრაინა ლუჩანო კ. ბრაზილია კაბანოვი დ. რუსეთი
მძიმე + 100 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> სუქუკი კ. იაპონია ტშენოვი ტ. რუსეთი იან დერ გესტი ი. ნიდერლანდები ქერტელსონი ი. ესტონეთი 	<ol style="list-style-type: none"> მიხაილინი ა. რუსეთი შუნეტა ი. იაპონია გუჯეჯიანი ლ. საქართველო რობენი პ. საფრანგეთი
აბსოლუტური	არ გამოამაშდა	<ol style="list-style-type: none"> იან დერ გესტი დ. ნიდერლანდები ტშენოვი ტ. რუსეთი ტაკო ი. იაპონია რიბაკი ი. ბელორუსი

ჩატარების დრო და ადგილი/ წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი მსოფლიო ჩემპიონატი 2007 წ. რიო-დე-ჟანეირო	ოლიმპიური თამაშები ოლიმპიური თამაშები 2008 წ. პეკინი
მატჩე 60 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჰუგესი რ. ნიდერლანდები 2. ხერგიანი ნ საქართველო 3. პაიშერი ლ. ავსტრია 3. ჩოი შინ - კორეა 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ჩოი შინ სო კორეა 2. პაიშერი ლ. ავსტრია 3. საბიროვი რ. უზბეკეთი 3. ჰუგესი რ. ნიდერლანდები
ქვე მსუბუქი 66 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ღერლი ჯ. ბრაზილია 2. არენსიბია კუბა 3. შირეშმაილი ა. ირანი 3. უნგვარი მ უნგრეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. უჩიშინა მ. იაპონია 2. დარბელეტი ბ. საფრანგეთი 3. არენსიბია უ კუბა 3. პა რო იმ ნი კორეა
მსუბუქი 73 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ვანგ კი ცუნ კორეა 2. შამადსლი ვ. აზერბაიჯანი 3. ბოგიევი რ. ტაჯიკეთი 3. განამარუ უ. იაპონია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. შამადსლი ვ. აზერბაიჯანი 2. ვანგ კი ჩუნ კორეა 3. ბოგიევი რ. ტაჯიკეთი 3. გულხიერო ლ ბრაზილია
ქვე საშუალო 81 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. გამილო ტ. ბრაზილია 2. როდრიგესი ა. საფრანგეთი 3. ბურტონი ვ. დიდი ბრიტანეთი 3. ელშონტი ჯ. ნიდერლანდები 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ბიშოუი დ. ერმანია 2. კიმ ჯ კორეა 3. გამილო ტ. ბრაზილია 3. გონტიუკი რ. უკრაინა
საშუალო 90 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ცირეკიძე ი. საქართველო 2. ილიადისი ი. საბერძნეთი 3. შელონი რ. იტალია 3. ქერშინი ი. რუსეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ცირეკიძე ი. საქართველო 2. ზენიხლიუი ა. ალბერია 3. შვესბახი ხ. ვევიტე 3. აშვანგენი ს. შვეიცარია
ქვე მძიმე 100 კგ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. კორეა ლ. ბრაზილია 2. კოუსინსი J. დიდი ბრიტანეთი 3. ხადუი დ. უნგრეთი 3. ღესპეინო ს. საფრანგეთი 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ნაიდან ტ. მონღოლეთი 2. ვიტკევიევი ა. ყაზახეთი 3. შირალიევი მ. აზერბაიჯანი 3. კროლი ხ. ნიდერლანდები
მძიმე + 100 კგ	<ol style="list-style-type: none"> 1. რინერი ტ. საფრანგეთი 2. ტშენოვი ტ. რუსეთი 3. გუჯეჯიანი ლ. საქართველო 3. სჩლიტლერი ჯ. ბრაზილია 	<ol style="list-style-type: none"> 1. იში ს. იაპონია 2. ტანგრიევი ა. უზბეკეთი 3. ბრაისონი ვ. კუბა 3. რინერი ტ. საფრანგეთი
აბსოლუტური	<ol style="list-style-type: none"> 1. შუნგტა ი. იაპონია 2. რიბაკი ი. ბელორუსი 3. ბატაილი მ. საფრანგეთი 3. ტანგრიევი ა. უზბეკეთი 	

ძიუდოს განვითარების ისტორია

ჩატარების დრო და ადგილი/წონითი კატეგორიები	მსოფლიო ჩემპიონატი 2009 წ. როტერდამი, ნიდერლანდები	მსოფლიო ჩემპიონატი 2010 წ. ტოკიო, იაპონია
60 კგ.	1. ზანტარაია გ. უკრაინა 2. სირაოკა ხ. იაპონია 3. დცაეტიანი ხ. სომხეთი 3. ევრდუ ე იტალია	
66 კგ.	1. ჰამბატარი ტ. მონღოლეთი 2. ურიარტე ს. ესპანეთი 3. ანჯონგხვანგი, კორეა 3. უნგვარი შ. უნგრეთი	
73 კგ.	1. ეანგ ბი ჩუნი კორეა 2. გიმ ჩო სუ - კსდრ 3. ისაევი შ. რუსეთი 3. ეან ტიჩლიტი დ. ბელგია	
81 კგ.	1. ნიფონტოვი ი. რუსეთი 2. შუნძიკაუს ბელორუსი 3. გიმ ჯ. კორეა 3. ბიშოფი ო. გერმანია	
90 კგ.	1. ლიგ. კორეა 2. დენისოვი გ. რუსეთი 3. ჩორიევი დ. უზბეკეთი 3. მესბაცი ხ. ვეტიკტე	
100 კგ.	1. რაკოვი შ. ყაზახეთი 2. გროლი ხ. ნიდერლანდები 3. დარეში რ. ვეტიკტე 3. ანაი ტ. იაპონია	
+100 კგ.	1. რინერი ტ. საფრანგეთი 2. ბრიუსონი ო. კუბა 3. პასკევიჩუსი შ. ლიტვა 3. ტანგრიევი ა. უზბეკეთი	
აბსოლუტური		

ემროპის გუნდური ჩემპიონატების პრიზიორები

გური,სახელი/ მედლების ხარისხი	ოქრო	ვერცხლი	ბრინჯაო	სულ	№	გური,სახელი/ მედლების ხარისხი	ოქრო	ვერცხლი	ბრინჯაო	სულ
კიკნაძე ა.	4	-	2	6	28.	შინჯიკაშვილი გ.	1	-	-	1
ხერგიანი ნ.	3	-	2	5	29.	სურაბიანი ო.	1	-	-	1
ხაბარელი შ	2	2	1	5	30.	ხაბულიანი დ.	1	-	-	1
ქიბროწაშვილი ა.	2	1	1	4	31.	ობგაიძე ა.	1	-	-	1
გოგოლაური გ.	2	-	1	3	32.	დაბრუნდაშვილი ზ.	1	-	-	1
ზვიადაური ზ.	2	-	1	3	33.	თადემაძე მ.	1	-	-	1
დავითაშვილი ა.	2	-	1	3	34.	ნადარაია დ.	1	-	-	1
მუხავეი ა.	2	-	-	3	35.	რაშმაძე ლ.	1	-	-	1
ფიცხელაური შ.	2	-	-	2	36.	ნათელაშვილი ო	-	1	-	1
ჯიქურაული ი.	2	-	-	2	37.	ხარშიდაძე რ.	-	1	-	1
ნამგალაური თ	2	-	-	2	38.	ბოდაეელი დ.	-	1	-	1
ონაშვილი გ.	1	1	1	3	39.	გოგინიაშვილი ბ.	-	1	-	1
ხომისური მ.	1	-	2	3	40.	ბირუაშვილი დ.	-	-	1	1
ნონიშვილი შ.	1	1	-	2	41.	მარტყოფლიშვილი ფ.	-	-	1	1
ბაინდურაშვილი გ.	1	-	1	2	42.	დგებუაძე ვ.	-	-	1	1
შუქვანი ბ.	1	-	1	2	43.	ვაზაგაშვილი გ.	-	-	1	1
ეორეულიანი ლ.	1	-	1	2	44.	რევაზიშვილი გ.	-	-	1	1
ნიკილაძე ფ.	1	-	-	1	45.	ლობჯანიძე მ.	-	-	1	1
ნივარაძე ჯ.	1	-	1	1	46.	კაბუკაშვილი	-	-	1	1
სებულური თ.	1	-	-	1	47.	ხოსიტაშვილი ე.	-	-	1	1
ხახალეშვილი დ.	1	-	-	1	48.	ლიპარტელიანი ვ.	-	-	1	1
ცირეკიძე ი.	1	-	-	1	49.	ლორიაშვილი დ.	-	-	1	1
თენაძე გ.	1	-	-	1	50.	მეტრეველი ნ.	-	-	1	1
გუჯარაძე დ.	1	-	-	1	51.	ყიზილაშვილი გ.	-	-	1	1
ქედელაშვილი ზ.	1	-	-	1	52.	ოქროაშვილი ა.	-	-	1	1
ქვეხიშვილი დ.	1	-	-	1	53.	პაპოშვილი თ.	-	-	1	1
მარგოშვილი დ.	1	-	-	1	54.	კუპრაშვილი დ.	-	-	1	1

ქიუდოს ისტორიის კონტროლის და

თვითკონტროლის ცოდნის კითხვათა ნუსხა

უძველესი საბრძოლო ხელოვნების რომელი სახეები ითვლება აღმოსავლეთ ორთაბრძოლების საწყისად?

რამ განაპირობა ქიუდოს წარმოშობა იაპონიაში? როდის და რისგან წარმოიშვა ის?

ვინ იყო ქიუდოს ფუძემდებელი?

როგორ ვითარდებოდა ქიუდოს დასაწყისი იაპონიაში?

როდის და როგორ აღმოჩნდა ქიუდო რუსეთში?

ვინ არის მისი ფუძემდებელი?

როდის ჩატარდა პირველი საერთაშორისო შეჯიბრებები ქიუდოში და როგორ ხორციელდებოდა სპორტული ქიუდოს განვითარება?

როდის შეიქმნა ქიუდოს საერთაშორისო ფედერაცია და ვინ იყო მისი პირველი პრეზიდენტი?

როდის ჩატარდა პირველი მსოფლიო ჩემპიონატი და რამ განაპირობა წონითი კატეგორიის შემოღება?

როდის ჩატარდა პირველი საერთაშორისო შეხვედრები ქიუდოში, რომელშიც ქართველი სამბისტები მონაწილეობდნენ?

როდის იქნა შეტანილი ქიუდო ოლიმპიური თამაშების პროგრამაში და ვინ იყვნენ ამ ოლიმპიადის პირველი ქართველი პრიზიორები?

რომელი ქართველი ქიუდოსტები იყვნენ ევროპის, მსოფლიო და ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონები, რო-

დის და სად?

რომელ ქართველ ძიუდოისტს აქვს ყველაზე მეტი შედეგები ევროპის ჩემპიონატებში?

დაასახელეთ მსოფლიოში ყველაზე ცნობილი ძიუდოისტები.

რამდენი მედალი მოიპოვეს ქართველმა ძიუდოისტებმა ევროპის, მსოფლიო და ოლიმპიურ თამაშებზე?

დაასახელეთ ძიუდოს განვითარების ძირითადი ეტაპები საქართველოში.

როდის მოხდა ძიუდოს აღორძინება სსრკ-ში და საქართველოში?

ჩამოთვალეთ ქართველ ძიუდოისტთა წარმატებები სსრკ ჩემპიონატებზე და სპარტაკიადებზე.

მსოფლიოში რომელ ქართველ ძიუდოისტს აქვს ყველაზე დიდი კოლექცია ოქროს, ვერცხლის და ბრინჯაოს მედლების, ევროპის, მსოფლიო ჩემპიონატებზე და ოლიმპიურ თამაშებზე?

რომელ ძიუდოისტს აქვს ოქროს, ვერცხლისა და ბრინჯაოს მედლების ყველაზე დიდი კოლექცია ევროპისა და მსოფლიო ჩემპიონატებზე, ოლიმპიურ თამაშებზე?

ვინ არის სამგზის ოლიმპიური ჩემპიონი?

როდის ჩატარდა პირველი ევროპისა და მსოფლიო ჩემპიონატები ძიუდოში ქალთა შორის?

ვის აქვს ყველაზე მეტი მსოფილო და ოლიმპიადის ოქროს მედალი?

როდის იყო შეტანილი ქალთა ძიუდო ოლიმპიადის პროგრამაში?

ვინ იყო ძიუდოში საქართველოდან პირველი ევროპის ჩემპიონი, მსოფლიო ჩემპიონი და ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი, სად და როდის?

საქართველოდან ვინ იყო ძიუდოში პირველი საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯვი?

დაასახელეთ ძიუდოში ქართველი წარმატებული მწვრთნელები.

ვინ არის საქართველოში ძიუდოში ოლიმპიური ჩემპიონი და ოთხჯერ ევროპაში აღიარებული საუკეთესო მწვრთნელი?

დაასახელეთ საქართველოდან ოლიმპიური ჩემპიონები.

ვინ არის საქართველოში მსოფლიო და ოლიმპიური ჩემპიონი?

ვინ მოიგო საქართველოდან სამჯერ ზედიზედ ევროპის ჩემპიონატი?

დაასახელეთ ძიუდოში საქართველოდან ორგზის მსოფლიო ჩემპიონი.

დაასახელეთ ძიუდოში საქართველოდან მსოფლიო ჩემპიონები.

დაასახელეთ ძიუდოს საერთაშორისო შეჯიბრებების წესების შეცვლის ძირითადი მიმართულებანი.

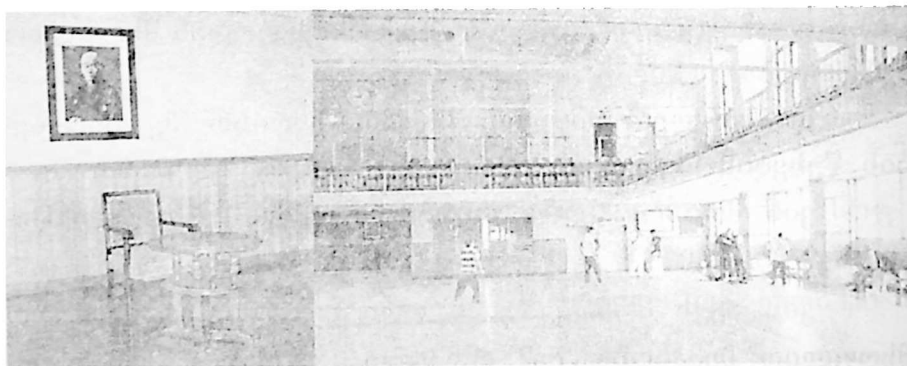
ვინ მოიპოვა ორი ოქროს მედალი ერთ ოლიმპიადაზე?

ვის აქვს მოპოვებული ორი ოქროს მედალი ერთ მსოფლიო ჩემპიონატზე? რომელი ვეყნის წამომადგენლები არიან?

ფოტომატიკა

ბიუდოს ფუძემდებელი ძიგარო კანო

ძიგარო კანოს კუთხე კოდოკანის 500 ტატამიან დარბაზში

სსრკ. ნაკრები 1962 წლის ევროპის ჩემპიონატზე

იერიშუა ა. ქიბროჩაშვილი

1963 წლის ევროპის ჩემპიონები

მრავალჯგის ევროპის ჩემპიონები და ოლიმპიური თამაშების პრიზიორები
ა. კიკნაძე და ა. ბოგალიუბოვი

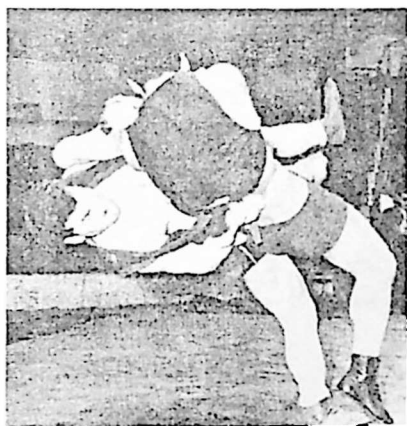

ქართულის ჭიდაობის წესები

ტოკოს ოლიმპიადაზე ფინალური შეხვედრა მძიმე წონაში ა. გუისინკი - ა. კამინადა

ლეგენდარული ფალაენი სანდრო კანდელაკი ახალგაზრდა მოჭიდაეებთან (ა. ქიბროჭაშვილი, ბ. ბაყაყაშვილი)

ილეთს ასრულებს დურმიშხან ბერუაშვილი

გ. პაპიტაშვილი თავის შუგირდებთან. მარცხნიდან: ა. ქობროჭაშვილი,
თ. ხუბულური, შ. ჩოჩიშვილი

ტოკიოს ოლიმპიადის პრიოზიორები: ა. კიკნაძე, თ. ჩიქვილაძე, ო.
სტეფანოვი, ა. ბოგოლიუბოვი

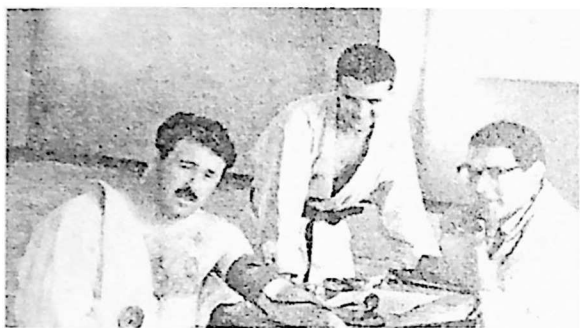

ვ. ბალაუაძე აჯილდოებს
ევროპის ჩემპიონებს: ა.
კიკნაძეს და ა.
ქიბროწაშვილს.

ა. კიკნაძე
ვარჯიშზე

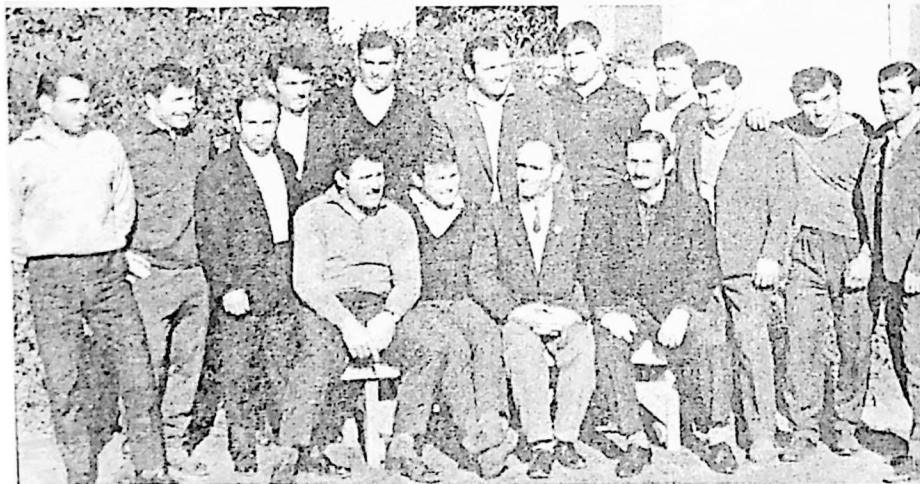

ტოკოს
ოლიმპიადის
პრიზიორები ა.
კიკნაძე და ფ.
ჩიქვილაძე

ა. კიკნაძე და
ბოგოლიუბოვი გუნდის
უკიშთან ვ.
გესელევიჩთან,

ბ.მაზიაშვილი გ. ონაშვილთან
და შ. ჩოჩიშვილთან (სხედან) ვ.
ნათელაშვილთან, ა.
მარტყოფილიშვილთან და გ.
გოგოლაურთან (დგანან)

ქართველი სპორტსმენები სსრკ ნაკრები გუნდის წევრები ტოკიოს
ოლიმპიადის მონაწილეები.

შოთა ჩოჩიშვილი და
ელაბლენ ანდრევი

ოლიმპიური ჩემპიონი შ. ჩოჩიშვილი ასრულებს „საფირმო“ გდებას

საქართველოს დელეგაცია 1975 წლის სპარტაკიადაზე კიშინოვში

70-იან წლებში
საქართველოს ძიუდოს
ფედერაციის
პრეზიდენტი დაუით
სარიშვილი

ორჯის ვეროპის
ჩემპიონი და
ოლიმპიადის პრიზიორი
გვი ონაშვილი

ვეროპის ჩემპიონი და
მსოფლიო ჩემპიონატის
ვერცხლის პრიზიორი
ჯიბილო ნიჟარაძე.

სასწავლო-საწვრთნო შუკრების მონაწილეები მონრეალის ოლიმპიადის წინ
(ფეოდოსია 1976წ.)

მონრეალის ოლიმპიადის პრიზიორები საშეფო ბანაკის ხელმძღვანელებთან.

**იერიშუა მონრეალის ვერცხლის
პრიზიორი რ. ხარშილაძე.**

**საქართველოს ნაკრები – მეორე ახალგაზრდული თამაშების ჩემპიონი
(მინსკი - 1977წ.)**

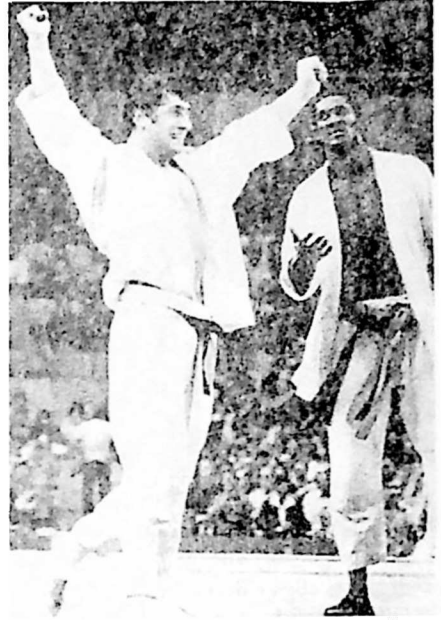
„ძიულოს პაპა“ ბიძინა მაზიაშვილი

**თემურ ხუბულურის მუდმივი მეტოქე
ბელგიელი რობერ ვან დერ ვალე**

ორგზის მსოფლიო ჩემპიონი და
მოსკოვის ოლიმპიადის ვერცხლის
პრიოზიორი თ. ხუბულური

მოსკოვის ოლიმპიადის ჩემპიონი
შ. ხაბარული

ა. ქიბროწაშვილი და ი. იამასიტა

ევროპის ჩემპიონატის შემდეგ კობა კურტანიძე და აკაკი კიბორძალიძე საქართველოს სპორტკომიტეტის თავმჯდომარესთან ნ. ენდელაძესთან მიღებაზე.

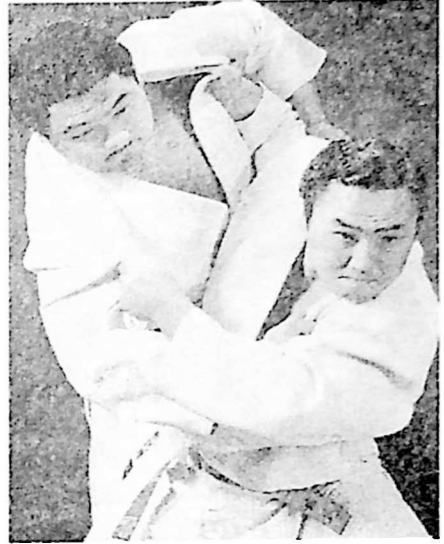
შოთა ხაბარელის გაცელება

ბარსელონის ოლიმპიადის ჩემპიონი დაუით ხაზალიშვილი

ომარ ბერაბიშვილი ორი ოლიმპიური ჩემპიონის და მსოფლიო ვერცხლის პრიზიორის აღმზრდელი

60-იანი წლების უძლიერესი ძიუდოისტი ისაო ინოკუმა და ყველა დროის უძლიერესი ძიუდოისტი იასუხირო იამასიტა

საქართველოს ნაკრები 2002 წლის ევროპის ჩემპიონი

საქართველოს ნაკრები 2003 წლის ევროპის ჩემპიონი

საქართველოს ნაკრები – 2006 წლის მსოფლიო ჩემპიონი

ათენის ოლიმპიადის
ჩემპიონი ზურაბ
ზვიადაური

ირაკლი ცირეკიძე --
2007 წლის მსოფლიო
ჩემპიონი

სამგზის ოლიმპიური
ჩემპიონი ტაბახირო
ნომურა

საქართველოს ნაკრები 2008 წლის მსოფლიო ჩემპიონი

ა. ქიბროწაშვილი,
შ. ხაბარული,
ა. მუზაევი და
გ. რატიშვილი

ი. ცირეკიძე
პეკინის
ოლიმპიადის
ჩემპიონი

90 კგ. წონით
კატეგორია
ი. ცირეკიძემ მიიღო
ესტაფეტა ზ.
ზეიადაურისაგან
(იტალის 2006წ.)
რას ფიქრობს
ვ. ლიპარტელიანი?

ბეკინის ოლიმპიადაზე წასვლის წინ მიღება პატრიარქთან

საქართველოს ნაკრები — 2007 წლის ევროპის ჩემპიონი

მსოფლიო ჩემპიონი
ა. ტოტიკაშვილი

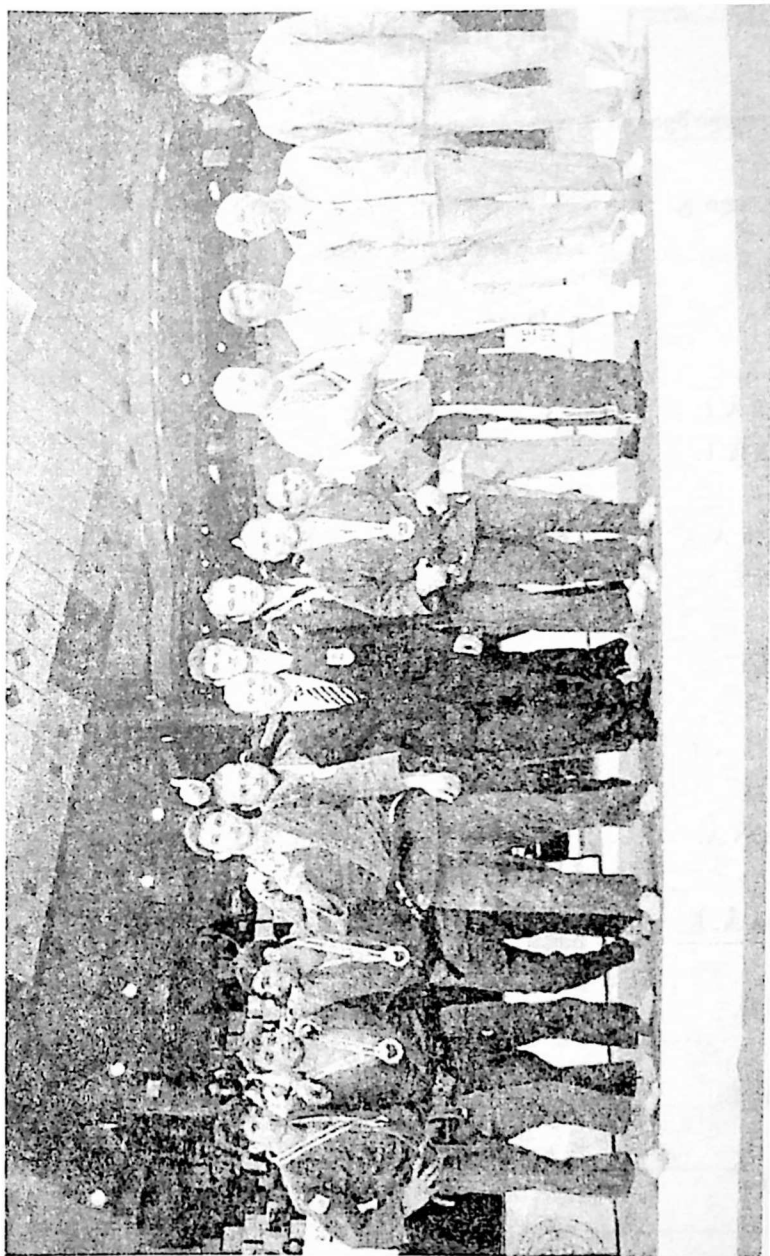
ათენის ოლიმპიადის
ვერცხლის პრიზიორი
და ევროპის ორგზის
ჩემპიონი ნ. ხურგიანი

მსოფლიო ჩემპიონი
კობა კურტანიძე

ევროპის სამგზის ჩემპიონი ზაზა კედელაშვილი

საქართველოს ნაკრები --- უეროპის 2008 წლის საუკეთესო გუნდი

ლიტერატურა

1. მარტყოფლიშვილი ა. ქართველი ფალაენები კიმონოთი. თბილისი – 1972. 86 გვ.
2. რატიშვილი გ. ძიუდოს განვითარების ისტორია. თბილისი, „ლეგია“- 1993, 57 გვ.
3. ციბაძე ა. ასე უნდა იწერებოდეს სპორტის სახეობის ისტორია! „სარბიელი“ 21 დეკემბერი, 1993 წ.
4. Aizōkōkō A. I. xōiācōfā A. I. Aīdūāā nāiāi.-ī., ŌcēN, 1967, 172n.
5. Iōiōcōcōfā A. A. Ēāāāiōfā Ē. A. Bīiōiō, ī., cōā. „Ācēi” – 1996, 398n.
6. Nācōiōiō Ē. A. Ēāōēiōfā A. I. Ē 70-ēāōēp ōāyāēōy āc pāi ā NŃNĒ. Ā ācāāiōiōcōā: Nīiōōēāiāy āiōūāā, ī., ŌcēN, 1986, N. 87-91
7. Nōōyōēi N. A. Yōē-ānīēā iōiōfā iāāāāiōē+ānīēā nēnōōiū Ācēāāōi Aīōōāāā A. I. Ēāiō. Ā ācāāiōiōcōā: Nīiōōēāiāy āiōūāā, ī., ŌcēN, 1986, N. 84-87
8. Yōnōēiō Ō. Āc pāi (nīēōāū, iōiōē iāōāāi ā n ā cēāiōānē āi). ī., ŌcēN, 1974, 20n.
9. Biānēōā Ē. Aīāāiē āōō Āc pā i ī., 2003
10. Galla F. Cselganes (Judo) es onbedelem (aikido). Budapest: sport, 1969.-224c.

ძიუდოს განვითარების ისტორია
ს ა რ ჩ ე მ ი

ძიუდოს საწყისები.....	4
ძიუდოს წარმოქმნა და მისი პირველადი განვითარება.....	7
ძიუდო კოდოკანის ესთეტიკური და ეთიკური საფუძვლები.....	13
სპორტული ძიუდოს ისტორია.....	22
ძიუდოს განვითარება საქართველოში.....	57
შეჯიბრების წესების ევოლუცია ძიუდოში.....	92
დასკენის ნაცვლად.....	104
დანართი 1 სსრკ ჩემპიონატების პრიზიორები.....	107
დანართი 2 ევროპის ჩემპიონატების პრიზიორები.....	117
დანართი 3 მსოფლიო ჩემპიონატების და ოლიმპიური თამაშების პრიზიორები.....	147
დანართი 4 ევროპის გუნდურ ჩემპიონატებზე მოპოვებული მედლები.....	164
დანართი 5 კონტროლის და თვითკონტროლი კითხვათა ნუსხა.....	165
დანართი 6 ფოტომატიანე.....	168
ლიტერატურა.....	188